

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับประถมศึกษา

ฉบับปรับปรุง

ศิลปะ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้

ศิลปะ

ระดับประถมศึกษา

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒๕๕๕

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับประถมศึกษา

สงวนลิขสิทธิ์ กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่ ๒ ๒๕๕๕

จำนวนพิมพ์ ๒๙,๐๐๐ เล่ม

ผู้จัดพิมพ์ กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
 ๓๙ ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐
 โทร. ๐-๒๕๖๑-๔๕๖๗ โทรสาร ๐-๒๕๖๙-๕๑๐๑
 นายโชคดี ออสุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

คำนำ

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ การจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรดังกล่าว ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนทางด้านการคิดและกำหนดไว้เป็นสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ด้วยถือว่าเป็นทักษะที่จะนำไปสู่การสร้างความรู้และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีนโยบายส่งเสริมให้มีการนำทักษะการคิดลงสู่การปฏิบัติในห้องเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการจัดทำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดบูรณาการใน ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สอดคล้องตามตัวชี้วัดและธรรมชาติของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สำหรับเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการจัดทำเอกสารได้แยกเป็นรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดทำเป็น ๒ เล่ม คือ ระดับชั้นประถมศึกษา ๑ เล่ม และระดับชั้นมัธยมศึกษา ๑ เล่ม รวมเอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดทั้งหมดมี ๑๖ เล่ม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา ครู อาจารย์ และผู้ที่สนใจนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะการคิด อีกทั้งขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดทำเอกสารนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

(นายชินภัทร ภูมิรัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ นี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดซึ่งเป็นสมรรถนะหลักสมรรถนะหนึ่งตามหลักสูตรแกนกลางฯ ที่สอดคล้องตามตัวชี้วัดและธรรมชาติของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับครูผู้สอนเลือกนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเกิดทักษะทางด้านการคิด สำหรับเอกสารนี้ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับประถมศึกษา

สาระสำคัญในแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดฯ ประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด มีองค์ประกอบดังนี้

๑.๑ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑.๒ ผู้เรียนเรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้ เป็นการวิเคราะห์จากตัวชี้วัดให้เห็นว่าในแต่ละตัวชี้วัดผู้เรียนควรจะมีควมรู้อะไรบ้าง และสามารถปฏิบัติสิ่งใดได้บ้าง

๑.๓ ทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ทักษะการคิดที่สัมพันธ์กับตัวชี้วัดในแต่ละตัว ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการคิดไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงานได้สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

๑.๔ ชิ้นงาน/ภาระงาน เป็นการวิเคราะห์ชิ้นงาน/ภาระงานที่สะท้อนความสามารถของผู้เรียนจากการใช้ความรู้และทักษะการคิดที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องตามตัวชี้วัด

๑.๕ แนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการระบุกระบวนการของการคิด ที่จะนำไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดตามที่วิเคราะห์ได้จากตัวชี้วัด

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด มีองค์ประกอบดังนี้

๒.๑ ตัวชี้วัด เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้ในแต่ละชั้นปี/ภาคเรียน ซึ่งอาจมาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดบางตัวอาจต้องฝึกซ้ำ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาด้านทักษะการคิดให้สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

๒.๒ ความคิดรวบยอด เป็นการวิเคราะห์แก่นความรู้แต่ละตัวชี้วัด ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามตัวชี้วัดใน ข้อ ๒.๑

๒.๓ สารการเรียนรู้ เป็นสารการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด

๒.๔ ทักษะการคิด เป็นทักษะการคิดที่นำมาพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ที่วิเคราะห์ไว้ตามข้อ ๒.๑

๒.๕ ชิ้นงาน/ภาระงาน เป็นชิ้นงาน/ภาระงานที่สะท้อนความสามารถของผู้เรียนและทักษะการคิดตามตัวชี้วัด ที่นำมาจัดกิจกรรมรวมกัน

๒.๖ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นเทคนิค/วิธีการสอนที่จะใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และนำไปสู่การสร้างชิ้นงาน/ภาระงาน และสอดคล้องกับการใช้กระบวนการพัฒนาทักษะการคิดที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วนตามข้อ ๒.๔

อนึ่ง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดเพื่อจัดกลุ่มสำหรับนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันตามข้อ ๒ เป็นการเสนอเพื่อเป็นตัวอย่าง ในทางปฏิบัติครูผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยน หรือพัฒนาเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการคิด

๓. ตัวอย่างการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ เป็นการนำผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ข้อ ๒.๑-๒.๖ สู่การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ โดยวิธีการคิดแบบย้อนกลับ (Backward Design) ใน ๓ ขั้นตอน

- การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
- การกำหนดหลักฐานการเรียนรู้
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สารบัญ

หน้า

คำนำ

คำชี้แจง

สารบัญ

สรุปทักษะการคิดจากการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๓

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑๓

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๒๕

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๒๗

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๔๓

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๕๗

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๕๙

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๗๕

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๙๓

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๙๕

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑๑๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

๑๒๗

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๑๒๙

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑๔๗

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑๖๕

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

๑๖๗

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑๘๓

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้

๑๙๙

ภาคผนวก

๒๐๗

คณะทำงาน

๒๑๓

สรุปทักษะการคิดจากการวิเคราะห์ตามตัวชี้วัดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ป.๖

ทักษะการเขียน ***ทักษะการนำความรู้ไปใช้** ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการระบุ ทักษะการสำรวจ ทักษะการสำรวจค้นหา ทักษะการรวบรวมข้อมูล ทักษะการเชื่อมโยง ***ทักษะการสรุปอ้างอิง** ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการให้เหตุผล ทักษะการหาแบบแผน ทักษะการคิดลึกซึ้ง ทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสรุปลงความเห็น

ป.๕

ทักษะการสังเกต ทักษะการเปรียบเทียบ ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการระบุ ***ทักษะการตีความ** ทักษะการสำรวจ ทักษะการรวบรวมข้อมูล ทักษะการเชื่อมโยง ***ทักษะการแปลความ** ทักษะการให้เหตุผล ทักษะการทำให้กระจ่าง ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดลึกซึ้ง

ป.๔

ทักษะการฟัง ทักษะการสังเกต ทักษะการเขียน ทักษะการเปรียบเทียบ ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการระบุ ทักษะการรวบรวมข้อมูล ทักษะการสรุปย่อ ทักษะการให้คำจำกัดความ ทักษะการสรุปลงความเห็น ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการทำให้กระจ่าง ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะการหาแบบแผน ***ทักษะการให้เหตุผล** ***ทักษะการตั้งคำถาม**

ป.๓

ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการสังเกต ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการเปรียบเทียบ ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ทักษะการสำรวจ ทักษะการระบุ ***ทักษะการรวบรวมข้อมูล** ***ทักษะการเชื่อมโยง** ทักษะการให้เหตุผล ทักษะการสรุปลงความเห็น ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะการคิดถูกทาง

ป.๒

ทักษะการฟัง ทักษะการสังเกต ***ทักษะการจำแนกประเภท** ***ทักษะการเปรียบเทียบ** ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ทักษะการสำรวจ ทักษะการระบุ ทักษะการจัดกลุ่ม ทักษะการเชื่อมโยง ทักษะการตั้งเกณฑ์ ทักษะการประเมิน

ป.๑

ทักษะการฟัง ***ทักษะการสังเกต** ทักษะการพูด ทักษะการจำแนกประเภท ทักษะการเปรียบเทียบ ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ทักษะการสำรวจ ทักษะการระบุ ***ทักษะการจัดกลุ่ม** ทักษะการเชื่อมโยง ทักษะการให้เหตุผล ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะการคิดชัดเจน

***ทักษะการคิดที่เป็นจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จาก ๓ สาระ ๖ มาตรฐาน จำนวน ๑๘ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัว ผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ
อย่างอิสระชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. อภิปรายเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น	ผู้เรียนรู้อะไร รูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ผู้เรียนทำอะไรได้ อภิปรายเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการจำแนกประเภท ๓. ทักษะการจัดกลุ่ม	อภิปรายแสดงความคิดเห็นเสนอ มุมมองของตนเองต่อสิ่งที่มองเห็นตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น	๑. สังเกตเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ๒. จำแนกและจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ๓. เปรียบเทียบรูปร่าง ลักษณะและขนาดโดยบอกความเหมือนความต่าง ๆ ในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ๔. อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น
๒. บอกความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว	ผู้เรียนรู้อะไร ความรู้สึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความรู้สึกต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว	ทักษะการสังเกต	อภิปรายแลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว	๑. สังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ๒. บอกความรู้สึกของตนเองที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ๓. อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว
๓. มีทักษะพื้นฐาน	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานศิลปะ	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	วาดภาพระบายสีหรืองานปั้น	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ๒. นำเสนอเกี่ยวกับวัสดุ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงาน ทัศนศิลป์	ผู้เรียนทำอะไรได้ มีทักษะพื้นฐานในการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ เช่น ดินเหนียว ดินน้ำมัน ดินสอ พู่กัน กระดาษ สีเทียน สีน้ำ ดินสอสี สร้างงานทัศนศิลป์			อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ เช่น ดินเหนียว ดินน้ำมัน ดินสอ พู่กัน กระดาษ สีเทียน สีน้ำ และดินสอสี ๓. เปรียบเทียบผลงานวาดภาพ ด้วยวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ๔. นำความรู้เกี่ยวกับการใช้วัสดุ และอุปกรณ์มาใช้ในการวาดภาพ ระบายสี หรืองานปั้น
๔. สร้างงาน ทัศนศิลป์ โดยการ ทดลองใช้สี ด้วยเทคนิค ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้สีชนิดต่าง ๆ สร้างงานทัศนศิลป์ด้วย เทคนิคง่าย ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างงานทัศนศิลป์โดย การทดลองใช้สีน้ำ สีโปสเตอร์ สีเทียน และ สีที่ทำได้ในท้องถิ่น	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. การทดลองใช้สี ด้วยเทคนิคง่าย ๆ ๒. นำเสนอผลงาน แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น	๑. สังเกตการใช้สีในการสร้าง งานทัศนศิลป์ ๒. นำเสนอชนิดและลักษณะ ของสีแต่ละชนิด เช่น สีน้ำ สีโปสเตอร์ สีเทียน และสี ที่ทำได้ในท้องถิ่น ๓. สาธิตและฝึกปฏิบัติการ ทดลองใช้สีในการสร้างงาน ด้วยเทคนิควิธีการต่าง ๆ ๔. เสนอผลงานแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น
๕. วาดภาพ ระบายสีภาพ ธรรมชาติตาม ความรู้สึกของ ตนเอง	ผู้เรียนรู้อะไร ธรรมชาติให้ความรู้สึก เมื่อได้พบเห็น ผู้เรียนทำอะไรได้ วาดภาพระบายสี ภาพธรรมชาติตามความ รู้สึกของตนเอง	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	วาดภาพระบายสี ภาพธรรมชาติตาม ความรู้สึกของ ตนเอง	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับ รูปร่าง ลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ ๒. สังเกตรูปร่างลักษณะ ของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ และจากประสบการณ์เดิม ๓. นำความรู้ที่ได้จากการ สังเกตมาวาดภาพระบายสี ภาพธรรมชาติตามความรู้สึก ของตนเอง ๔. นำเสนอภาพวาดพร้อม บรรยายความรู้สึก

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุงาน ทัศนศิลป์ใน ชีวิตประจำวัน	ผู้เรียนรู้อะไร งานทัศนศิลป์ในชีวิต ประจำวัน ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุงานทัศนศิลป์ที่ พบเห็นในชีวิตประจำวัน	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การสำรวจ	อภิปรายแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับ งานทัศนศิลป์ใน ชีวิตประจำวัน	๑. สังเกตงานทัศนศิลป์ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ๒. รวบรวมข้อมูลที่ได้จาก การสังเกตงานทัศนศิลป์ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ๓. นำความรู้ที่ได้มาอภิปราย แสดงความคิดเห็นและ ระบุงานทัศนศิลป์ ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. รู้ว่าสิ่งต่าง ๆ สามารถก่อ กำเนิดเสียง ที่แตกต่างกัน	ผู้เรียนรู้อะไร สิ่งต่าง ๆ สามารถก่อ กำเนิดเสียงที่แตกต่างกัน ผู้เรียนทำอะไรได้ จำแนกเสียง เสียงใดเป็น เสียงที่เกิดจากธรรมชาติ หรือเสียงที่มนุษย์สร้างขึ้น	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การจัดกลุ่ม	๑. ทำแบบทดสอบ การฟัง การจำแนก เสียงที่มีแหล่ง กำเนิดแตกต่างกัน ๒. แสดงท่าทาง ประกอบเสียงจาก ธรรมชาติและเสียง ที่มนุษย์สร้างขึ้น	๑. ฟังเสียงที่เกิดจาก ธรรมชาติและเสียงที่มนุษย์ สร้างขึ้น ๒. กำหนดเกณฑ์การจำแนก เสียงที่เกิดขึ้น ๓. จัดกลุ่มเสียงที่มีแหล่ง กำเนิดเหมือนกันไว้ด้วยกัน ๔. สรุปผลการจำแนกเสียงว่า เสียงใดเป็นเสียงที่เกิดจาก ธรรมชาติและเสียงที่มนุษย์ สร้างขึ้น ๕. ทำแบบทดสอบการฟัง ๖. แสดงท่าทางประกอบเสียง จากธรรมชาติและเสียงที่ มนุษย์สร้างขึ้น
๒. บอกลักษณะ ของเสียง ดัง-เบา และ ความช้า-เร็ว ของจังหวะ	ผู้เรียนรู้อะไร ความดัง-เบา เป็น ลักษณะหนึ่งของคุณสมบัติ ของเสียง ความช้า-เร็ว เป็นคุณสมบัติของจังหวะ ผู้เรียนทำอะไร บอกลักษณะของเสียง ดัง-เบา และความช้า-เร็ว ของจังหวะ	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การสังเกต ๓. ทักษะ การเปรียบเทียบ	๑. พุดหรือร้อง เพลงด้วยเสียง ดัง-เบา ๒. เคาะจังหวะ ช้า-เร็ว ๓. เคลื่อนไหว ร่างกายประกอบ เสียงดัง-เบา และ จังหวะช้า-เร็ว	๑. ฟังเสียง ดัง-เบาและ จังหวะช้า-เร็ว ๒. สังเกตลักษณะของเสียง และจังหวะที่ฟัง ๓. บอกความเหมือน ความต่างของเสียง และจังหวะ ๔. พุดหรือร้องเพลงด้วยเสียง ดัง-เบา ๕. เคาะจังหวะ ช้า-เร็ว ๖. สรุปลักษณะของเสียง ดัง-เบา จังหวะช้า-เร็ว ๗. แสดงท่าทางประกอบของ เสียงดัง-เบา และจังหวะ ช้า-เร็ว

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. ท่องบทกลอน ร้องเพลง ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร การอ่านบทกลอนและ ร้องเพลงประกอบจังหวะ ถูกทำนองและจังหวะ ผู้เรียนทำอะไรได้ ท่องบทกลอนและ ร้องเพลงง่าย ๆ ประกอบ จังหวะ	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. ท่องบทกลอน/ ร้องเพลงง่าย ๆ ประกอบจังหวะ ๒. แสดงท่าทาง ประกอบบทกลอน และเพลงง่าย ๆ ๓. วาดภาพตามจินตนาการ ประกอบบทกลอน และเพลงประกอบ จังหวะที่ได้ฟัง	๑. ทบทวนความรู้และ ประสบการณ์เกี่ยวกับการ ร้องเพลงและอ่าน บทกลอน ๒. ท่องบทกลอน หรือ ร้องเพลงประกอบจังหวะ ๓. แสดงท่าทางประกอบ บทกลอนและร้องเพลง อย่างง่าย ๆ ตามจินตนาการ ๔. วาดภาพตามจินตนาการ ประกอบบทกลอนและร้อง เพลงประกอบจังหวะที่ได้ฟัง
๔. มีส่วนร่วม ในกิจกรรม ดนตรีอย่าง สนุกสนาน	ผู้เรียนรู้อะไร การร้องเพลง การเคาะจังหวะ การเคลื่อนไหวประกอบท่าทาง เป็นกิจกรรมทางดนตรีที่ สนุกสนาน ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. ฟังและร้องเพลง ที่ชื่นชอบ/เคาะจังหวะ ๒. เคลื่อนไหวร่างกาย ประกอบบทเพลง ๓. มีส่วนร่วมกิจกรรมดนตรี ด้วยความสนุกสนาน	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. ร้องเพลงที่ชื่นชอบ ๒. แสดงการ เคลื่อนไหวร่างกาย ประกอบเพลงด้วย ความสนุกสนาน ๓. แสดงความ คิดเห็นต่อผลงาน ของตนเองและ ของเพื่อน	๑. ฟังเพลงที่กำหนดพร้อมทั้ง เคาะจังหวะและเคลื่อนไหว ร่างกายอย่างอิสระด้วยความ สนุกสนาน ๒. แบ่งกลุ่มร้องเพลงที่ชื่นชอบ และเคาะจังหวะโดย เคลื่อนไหวร่างกายอย่าง อิสระด้วยความสนุกสนาน ๓. แสดงความคิดเห็นต่อ ผลงานของตนเอง และของเพื่อน
๕. บอกความ เกี่ยวข้องของ เพลงที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	ผู้เรียนรู้อะไร บทเพลงเป็นส่วนหนึ่งที่ เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน ของมนุษย์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. ฟังเพลงที่ใช้ในชีวิต ประจำวัน เช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงประกอบการละเล่น เพลงชาติไทย และเพลง สรรเสริญพระบารมี ๒. บอกความเกี่ยวข้อง ของเพลงกับชีวิตประจำวัน	๑. ทักษะ การพูด ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. ขับร้องเพลง ที่เกี่ยวข้องในชีวิต ประจำวัน ๒. แสดงความ คิดเห็นจากเพลง ที่ได้ฟัง ๓. วาดภาพ ประกอบเพลง ที่ได้ฟัง	๑. ทบทวนความรู้และ ประสบการณ์ในการฟังเพลง ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน ๒. ขับร้องและบอกความรู้สึก จากเพลงที่ได้ฟังจากจังหวะ ทำนอง เนื้อร้อง ๓. แสดงความคิดเห็นเพลง ที่ได้ฟังมีความเกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวันอย่างไร ๔. วาดภาพประกอบบทเพลง ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. เล่าถึงเพลงในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร บทเพลงในท้องถิ่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญควรศึกษา ผู้เรียนทำอะไรได้ เล่าถึงที่มาและคุณค่าที่ควรศึกษาและอนุรักษ์ของเพลงในท้องถิ่น	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการสำรวจ	๑. ตำราวงที่มาจากบทเพลงในท้องถิ่น ๒. เล่าถึงที่มาของบทเพลงในท้องถิ่น	๑. กำหนดบทเพลงในท้องถิ่นที่จะศึกษา (๑ เพลง) ๒. ฟังเพลงตามที่กำหนด/ศึกษาและสำรวจที่มา ผู้แต่งทำนอง เนื้อร้องของบทเพลงในท้องถิ่น ๓. นำเสนอข้อมูลโดยการเล่าถึงที่มาและคุณค่าที่ควรศึกษาอนุรักษ์ของบทเพลงในท้องถิ่น
๒. ระบุสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร ดนตรีและบทเพลงในท้องถิ่นมีคุณค่าควรแก่การชื่นชม ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีท้องถิ่นและความน่าสนใจของบทเพลงในท้องถิ่นที่ได้ฟัง	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการสำรวจ ๓. ทักษะการระบุ	๑. ตำราวงข้อมูลดนตรีในท้องถิ่น ๒. แสดงความคิดเห็นชื่นชอบบทเพลงในท้องถิ่น	๑. ศึกษาและสำรวจข้อมูลดนตรีในท้องถิ่น ๒. กำหนดเพลงในท้องถิ่นที่ต้องการศึกษา ๓. ฟังเพลงที่กำหนด (๑-๒ เพลง) ๔. แสดงความคิดเห็นชื่นชอบบทเพลงในท้องถิ่นประกอบดนตรีที่ใช้ในบทเพลง

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. เลียนแบบ การเคลื่อนไหว	ผู้เรียนรู้อะไร การเคลื่อนไหวร่างกาย เลียนแบบธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของ ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงการเคลื่อนไหว เลียนแบบธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของอย่างอิสระ	ทักษะการ สังเกต	แสดงท่าทาง การเคลื่อนไหว เลียนแบบธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของ	๑. สังเกตการเคลื่อนไหวของ ธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของ ๒. การเลียนแบบการเคลื่อนไหว ของธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของ ๓. นำสิ่งที่สังเกตและปฏิบัติ ตามมาแสดงการเคลื่อนไหว อย่างอิสระ และสนุกสนาน
๒. แสดงท่าทาง ง่าย ๆ เพื่อ สื่อความหมาย แทนคำพูด	ผู้เรียนรู้อะไร การแสดงประกอบเพลง ที่เกี่ยวกับธรรมชาติและ การใช้ภาษาท่ารวมทั้ง การประดิษฐ์ท่าทาง ประกอบเพลง ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงท่าทางง่าย ๆ ประกอบเพลงที่เกี่ยวข้องกับ ธรรมชาติเพื่อสื่อความ หมายแทนคำพูด	๑. ทักษะการ ประยุกต์ใช้ ความรู้ ๒. ทักษะการ เชื่อมโยง	๑. แสดงภาษาท่า แทนคำพูด ๒. แสดงภาษาท่า ประกอบเพลง	๑. สืบพินิจลักษณะของภาษาท่า ที่สื่อความหมายแทนคำพูด ๒. ทบทวนการเคลื่อนไหว ของภาษาท่า ๓. คัดเลือกภาษาท่าที่สื่อ ความหมายแทนคำพูดมา ประยุกต์ใช้กับบทเพลง ๔. ตรวจสอบความเหมาะสม สอดคล้องภาษาท่าที่สื่อความ หมายแทนคำพูดและความ เหมาะสม ๕. นำภาษาท่าที่สื่อความหมาย แทนคำพูดมาประกอบเพลง ที่เกี่ยวกับธรรมชาติ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. บอกสิ่งที่ ตนเองชอบ จากการดูหรือ ร่วมการแสดง	ผู้เรียนรู้อะไร มารยาทในการชมการแสดง ที่เพื่อนหรือตนเองแสดง และความรู้สึกจากการชม การแสดง ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกสิ่งที่ชอบจากการ แสดงและการร่วมแสดง รวมทั้งบอกมารยาท การเป็นผู้ชมและผู้แสดง ที่ดี	ทักษะการให้ เหตุผล	๑. การสำรวจ ตนเอง ๒. การแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรม ไม่เหมาะสม ในการชมการแสดง	๑. รับรู้และรวบรวมข้อมูล ทำการสำรวจตนเอง โดย ขีดเครื่องหมายถูกตรงช่อง พฤติกรรมที่เคยปฏิบัติไม่เคย ปฏิบัติ ๒. ค้นหาสาเหตุ การยอมรับ ของสังคม โดยแยก พฤติกรรมไม่ควรปฏิบัติออก ให้เหลือเฉพาะข้อควรปฏิบัติ ๓. อธิบายให้เห็นความ สอดคล้องของเหตุและผล ในเหตุการณ์หรือการกระทำ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุ และเล่น การละเล่น ของเด็กไทย	ผู้เรียนรู้อะไร การละเล่นของเด็กไทย ที่มีกติกา และวิธีการเล่น ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. บอกชื่อและวิธีการเล่น การละเล่นของเด็กไทย ๒. แสดงการละเล่นของ เด็กไทย	ทักษะการ วิเคราะห์	บอกชื่อการละเล่น และแสดงการ ละเล่นของเด็กไทย ๑ ชุด	๑. ศึกษาข้อมูลการละเล่น ของเด็กไทย ๒. วิเคราะห์ข้อมูลการละเล่น ของเด็กไทย ๓. กำหนดเกณฑ์ในการ แยกแยะข้อมูลร่วมกัน โดยมีกติกาการเล่น ๔. หาความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบต่าง ๆ และ ความสัมพันธ์ของข้อมูล ในแต่ละองค์ประกอบ ๕. นำเสนอผลงานการละเล่น ของเด็กไทย พร้อมทั้ง บอกวิธีการเล่น กฎ กติกา ประโยชน์การนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน
๒. บอกสิ่งที่ ตนเองชอบ ในการแสดง นาฏศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร สิ่งที่ชอบในการแสดง นาฏศิลป์ ผู้เรียนทำอะไร บอกสิ่งที่ตนเองชอบใน การแสดงนาฏศิลป์	ทักษะการ เปรียบเทียบ	๑. บอกสิ่งที่ตนเอง ชื่นชอบในการแสดง นาฏศิลป์ ๒. แยกประเภท นาฏศิลป์ที่ตนเอง ชอบและไม่ชอบ	๑. ระบุความเหมือนและ ความต่างของการแสดง นาฏศิลป์แต่ละชุด โดยแยก ตามความชอบ ๒. เปรียบเทียบการแสดง นาฏศิลป์แต่ละชุด และแยก สิ่งที่มีลักษณะแตกต่างออก จากกัน โดยนำภาพการแสดง หลาย ๆ ภาพมาวางเรียงกัน ให้ผู้เรียนแยกตามความชอบ ๓. อธิบายแสดงความคิดเห็น และบอกสิ่งที่ตนเองชอบใน การแสดงนาฏศิลป์พร้อมบอก เหตุผล

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๑. อภิปรายเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ๒. บอกความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ๓. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์	รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น มีความแตกต่างกันทำให้เกิดความรู้สึกต่างกันได้ สามารถถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึกสู่งานศิลป์ โดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม	๑. รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ๒. ความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น รู้สึกประทับใจกับความงามของบริเวณรอบอาคารเรียนหรือรู้สึกถึงความไม่เป็นระเบียบของสภาพภายในห้องเรียน ๓. การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เช่น ดินเหนียว ดินน้ำมัน ดินสอพู่กัน กระดาษสีเทียน สีน้ำ ดินสอสี สร้างงานทัศนศิลป์	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการจำแนกประเภท ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ๔. ทักษะการจัดกลุ่ม	๑. อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ๒. วาดภาพระบายสีหรืองานปั้น	๑. สังเกตเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะและขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ๒. ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ๓. การอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะและขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ๔. จำแนกจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองและมนุษย์สร้างขึ้น ๕. จำแนกรูปร่างลักษณะและขนาดโดยบอกความเหมือนความแตกต่างและบอกความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่สังเกตและจำแนก ๖. อธิบายความรู้และซักถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๗. สรุปความรู้ร่วมกัน ๘. นำความรู้เกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานวาดภาพหรืองานปั้น

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๒ ๑. ระบุงานทัศน ศิลป์ในชีวิต ประจำวัน มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๔. สร้างงาน ทัศนศิลป์ โดยการ ทดลองใช้สี ด้วยเทคนิค ง่าย ๆ ๕. วาดภาพ ระบายสีภาพ ธรรมชาติตาม ความรู้สึกของ ตนเอง	การสังเกต ธรรมชาติการ ทดลองใช้สีด้วย เทคนิคต่าง ๆ และการวาดภาพ ระบายสีเป็น องค์ประกอบสำคัญ ของการสร้างงาน ทัศนศิลป์ที่ พบเห็นในชีวิต ประจำวัน	งานทัศนศิลป์ ในชีวิตประจำวัน	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การสำรวจ ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. พูดยแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับงาน ทัศนศิลป์ใน ชีวิตประจำวัน ๒. ทดลองใช้สี ด้วยเทคนิคง่าย ๆ ๓. วาดภาพ ระบายสีภาพ ธรรมชาติ ๔. นำเสนอผลงาน การทดลองใช้สี และผลงานการ วาดภาพระบายสี พร้อมบรรยายถึง กระบวนการ สร้างงานและ ความรู้สึกที่มีต่อ ผลงาน	๑. ร่วมแสดงความคิดเห็นงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ๒. สังเกตการใช้สีในการสร้างงานทัศนศิลป์ตลอดจนกระบวนการในการสร้างสรรค์ ๓. นำเสนอชนิดและลักษณะของสีแต่ละชนิด เช่น สีน้ำ สีเทียน สีโปสเตอร์ ๔. ฝึกปฏิบัติทดลองการใช้สีในการสร้างงานด้วยเทคนิคต่าง ๆ ๕. สังเกตรูปร่าง รูปทรง สีสรรต่าง ๆ ในธรรมชาติแล้วเลือกจุดที่สนใจนำมาวาดภาพระบายสีตามความรู้สึกของตนเอง ๖. นำเสนอผลงานจากการทดลองใช้สีและภาพวาดระบายสีภาพธรรมชาติพร้อมบรรยายกระบวนการสร้างงานและความรู้สึกที่มีต่อผลงานแต่ละประเภท

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรีถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๑. รู้ว่าสิ่งต่าง ๆ สามารถก่อ กำเนิดเสียง ที่แตกต่างกัน	เสียงที่แตกต่างกัน มีแหล่งกำเนิด ที่แตกต่างกัน	การกำเนิดของ เสียง - เสียงจาก ธรรมชาติ - แหล่งกำเนิด ของเสียง - สีสันของเสียง	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การจัดกลุ่ม	๑. การทดสอบ การฟัง (จำแนก เสียงที่มีแหล่ง กำเนิดแตกต่าง กัน) ๒. เคลื่อนไหว ร่างกายประกอบ เสียงจาก ธรรมชาติและ เสียงที่มนุษย์ สร้างขึ้น	๑. ฟังเสียงที่เกิดจาก ธรรมชาติและเสียง ที่มนุษย์สร้างขึ้น ๒. กำหนดเกณฑ์การ จำแนกเสียงที่เกิดขึ้น ๓. จัดกลุ่มเสียง ที่มีแหล่งกำเนิด เหมือนกันไว้ด้วยกัน ๔. สรุปผลการจำแนก ว่าเสียงใดเป็นเสียง จากธรรมชาติ หรือ เสียงที่เกิดจากมนุษย์ กระทำขึ้น ๕. ทำแบบทดสอบ การฟัง ๖. แสดงท่าทาง ประกอบเสียง จากธรรมชาติ และเสียงที่มนุษย์ สร้างขึ้น

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๒. บอกลักษณะ ของเสียง ดัง-เบา และ ความ ช้า-เร็ว ของจังหวะ	เสียงมีแหล่ง กำเนิดที่แตกต่าง กันมีลักษณะ เฉพาะตัวคือ เสียงดัง-เบาและมี จังหวะช้า-เร็ว	ระดับเสียงดัง-เบา (Dynamic) - อัตราความเร็ว ของจังหวะ Tempo	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการ สังเกต ๒. ทักษะการ เปรียบเทียบ	๑. พุดหรือร้อง เพลงด้วยเสียง ดัง-เบา ๒. เคาะจังหวะ ช้า-เร็ว ๓. เคลื่อนไหว ร่างกายประกอบ เสียง ดัง-เบาและ จังหวะ ช้า-เร็ว	๑. ฟังเสียงดัง-เบา และจังหวะ ช้า-เร็ว ๒. สังเกตลักษณะของ เสียงและจังหวะที่ฟัง ๓. บอกความเหมือน- ความต่างของเสียง และจังหวะ ๔. พุดหรือร้องเพลง ด้วยเสียงดัง-เบา ๕. เคาะจังหวะช้า-เร็ว ๖. สรุปลักษณะของ เสียงดัง-เบา จังหวะ ช้า-เร็ว ๗. แสดงท่าทาง ประกอบของเสียง ดัง-เบา เพลงจังหวะ ช้า-เร็ว
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๓. ท่องบทกลอน ร้องเพลง ง่าย ๆ	การท่องบทกลอน ร้องเพลงง่าย ๆ เป็นกิจกรรม ดนตรีที่ สนุกสนาน	๑. การอ่าน บทกลอน ประกอบจังหวะ ๒. การร้องเพลง ประกอบจังหวะ	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. ท่องบทกลอน/ ร้องเพลงง่าย ๆ ประกอบจังหวะ ๒. แสดงท่าทาง ประกอบบทกลอน/ เพลงง่าย ๆ ๓. วาดภาพ ตามจินตนาการ ประกอบบทกลอน/ เพลงประกอบ จังหวะที่ได้ฟัง	๑. ทบทวนความรู้และ ประสบการณ์เกี่ยวกับ การร้องเพลงและ อ่านบทกลอน ๒. ท่องบทกลอน หรือร้องเพลง ประกอบจังหวะ ๓. แสดงท่าทาง ประกอบบทกลอน และร้องเพลงง่าย ๆ ตามจินตนาการ ๔. วาดภาพ ตามจินตนาการ ประกอบบทกลอน และร้องเพลง ประกอบจังหวะ ที่ได้ฟัง

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๔. มีส่วนร่วม ในกิจกรรม ดนตรีอย่าง สนุกสนาน	การมีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีทำให้เกิดความสนุกสนาน	กิจกรรมดนตรี - การร้องเพลง - การเคาะจังหวะ - การเคลื่อนไหวประกอบบทเพลงตามความดัง-เบาของบทเพลงตามความช้า-เร็วของจังหวะ	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. ร้องเพลง ที่ชื่นชอบ ๒. แสดงการ เคลื่อนไหว ร่างกายประกอบ เพลงด้วยความ สนุกสนาน ๓. แสดง ความคิดเห็น ต่อผลงานของ ตนเองและ ของเพื่อน	๑. ฟังเพลงที่กำหนด เคาะจังหวะ เคลื่อนไหวร่างกาย อย่างอิสระด้วย ความสนุกสนาน ๒. แบ่งกลุ่มร้อง เพลงที่ชื่นชอบ เคาะจังหวะ เคลื่อนไหวร่างกาย อย่างอิสระด้วยความ สนุกสนาน ๓. แสดงความคิดเห็น ต่อผลงานของตนเอง และของเพื่อน
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๕. บอกความ เกี่ยวข้องของ เพลงที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	บทเพลงเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์	เพลงที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน - เพลงกล่อมเด็ก - บทเพลงประกอบการละเล่น - เพลงสำคัญ (เพลงชาติไทย เพลงสรรเสริญพระบารมี)	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. ขับร้องเพลง ที่เกี่ยวข้อง ในชีวิตประจำวัน ๒. แสดงความ รู้สึกจากเพลง ที่ได้ฟัง ๓. แสดงความ คิดเห็นจากเพลง ที่ได้ฟัง ๔. วาดภาพ ประกอบเพลง ที่ได้ฟัง	๑. ฟังเพลงที่เกี่ยวข้อง ในชีวิตประจำวัน ๒. แสดงความรู้สึก จากเพลงที่ได้ฟังจาก จังหวะ ทำนอง เนื้อร้อง ๓. แสดงความ คิดเห็นเพลงที่ได้ฟัง มีความเกี่ยวข้องกับ ชีวิตประจำวัน ๔. วาดภาพประกอบ บทเพลงที่เกี่ยวข้อง ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๒ ๑. เลาะถึงเพลงในท้องถิ่น	บทเพลงและดนตรีในท้องถิ่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญควรศึกษาความเป็นมาและอนุรักษ์ไว้	ที่มาของบทเพลงในท้องถิ่น	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการสำรวจ	๑. สำรวจที่มาของบทเพลง ๒. นำเสนอข้อมูลโดยการเล่าถึงที่มาของบทเพลง	๑. กำหนดบทเพลงในท้องถิ่นหรือเพลงประจำจังหวัดที่จะศึกษา (๑ เพลง) ๒. ฟังเพลงตามที่กำหนด/ศึกษาและสำรวจข้อมูล ที่มาผู้แต่ง ทำนอง เนื้อร้องของบทเพลงในท้องถิ่น ๓. นำเสนอข้อมูลโดยการเล่าถึงที่มาและคุณค่าที่ควรศึกษาอนุรักษ์ของบทเพลงในท้องถิ่น
มาตรฐาน ศ ๒.๒ ๒. ระบุสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีท้องถิ่น	บทเพลงในท้องถิ่นมีคุณค่า น่าชื่นชม	ความน่าสนใจของบทเพลงในท้องถิ่น	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการสำรวจ ๓. ทักษะการระบุ	๑. สำรวจข้อมูลดนตรีในท้องถิ่น ๒. แสดงความคิดเห็นสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีท้องถิ่น	๑. ศึกษาและสำรวจข้อมูลดนตรีในท้องถิ่น ๒. กำหนดเพลงในท้องถิ่นที่ต้องการศึกษา ๓. ฟังเพลงที่กำหนด (๑-๒ เพลง) ๔. ร่วมกันระบุแสดงความคิดเห็นถึงสิ่งที่ชื่นชอบในดนตรีบทเพลงในท้องถิ่น ๕. แสดงความคิดเห็นถึงที่ชื่นชอบบทเพลงในท้องถิ่นประกอบดนตรีที่ใช้ในบทเพลง

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์
ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๑. เลียนแบบการ เคลื่อนไหว ๒. แสดงท่าทาง ง่าย ๆ เพื่อ สื่อความหมาย แทนคำพูด	การฝึกปฏิบัติ เลียนแบบการ เคลื่อนไหว และ แสดงท่าทางง่าย ๆ เพื่อสื่อความหมาย แทนคำพูดเป็น พื้นฐานเบื้องต้น ของการแสดง นาฏศิลป์ และ ละคร	การเคลื่อนไหว ร่างกายลักษณะ ต่าง ๆ - การเลียนแบบ ธรรมชาติ - การเลียนแบบ คน สัตว์ สิ่งของ - การใช้ภาษาท่า และการประดิษฐ์ ท่าประกอบเพลง - การแสดง ประกอบเพลง ที่เกี่ยวกับ ธรรมชาติสัตว์	๑. ทักษะการ สังเกต ๒. ทักษะการ เชื่อมโยง ๓. ทักษะการ ประยุกต์ใช้ ความรู้	๑. แสดงท่าทาง การเคลื่อนไหว เลียนแบบ ธรรมชาติ คน สัตว์ สิ่งของ ๒. แสดงภาษา ท่าทางแทนคำพูด ๓. แสดงภาษาท่า ประกอบ	๑. ทบทวนความรู้เดิม โดยให้เลียนท่าทาง คน สัตว์ สิ่งของตาม ความคิดและจินตนาการ ๒. การแสวงหา ความรู้ใหม่ จาก วิดิทัศน์ เรื่องเสียงที่ แปลกแตกต่างกัน เพื่อฟังและพิจารณา ข้อมูลต่าง ๆ ๓. ศึกษาทำความเข้าใจ จัดประสบการณ์ใหม่ แบ่งกลุ่ม แล้ว ผลัดกันออกเสียง และแสดงท่าทาง ให้เพื่อนทาย ๔. ชั้นแลกเปลี่ยน ความรู้ความเข้าใจ กับกลุ่มให้ผู้เรียน ออกมาเฉลยท่าทาง และเสียงที่เลียนแบบ นั้นหมายถึงอะไร เพราะเหตุใด ๕. การสรุปและจัด ระเบียบความรู้ ผู้สอนวางผังโน้ตค้น ให้ผู้เรียนช่วยกัน จัดกลุ่มตามหมวดหมู่ ๖. การปฏิบัติและ การแสดงผลงาน แสดงบทบาทสมมุติ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ละครสั้น ๆ เช่น กระต่ายกับเต่า หรือ แสดงประกอบเพลง ง่าย ๆ เช่น เพลงกา เพลงช้าง เพลงกอไผ่ ๗. การประยุกต์ ใช้ความรู้ นำความรู้ เรื่องการใช้เสียง และท่าทางสื่อ ความหมายที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน เช่น เสียงโหย ! โถ! อ้อ! เฮ้อ! โอโฮ! ว้าย!
มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๓. บอกสิ่งที่ ตนเองชอบ จากการดู หรือร่วมการ แสดง	การปฏิบัติตน เป็นผู้ชมที่ดี และมีสมาธิ ในการชม ทำให้ รับรู้ธรรมชาติของ การแสดงได้ดี	การเป็นผู้ชมที่ดี	ทักษะการ ให้เหตุผล	๑. การสำรวจ ตนเอง ๒. การแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรม ไม่เหมาะสม ในการชม การแสดง	๑. รับรู้และรวบรวม ข้อมูลในการสำรวจ ตนเอง โดยขีด เครื่องหมายลูกตรง ช่องพฤติกรรมที่เคย ปฏิบัติไม่เคยปฏิบัติ ๒. ค้นหาสาเหตุ การยอมรับของสังคม โดยแยกพฤติกรรม ไม่ควรปฏิบัติออก เหลือเฉพาะข้อควร ปฏิบัติ ๓. อธิบายให้เห็น ความสอดคล้องของ เหตุและผลในเหตุการณ์ หรือการกระทำนั้น ๆ โดยการชมวิทัศน์ แล้วแสดงบทบาท สมมุติเป็นพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสม ขณะ ชมการแสดงเพื่อให้ ร่วมกันวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๒ ๑. ระบุและเล่นการละเล่นของเด็กไทย	การละเล่นของเด็กไทยมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทยควรอนุรักษ์ไว้	การละเล่นของเด็กไทย - วิธีการเล่น - กติกา	ทักษะการวิเคราะห์	บอกชื่อการละเล่นและแสดงการละเล่นของเด็กไทย ๑ ชุด	๑. ศึกษาข้อมูลการละเล่นของเด็กไทย ๒. ตั้งวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ข้อมูลการละเล่นของเด็กไทย ๓. กำหนดเกณฑ์การจำแนกแยกแยะข้อมูล ร่วมกันวางกติกาในการเล่นแต่ละชุด ๔. หาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ โดยแบ่งกลุ่มรับผิดชอบการละเล่นของเด็กไทยกลุ่มละ ๑ ชุด ๕. นำเสนอผลงานการละเล่นของเด็กไทย พร้อมทั้ง บอกวิธีการเล่น กฎ กติกา ประโยชน์การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๓.๒ ๒. บอกสิ่งที่ตนเองชอบในการแสดงนาฏศิลป์	นาฏศิลป์ไทยมีหลายประเภท มีความอ่อนช้อย นุ่มนวล ทำให้เกิดความประทับใจที่แตกต่างกัน	การแสดงนาฏศิลป์	ทักษะการเปรียบเทียบ	๑. บอกสิ่งที่ตนเองชื่นชอบในการแสดงนาฏศิลป์ ๒. แยกประเภทนาฏศิลป์ที่ตนชอบและไม่ชอบ	๑. ระบุความเหมือนและความแตกต่างของการแสดงนาฏศิลป์แต่ละชุดโดยแยกตามความชอบ ๒. เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์แต่ละชุดและแยกสิ่งที่มีลักษณะแตกต่างออกจากกัน โดยภาพนำภาพการแสดงหลาย ๆ ภาพมาวางเรียง ให้ผู้เรียนแยกตามความชอบ ๓. อธิบายแสดงความคิดเห็นและบอกสิ่งที่ตนเองชอบในการแสดงนาฏศิลป์ พร้อมบอกเหตุผล

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จาก ๓ สาระ ๖ มาตรฐาน จำนวน ๒๕ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัว ผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ กศนศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อ
งานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บรรยาย รูปร่าง รูปทรง ที่พบใน ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ผู้เรียนรู้อะไร รูปร่าง รูปทรงที่พบใน ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น รูปวงกลม รี สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม และกระบอก ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายรูปร่าง รูปทรง ที่พบในธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การเปรียบเทียบ	วาดภาพรูปร่าง รูปทรงจากธรรมชาติ พร้อมเขียนบรรยาย	๑. สังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. บอกรูปร่าง รูปทรงที่พบ ในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. เปรียบเทียบความเหมือน ความต่างของรูปร่าง รูปทรง ที่พบในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. วาดภาพรูปร่าง รูปทรงจาก ธรรมชาติพร้อมเขียนบรรยาย
๒. ระบุทัศนธาตุ ที่อยู่ใน สิ่งแวดล้อม และงาน ทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่าง และรูปทรง	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้เส้น สี รูปร่างและ รูปทรงในงานทัศนศิลป์และ สิ่งแวดล้อม เช่น งานวาด งานปั้นและงานพิมพ์ภาพ ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุทัศนธาตุที่ปรากฏใน สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง และรูปทรง	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การระบุ	๑. บันทึกการ สังเกต ๒. นำเส้น สี รูปร่าง และรูปทรง มาวาดภาพ	๑. สนทนาซักถามความรู้ เกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบ ของทัศนธาตุ ๒. สังเกต ทัศนธาตุที่ปรากฏ ในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ พร้อมทั้งบันทึกการสังเกต ๓. ระบุทัศนธาตุที่ปรากฏใน สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่าง และรูปทรง ๔. วาดภาพโดยใช้เส้น สี รูปร่างและรูปทรงเป็น องค์ประกอบ
๓. สร้างงาน ทัศนศิลป์ ต่าง ๆ โดยใช้ ทัศนธาตุที่ เน้นเส้น รูปร่าง	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้เส้น รูปร่างสร้าง งานทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างงานทัศนศิลป์ โดยใช้ทัศนธาตุที่เน้นเส้น รูปร่าง	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	วาดภาพ โดยใช้เส้นและ รูปร่างเป็น องค์ประกอบ	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับ การสร้างงานทัศนศิลป์ ๒. ทดลองสร้างงานทัศนศิลป์ โดยใช้ทัศนธาตุที่เน้นเส้น และรูปร่างเป็นองค์ประกอบ ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การทดลองสร้างงานทัศนศิลป์ ๔. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยใช้ทัศนธาตุที่เน้นเส้น

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				และรูปร่างเป็นองค์ประกอบ ๕. สรุปความคิดเห็นจาก ภาพวาดร่วมกัน
๔. มีทักษะพื้นฐาน ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้าง งานทัศนศิลป์ ๓ มิติ	ผู้เรียนรู้อะไร วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์ ๓ มิติ ผู้เรียนทำอะไรได้ มีทักษะพื้นฐานในการใช้ วัสดุ อุปกรณ์สร้างงาน ทัศนศิลป์ ๓ มิติ	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	ภาพปะติด งานทัศนศิลป์ ๓ มิติ	๑. ทบทวนความรู้ในการสร้าง งานทัศนศิลป์ ๒. แนะนำสาธิตวิธีใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ ๓ มิติ ๓. สร้างงานทัศนศิลป์ ๓ มิติ โดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ ตาม ความเหมาะสม
๕. สร้างภาพ ปะติดโดย การตัดหรือ ฉีกกระดาษ	ผู้เรียนรู้อะไร การสร้างภาพปะ ติด โดยการตัดหรือฉีกกระดาษ ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกเทคนิคและวิธีการ สร้างภาพ ปะติดได้ โดย การตัดหรือฉีกกระดาษได้	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	สร้างภาพปะติด โดยการตัด หรือฉีกกระดาษ	๑. อภิปราย ชักถามความรู้ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ โดยการสร้างภาพปะติด โดยการตัดหรือฉีกกระดาษ ๒. ฝึกปฏิบัติ ตัด ปะ ฉีก กระดาษ ๓. สร้างสรรค์งานศิลป์โดย ตัด ปะ ฉีก กระดาษ
๖. วาดภาพเพื่อ ถ่ายทอด เรื่องราว เกี่ยวกับ ครอบครัวของ ตนเองและ เพื่อนบ้าน	ผู้เรียนรู้อะไร การวาดภาพสามารถถ่ายทอด เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว ของตนเองและเพื่อนบ้าน ผู้เรียนทำอะไรได้ วาดภาพเพื่อถ่ายทอด เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว ของตนเองและเพื่อนบ้าน ได้	๑. ทักษะการ สังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	วาดภาพครอบครัว ตนเองและ เพื่อนบ้าน	๑. สังเกตประสบการณ์ เกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น ในชีวิตประจำวัน ๒. แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว ของตนเองและเพื่อนบ้าน ๓. เปรียบเทียบประสบการณ์ ในครอบครัวของตนเอง และเพื่อนบ้าน ๔. คัดเลือกประสบการณ์ ที่น่าสนใจ ๕. วาดภาพเพื่อถ่ายทอด เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว ของตนเองและเพื่อนบ้าน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. เลือกงาน ทัศนศิลป์ และบรรยาย ถึงสิ่งที่มองเห็น รวมถึงเนื้อหา เรื่องราว	ผู้เรียนรู้อะไร การรับรู้ทางการเห็นและ เนื้อหาเรื่องราว ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. ระบุทัศนธาตุที่มองเห็น ในงานทัศนศิลป์ ๒. อธิบายแสดงความคิด เห็นเกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องราวในงานทัศนศิลป์	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การสำรวจ	อภิปรายความคิด เห็นและข้อเท็จจริง เกี่ยวกับเนื้อหา เรื่องราวของ งานทัศนศิลป์	๑. สังเกตงานทัศนศิลป์ ๒. เลือกงานทัศนศิลป์ ที่น่าสนใจ ๓. ศึกษาและรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ งานทัศนศิลป์ที่เลือก ๔. นำเสนอข้อมูลจริง เกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องราวของ งานทัศนศิลป์ พร้อมแสดง ความคิดเห็นเพิ่มเติม และ ยกตัวอย่างผลงาน
๔. สร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์ เป็นรูปแบบ งานโครงสร้าง เคลื่อนไหว	ผู้เรียนรู้อะไร วิธีการและการเลือกใช้ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับ สร้างงานทัศนศิลป์ ในท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ อภิปรายแสดงความคิด เห็นเกี่ยวกับวิธีการสร้าง งานและวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ในท้องถิ่น	๑. ทักษะ การสำรวจ ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	งานโครงสร้าง เคลื่อนไหวเป็น ภาพแขวน	๑. ทบทวนความรู้เรื่อง รูปแบบของงานทัศนศิลป์ ๒. สำรวจเนื้อหาเรื่องราว งานทัศนศิลป์เป็นรูปแบบ งานโครงสร้างเคลื่อนไหว ๓. รวบรวมข้อเท็จจริงและ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ สำรวจ ๔. นำเสนอข้อเท็จจริงและ ตัวอย่างของวัสดุ อุปกรณ์ ในการทำภาพแขวน ๕. แนะนำขั้นตอนและวิธีการ ทำภาพแขวน ๖. แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในการสร้างสรรค์ทัศนศิลป์ เป็นรูปแบบงานโครงสร้าง เคลื่อนไหว ๗. ฝึกปฏิบัติทำภาพแขวน

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน	ผู้เรียนรู้อะไร ทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการสำรวจ	๑. พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ๒. ยกตัวอย่างผลงาน	๑. สำรวจงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ๒. อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของงานทัศนศิลป์กับชีวิตประจำวัน ๓. สรุปความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นประเภทต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
๒. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ในท้องถิ่นโดยเน้นถึงวิธีการสร้างงานและวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้	ผู้เรียนรู้อะไร วิธีการและการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ อภิปรายแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับวิธีการสร้างงานศิลปะท้องถิ่น และวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการสำรวจ ๓. ทักษะการจำแนกประเภท	พุดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ในท้องถิ่น	๑. สำรวจงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ในท้องถิ่น ๒. นำเสนอผลการสำรวจ ๓. จำแนกงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ๔. ศึกษาวิเคราะห์วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้สร้างงานทัศนศิลป์ ๕. อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสร้างงานและวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ในท้องถิ่น

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. จำแนกแหล่ง กำเนิดของ เสียงที่ได้ยิน	ผู้เรียนรู้อะไร เสียงที่แตกต่างกันมาจาก แหล่งกำเนิดเสียงที่ต่างกัน ทั้งเสียงเครื่องดนตรี และเสียงมนุษย์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. จำแนกแหล่งกำเนิดของ เสียงที่ได้ยิน ๒. บอกความรู้สึก เมื่อได้ยินเสียงต่าง ๆ	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะการ เปรียบเทียบ	๑. ฟังมโนทัศน์ แหล่งกำเนิดของ เสียงที่ได้ยิน ๒. ตารางการ เปรียบเทียบ เสียงมนุษย์กับ เสียงดนตรี	๑. ฟังเสียงจากแหล่งกำเนิด เสียงหลากหลาย ๒. สังเกตเสียงที่ได้ยินจาก แหล่งกำเนิดเสียงที่มีความ แตกต่างกัน ๓. แยกเสียงที่เหมือนกันต่างกัน ๔. กำหนดเกณฑ์ของเสียง และแหล่งกำเนิดของเสียง ที่ได้ยิน ๕. แยกเสียงตามแหล่ง กำเนิดของเสียงที่ได้ยิน ๖. เขียนผังมโนทัศน์จำแนก แหล่งกำเนิดของเสียงที่ได้ยิน ๗. ทำตารางเปรียบเทียบเสียง ที่เกิดจากเครื่องดนตรี และเสียงมนุษย์
๒. จำแนก คุณสมบัติ ของเสียง สูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น ของดนตรี	ผู้เรียนรู้อะไร เสียงดนตรีสูง-ต่ำ, ดัง-เบา, ยาว-สั้น เป็นคุณสมบัติของเสียง ดนตรี ผู้เรียนทำอะไรได้ จำแนกคุณสมบัติของ เสียงสูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น ของดนตรี	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท	ทำผังมโนทัศน์ เรื่องคุณสมบัติ ของเสียงสูง-ต่ำ, ดัง-เบา, ยาว-สั้น, ของดนตรี	๑. ฟังเสียงดนตรีในหลาย ๆ ลักษณะและสังเกตสิ่งที่ ต้องการจำแนก ๒. สังเกตลักษณะเสียงที่ เหมือนกันต่างกัน ๓. กำหนดเกณฑ์ลักษณะ ของเสียงที่ได้ยิน ๔. จัดกลุ่มลักษณะเสียง ที่เหมือนกันไว้ด้วยกัน ๕. ทำผังมโนทัศน์เรื่อง คุณสมบัติของเสียงสูง-ต่ำ, ดัง-เบา, ยาว-สั้น ของดนตรี

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. เคาะจังหวะ หรือ เคลื่อนไหว ร่างกาย ให้สอดคล้อง กับเนื้อหา ของเพลง	ผู้เรียนรู้อะไร การเคาะจังหวะหรือ การเคลื่อนไหวร่างกาย ให้สอดคล้องกับเนื้อหา ของเพลงเป็นการถ่ายทอด ความรู้สึกและความชื่นชม ที่มีต่อดนตรี ผู้เรียนทำอะไรได้ เคาะจังหวะหรือ เคลื่อนไหวร่างกายให้ สอดคล้องกับเนื้อเพลง ได้อย่างเหมาะสม	๑. ทักษะ การตั้งเกณฑ์ ๒. ทักษะ การประเมิน	๑. ฟังเพลงและ เคาะจังหวะ ๒. แสดงท่าทาง เคลื่อนไหว ประกอบเพลง	๑. ศึกษาเนื้อหาของบทเพลง ๒. ระบุลักษณะสำคัญของ การเคาะจังหวะหรือการเคลื่อนไหว ให้สอดคล้องกับบทเพลง ๓. นำการเคาะจังหวะและ การเคลื่อนไหวร่างกายมา กำหนดระดับคุณภาพ ๔. ฟังเพลงและเคาะจังหวะ ๕. ระบุระดับคุณภาพของ การเคาะจังหวะและการแสดง ท่าทางเคลื่อนไหวประกอบเพลง ๖. แสดงการเคาะจังหวะและ เคลื่อนไหวประกอบเนื้อหา ในบทเพลง
๔. ร้องเพลง ง่าย ๆ ที่เหมาะสม กับวัย	ผู้เรียนรู้อะไร การร้องเพลงที่เหมาะสม กับวัยเป็นการแสดงออก ทางดนตรีด้วยความสนุกสนาน ผู้เรียนทำอะไรได้ ร้องเพลงง่าย ๆ ได้ เหมาะสมกับวัย	ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	ร้องเพลง	๑. สนทนาซักถามความรู้ เกี่ยวกับบทเพลง ๒. รับรู้และเลือกบทเพลง ที่น่าสนใจ ๓. นำความรู้ที่มีและประสบการณ์ มาประยุกต์เพื่อร้องเพลง แบบง่าย ๆ และเหมาะสมกับวัย
๕. บอก ความหมาย และความ สำคัญของ เพลงที่ได้ยิน	ผู้เรียนรู้อะไร บทเพลงมีความหมาย มีบทบาทหน้าที่และ ความสำคัญที่ต่างกัน ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความหมาย บทบาท หน้าที่ความสำคัญของเพลง ที่ได้ยิน เช่น เพลงปลุกใจ และเพลงสอนใจ	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การเชื่อมโยง	๑. ชับร้องเพลง เป็นกลุ่ม ๒. เขียนสรุป ความหมาย และความสำคัญ ของเพลงที่ได้ยิน	๑. ฟังเพลงเพื่อสังเกตและรับรู้ ความหมายของบทเพลงเพื่อ ให้เข้าใจและจดจำ ๒. บอกข้อมูลเกี่ยวกับ บทเพลงที่ฟังให้ได้มากที่สุด ๓. เชื่อมโยงความหมายของ บทเพลงและข้อมูลที่เคยรับรู้ มาก่อนหรือจากประสบการณ์ ๔. ชับร้องเพลงเป็นกลุ่มเช่น เพลงสอนใจหรือเพลงปลุกใจ ๕. สรุปอธิบายความหมาย และความสำคัญของเพลงที่ฟัง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่นโดยใช้คำง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร บทเพลงในท้องถิ่น มีลักษณะเสียงร้องและเสียงเครื่องดนตรีที่มีความสัมพันธ์กัน การบอกความสัมพันธ์ได้เป็นการเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่น โดยใช้คำง่าย ๆ ได้	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการเชื่อมโยง	แผนภูมิเครื่องดนตรีและเพลงในท้องถิ่น	๑. พิจารณาข้อมูลความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่น ๒. เลือกข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์กันโดยอาศัยความรู้ประสบการณ์เดิมและหาความรู้และข้อมูลใหม่ ๓. อธิบายความสัมพันธ์และความหมายของข้อมูลที่นำมาเชื่อมโยงกัน ๔. เขียนแผนภูมิความสัมพันธ์ของเสียงร้อง เสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่น
๒. แสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร การแสดงและการเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่นเป็นการแสดงออกถึงการเห็นคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรม ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงดนตรีและเข้าร่วมกิจกรรมทางการแสดงดนตรีในท้องถิ่นในโอกาสพิเศษ เช่น วันสำคัญในโรงเรียนหรือวันสำคัญของชาติ	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	แสดงและเข้าร่วมกิจกรรมดนตรีในงานสำคัญของโรงเรียน	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับจังหวะ ดนตรี การร้องเพลง การเคลื่อนไหวร่างกายที่มีอยู่เดิม ๒. ร่วมกันพิจารณาและอภิปรายความเหมือนกันของสถานการณ์ใหม่กับสถานการณ์เดิมที่เคยเรียนรู้ ๓. วางแผนนำความรู้เดิมไปปรับใช้ในการแสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรี ๔. แสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในโอกาสต่าง ๆ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์
ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. เคลื่อนไหว ขณะอยู่กับที่ และเคลื่อนที่	ผู้เรียนรู้อะไร วิธีการเคลื่อนไหวอย่าง มีรูปแบบ ทั้งการนั่ง การยืนและการเดิน ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกวิธีการ และฝึก พร้อมทั้งแสดงการเคลื่อนไหว อย่างมีรูปแบบ ทั้งการนั่ง การยืน และการเดิน ประกอบเพลง	ทักษะการ สังเกต	๑. บอกวิธีการ เคลื่อนไหวอย่างมี รูปแบบ ทั้งการนั่ง การยืน และ การเดิน ๒. แสดงการ เคลื่อนไหวอย่างมี รูปแบบ ทั้งการนั่ง การยืน และการ เดินประกอบเพลง	๑. ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ สังเกตและสำรวจการ เคลื่อนไหวของคนในขณะ อยู่กับที่ และเคลื่อนที่ เช่น การนั่ง การยืน และการเดิน โดยดูสื่อหรือการสาธิตเพื่อ เป็นข้อมูลในการคิดจำแนก ความเหมือนและความต่าง ของการเคลื่อนไหวอยู่กับที่ และเคลื่อนที่ โดยใช้คำถาม ช่วยในการกระตุ้นความคิด จนสามารถค้นพบความรู้หรือ คำตอบได้ด้วยตนเอง ๒. ฝึกปฏิบัติการเคลื่อนไหว ขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่ ทั้งในรูปแบบการยืน การเดิน และนั่ง พร้อมทั้งอธิบายและ เปรียบเทียบรูปแบบการยืน เดิน และนั่ง ๓. นำความรู้จากการ เคลื่อนไหวทั้งท่ายืน ยืน และ เดินมาทำท่าประกอบเพลง และแสดงพร้อมกัน ๔. ร่วมกันชื่นชมและแสดง ความคิดเห็นในการแสดง พร้อมทั้งสรุปความรู้เรื่อง ลักษณะการเคลื่อนไหว อยู่กับที่และเคลื่อนที่

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๒. แสดงการ เคลื่อนไหว ที่สะท้อน อารมณ์ของ ตนเองอย่าง อิสระ	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการประดิษฐ์ ทำทาง การเคลื่อนไหวอย่างมี รูปแบบประกอบเพลง เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนทำอะไรได้ ประดิษฐ์ทำทางการ เคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ประกอบเพลงเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. บอกหลักการ ประดิษฐ์ทำทางการ เคลื่อนไหวอย่างมี รูปแบบประกอบ เพลง ๒. การประดิษฐ์ ทำทางการ เคลื่อนไหวอย่างมี รูปแบบประกอบ เพลงเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และ เคลื่อนที่ ๒. อ่าน และร้องเพลงเกี่ยว กับสิ่งแวดล้อมพร้อมทั้งบอก ความหมายของเนื้อร้อง ๓. นำความรู้เรื่องราวการ เคลื่อนไหวร่างกายมา ประยุกต์ใช้กับเพลงเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม โดยร่วมกันคิด ประดิษฐ์ทำทางการ เคลื่อนไหวให้สอดคล้อง และสื่อถึงอารมณ์ความหมาย ของเพลง จากนั้นร่วมกัน ฝึกและแสดง พร้อมทั้งชื่นชม กันและกัน ๔. ร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง หลักการประดิษฐ์ทำทาง การเคลื่อนไหวอย่างมีรูปแบบ ประกอบเพลงเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม
๓. แสดงท่าทาง เพื่อสื่อ ความหมาย แทนคำพูด	ผู้เรียนรู้อะไร หลักและวิธีการปฏิบัติ นาฏศิลป์โดยการฝึกภาษาท่า สื่อความหมาย แทน อากัปกิริยา และการฝึก นาฏยศัพท์ในส่วนลำตัว ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกหลัก วิธีการปฏิบัติ และแสดงนาฏศิลป์ด้วย การใช้ภาษาท่าสื่อ ความ หมายแทนอากัปกิริยา และการฝึกนาฏยศัพท์ ส่วนลำตัว	๑. ทักษะ การเปรียบเทียบ ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท	๑. บอกหลักและ วิธีการปฏิบัติ นาฏศิลป์ ด้วยการ ใช้ ภาษาท่าสื่อความ หมายแทน อากัปกิริยา และ การฝึกนาฏยศัพท์ ส่วนลำตัว ๒. แสดงภาษาท่า สื่อความหมายแทน อากัปกิริยา ๓. แสดงท่าทาง นาฏยศัพท์ส่วนลำตัว	๑. ศึกษานาฏยศัพท์ส่วนลำคอ และภาษาท่าที่ใช้สื่อ ความหมายแทนคำพูด และ อากัปกิริยา ๒. จำแนกประเภทของ นาฏยศัพท์ส่วนลำคอ และ ภาษาท่าที่ใช้สื่อความหมาย ๓. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของนาฏยศัพท์และภาษาท่า ๔. ระบุสิ่งที่สงสัยในการ แสดงภาษาท่าและนาฏยศัพท์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
			๔. จัดทำผัง มโนทัศน์ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ ส่วนลำตัว	๕. ใช้วิธีการต่าง ๆ ให้เกิด ความชัดเจน โดยยกตัวอย่าง และสาธิตจนเกิดความเข้าใจ ๖. อธิบายสิ่งที่คลุมเครือให้ กระจ่างชัดเจน โดยเน้น ภาษาท่าแทนอากัปกริยา และนาฏยศัพท์ส่วนลำคอ ๗. สรุปความรู้ร่วมกัน โดย การบอกหลักและวิธีการ ปฏิบัตินาฏศิลป์ดังกล่าว พร้อมทั้งจัดทำผังมโนทัศน์ ภาษาท่า และนาฏยศัพท์
๔. แสดงท่าทาง ประกอบ จังหวะ อย่าง สร้างสรรค์	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้ภาษาท่าและ นาฏยศัพท์ประกอบจังหวะ สามารถแสดงออกได้ อย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างสรรค์ท่าทางประกอบ การเคลื่อนไหวตามจังหวะ อย่างเหมาะสม	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	การใช้ทำนาฏยศัพท์ มาประกอบจังหวะ พื้นเมืองอย่าง สร้างสรรค์	๑. เก็บรวบรวมความรู้ ในเรื่องหลักการใช้ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ประกอบจังหวะ อย่างสร้างสรรค์ ๒. นำความรู้ที่รวบรวมได้มา เชื่อมโยงกับการชมการสาธิต ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ พร้อมทั้งฝึกปฏิบัติ ๓. ร่วมกันสร้างสรรค์ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ประกอบ จังหวะอย่างสร้างสรรค์ โดย การฝึกให้พร้อมเพรียงกัน ๔. แสดงภาษาท่า และ นาฏยศัพท์ประกอบจังหวะ พร้อมทั้งชื่นชมและ ให้ข้อเสนอแนะ ๕. สรุปความรู้เรื่องหลักการ ใช้ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ ประกอบจังหวะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๕. ระบุมารยาท ในการชม การแสดง	ผู้เรียนรู้อะไร มารยาทในการชม การแสดง ผู้เรียนรู้ทำอะไรได้ บอกและปฏิบัติมารยาท ในการชมการแสดง	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. บอก ข้อควรปฏิบัติและ ไม่ควรปฏิบัติในการ เข้าชมการแสดง ๒. ปฏิบัติตนเป็น ผู้เข้าชมที่ดี	๑. ชมการแสดงนาฏศิลป์ จากวีดิทัศน์เพื่อสังเกต พฤติกรรมการเป็นผู้ชม ๒. สนทนาซักถามถึง พฤติกรรมการชมการแสดง โดยร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ พฤติกรรมของผู้ที่อยู่ข้าง เคียงและผู้สังเกตเห็น ๓. นำข้อมูลที่ได้จากการ สังเกตมาเชื่อมโยงกับ ความรู้ใหม่ในเรื่องมารยาท ในการชมการแสดงจากนั้น ร่วมกันบอกข้อปฏิบัติและ ไม่ควรปฏิบัติในการเข้าชม การแสดง ๔. ใช้คำถามเพื่อกระตุ้น ความคิดจนรับรู้ถึงผลดี ของการเป็นผู้เข้าชมที่ดี จากนั้นให้นำความรู้ไปใช้ ปฏิบัติตนในการเป็นผู้เข้าชม การแสดงที่ดี ๕. ชื่นชมผู้ที่ปฏิบัติตนเป็น ผู้เข้าชมที่ดี และสรุปความรู้ เรื่องมารยาทในการชม การแสดง

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุและเล่น การละเล่น พื้นบ้าน	ผู้เรียนรู้อะไร ชื่อการละเล่นพื้นบ้านของ เด็กไทยแต่ละภาค พร้อม ทั้ง กฎ และกติกาการเล่น ผู้เรียนทำอะไรได้ สังเกต และจัดทำผัง มโนทัศน์การเล่นพื้นบ้าน ของแต่ละภาคพร้อมทั้ง บอกกฎ กติกาและร่วมการ ละเล่นพื้นบ้านแต่ละภาค	๑. ทักษะการ สังเกต ๒. ทักษะ การจัดกลุ่ม	๑. จัดกลุ่มการ ละเล่นพื้นบ้าน แต่ละภาค ๒. แสดงการ ละเล่นพื้นบ้าน แต่ละภาค	๑. ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ สำรวจการละเล่นพื้นบ้าน แต่ละภาคจากภาพที่ให้ชื่นชม ๒. สังเกตความเหมือนและ ความต่างของการละเล่น พื้นบ้านในแต่ละภาค ๓. ร่วมกันให้ข้อมูลในการ สังเกตการละเล่นพื้นบ้าน แต่ละภาค ๔. จัดกลุ่มการละเล่นพื้นบ้าน แต่ละภาค ๕. แบ่งกลุ่มศึกษากติกา การละเล่นพื้นบ้านแต่ละภาค ๖. แต่ละกลุ่มฝึกการละเล่น พื้นบ้าน ๗. ผลัดกันนำเสนอผลงาน การละเล่นพื้นบ้านแต่ละภาค พร้อมทั้งชื่นชม และให้ ข้อเสนอแนะ ๘. ร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การจัดกลุ่มการละเล่นพื้นบ้าน แต่ละภาค พร้อมทั้งกฎ กติกา และวิธีการละเล่น พื้นบ้านนั้น ๆ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๒. เชื่อมโยงสิ่งที่พบเห็นในการเล่นเกมที่บ้านกับสิ่งที่พบเห็นในการดำรงชีวิตของคนไทย	ผู้เรียนรู้อะไร ที่มา และลักษณะเด่นของการเล่นเกมที่บ้าน และลักษณะเด่นของการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน ผู้เรียนทำอะไรได้ จำแนกและเชื่อมโยงลักษณะเด่นของการเล่นเกมที่บ้านและลักษณะเด่นของการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบันพร้อมทั้งแสดงการเล่นเกมที่บ้านร่วมกัน	ทักษะการเชื่อมโยง	๑. แผนผังแสดงลักษณะเด่นของการเล่นเกมที่บ้าน และลักษณะเด่นของการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน ๒. แสดงการเล่นเกมที่บ้าน	๑. ทบทวนการเล่นเกมที่บ้านแต่ละภาค พร้อมทั้งชมการแสดงดังกล่าวและศึกษาที่มาของการแสดงที่บ้าน แล้วจำแนกสิ่งที่พบเห็นหรือลักษณะเด่นออกเป็นประเด็นต่าง ๆ โดยบันทึกไว้ในรูปแบบของผังมโนทัศน์เพื่อเก็บรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ๒. สนทนาถึงเหตุการณ์และสิ่งที่พบเห็นในการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน จากนั้นนำข้อมูลจากสิ่งที่พบเห็นในการเล่นเกมที่บ้านมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่พบเห็นในการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน โดยช่วยกันวิเคราะห์และเปรียบเทียบถึงความแตกต่าง หรือความสอดคล้องของสิ่งที่พบเห็นนั้น ๆ แล้วเขียนแผนผังความเชื่อมโยงสอดคล้องและความแตกต่างกันของสิ่งที่พบเห็นจากการเล่นเกมที่บ้าน และการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน ๓. ร่วมกันแสดงการเล่นเกมที่บ้าน ๔. ร่วมกันหาแนวทางอนุรักษ์การเล่นเกมที่บ้าน และการสร้างสรรค์การดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. ระบุสิ่งที่ ชื่นชอบและ ภาคภูมิใจ ในการเล่น ในบ้าน	ผู้เรียนรู้อะไร คุณค่าและประโยชน์ ของการเล่นในบ้าน ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกคุณค่า และ ประโยชน์ของการเล่น ในบ้านรวมทั้งระบุสิ่งที่ ชื่นชอบและภาคภูมิใจในการ เล่นดังกล่าวพร้อมทั้ง จัดการเล่นในบ้าน	ทักษะ การระบุ	๑. บอกคุณค่า และประโยชน์ การเล่นในบ้าน ๒. ระบุ สิ่ง ที่ชื่นชอบและ ภาคภูมิใจในการ เล่นในบ้าน ๓. แสดงการ เล่นในบ้าน	๑. สังเกตการเล่นในบ้าน แต่ละภาคจากนั้นกำหนดให้ ทุกคนระบุสิ่งที่ชื่นชอบและ ภาคภูมิใจในการเล่น ในบ้านออกมาเป็นประเด็น พร้อมทั้งเหตุผลที่สอดคล้อง แล้วจับคู่กับเพื่อน เพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นซึ่งกัน และกัน ๒. เชื่อมโยงความรู้จาก การสังเกตกับประสบการณ์ ๓. ร่วมกันบอกความ ภาคภูมิใจในคุณค่าและ ประโยชน์ของการเล่น ในบ้าน ๔. นำเสนอผลงานการแสดง การเล่นในบ้าน

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกิจกรรมศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๑. บรรยายรูปร่าง รูปทรงที่พบในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. ระบุทัศนธาตุที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์โดยเน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่าง และรูปทรง ๓. สร้างงานทัศนศิลป์ต่าง ๆ โดยใช้ทัศนธาตุที่เน้น เส้น รูปร่าง	ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ทัศนธาตุ เช่น เส้น สี รูปร่างและรูปทรง ซึ่งสามารถนำมาถ่ายทอดเป็นงานทัศนศิลป์ได้	๑. รูปร่าง รูปทรงที่พบในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น รูปกลม รี สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม และกระบอก ๒. เส้น สี รูปร่าง รูปทรงในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ เช่น งานวาด งานปั้นและงานพิมพ์ภาพ ๓. เส้น รูปร่างในงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ เช่น งานวาด งานปั้นและงานพิมพ์ภาพ	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการเปรียบเทียบ ๓. ทักษะการระบุ ๔. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. แสดงความคิดเห็นงานทัศนศิลป์ที่ใช้เส้น สี รูปร่างและรูปทรง ๒. สร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้ทัศนธาตุที่เน้นเส้น รูปร่าง	๑. สังเกต ทัศนธาตุที่ปรากฏในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. บอกรูปร่าง รูปทรงที่พบในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. เปรียบเทียบความเหมือน ความต่างของรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. สนทนาคำถามความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของทัศนธาตุ ๕. ระบุทัศนธาตุที่ปรากฏในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๖. แสดงความคิดเห็นงานทัศนศิลป์ที่เน้นเส้น สี รูปร่างและรูปทรง ๗. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ที่เน้นเส้นและรูปร่าง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๔. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานทัศนศิลป์ ๓ มิติ ๕. สร้างภาพปะติดโดยการตัดหรือฉีกกระดาษ	การสร้างงานทัศนศิลป์ ๓ มิติ การสร้างภาพปะติด โดยตัดหรือฉีกกระดาษและการวาดภาพเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว เป็นการสร้างงานทัศนศิลป์ที่ผู้สร้างจะต้องมีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์	๑. การใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานทัศนศิลป์ ๓ มิติ ๒. ภาพปะติดจากกระดาษ ๓. การวาดภาพถ่ายทอดเรื่องราว	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. วาดภาพเกี่ยวกับครอบครัวตนเองและเพื่อนบ้าน ๒. สร้างภาพปะติดโดยการตัดหรือฉีกกระดาษ	๑. นำเสนอวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒. ให้ความรู้และแนะนำเสนอวิธีใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๓. ใช้วัสดุและอุปกรณ์สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ๓ มิติ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
๖. วาดภาพเพื่อ ถ่ายทอดเรื่อง ราวเกี่ยวกับ ครอบครัวของ ตนเองและ เพื่อนบ้าน					๔. อภิปรายถึงชนิดของ กระดาษที่ใช้สร้างงาน ทัศนศิลป์ที่พบเห็น ๕. สร้างสรรค์งานศิลป์ โดยการตัด ปะ ฉีกกระดาษ ๖. แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสบการณ์ครอบครัว ตนเองและเพื่อนบ้าน ๗. เปรียบเทียบ ประสบการณ์ในครอบครัว ตนเองและเพื่อนบ้าน ๘. นำความรู้และ ประสบการณ์ที่มีไปใช้ ในการวาดภาพ เพื่อ ถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยว กับครอบครัวของตนเอง และเพื่อนบ้าน โดย เลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานอย่าง เหมาะสม
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๑. เลือกงาน ทัศนศิลป์ และบรรยาย ถึงสิ่งที่มองเห็น รวมถึงเนื้อหา เรื่องราว ๘. สร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์เป็น รูปแบบงาน โครงสร้าง เคลื่อนไหว	ทัศนธาตุที่มองเห็น ในทัศนศิลป์เป็น แรงดลใจนำมา สร้างสรรค์งาน โครงสร้าง เคลื่อนไหว	๑. เนื้อหาเรื่องราว ในงานทัศนศิลป์ ๒. งานโครงสร้าง เคลื่อนไหว	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการสำรวจ ๓. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. งานโครงสร้าง เคลื่อนไหว ๒. อธิบายเนื้อหา เรื่องราวในการ นำเสนองาน	๑. สังเกตงานทัศนศิลป์ ๒. เลือกงานทัศนศิลป์ ที่น่าสนใจ ๓. ศึกษาสำรวจเนื้อหา เรื่องราวในงานทัศนศิลป์ ๔. นำเสนอเนื้อหา เรื่องราว ข้อเท็จจริง จากการสำรวจ ๕. นำเสนอตัวอย่าง อุปกรณ์ในการทำ ภาพแขวน ๖. แนะนำขั้นตอน วิธีการทำภาพแขวน ๗. ปฏิบัติทำงาน โครงสร้างเคลื่อนไหว ๘. อธิบายเนื้อหา เรื่องราวและแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นในการสร้าง งานโครงสร้างเคลื่อนไหว

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๒ ๑. บอกความสำคัญของงานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ๒. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ในท้องถิ่น โดยเน้นถึงวิธีการสร้างงานและวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้	งานทัศนศิลป์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันและในท้องถิ่นแสดงให้เห็นถึงวิธีการสร้างงานและวัสดุ อุปกรณ์ที่มีความแตกต่างกัน	๑. ความสำคัญของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน ๒. งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	๑. ทักษะการสำรวจ ๒. ทักษะการจำแนกประเภท	๑. บอกความสำคัญของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวัน ๒. อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	๑. สำรวจงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวันและงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ๒. อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวันและท้องถิ่น ๓. สรุปความคิดเห็นของงานทัศนศิลป์ในชีวิตประจำวันและท้องถิ่น ๔. จำแนกงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวันและในท้องถิ่น ๕. ศึกษาวิเคราะห์วิธีการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่สร้างงานทัศนศิลป์ ๖. อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ประเภทต่าง ๆ ในท้องถิ่น โดยเน้นถึงวิธีการสร้างงานและวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๑. จำแนกแหล่ง กำเนิดของ เสียงที่ได้ยิน ๒. จำแนกคุณสมบัติ ของเสียง สูง-ต่ำ, ดัง-เบา, ยาว-สั้น ของดนตรี	เสียงที่แตกต่างกัน กันมาจากแหล่ง กำเนิดเสียง ที่ต่างกัน การฟัง เสียงสูง-ต่ำ, ดัง-เบา, ยาว-สั้น บอ่ย ๆ ทำให้ จำแนกคุณสมบัติ ของเสียงได้	๑. สีสันของ เสียงเครื่องดนตรี ๒. สีสันของ เสียงมนุษย์ ๓. การฝึก โสตประสาท การจำแนกเสียง สูง-ต่ำ, ดัง-เบา, ยาว-สั้น	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การเปรียบเทียบ	๑. ฟังมโนทัศน์ แหล่งกำเนิดเสียง และคุณสมบัติ ของเสียง ๒. ทำตารางการ เปรียบเทียบเสียง มนุษย์กับเสียง ดนตรี ๓. การทำ แบบทดสอบ การจำแนกเสียง	๑. ฟังเสียงจาก แหล่งกำเนิดเสียง ที่หลากหลาย ๒. สังเกตเสียงที่ได้ยิน จากแหล่งกำเนิด เสียงแตกต่างกัน ๓. แยกเสียงที่ เหมือนกันต่างกัน ๔. กำหนดเกณฑ์ ของเสียงและแหล่ง กำเนิดของเสียง ที่ได้ยิน ๕. แยกเสียงตาม แหล่งกำเนิดตาม เกณฑ์ที่กำหนด ๖. เขียนผังมโนทัศน์ แหล่งกำเนิดของเสียง และคุณสมบัติของ เสียง ๗. จัดกลุ่มที่มี ลักษณะเดียวกันไว้ ด้วยกันลงในตาราง ๘. เปรียบเทียบเสียง ที่เกิดจากเครื่อง ดนตรีและเสียง มนุษย์ ๙. แสดงความรู้สึก ต่อเสียงที่ได้ยิน ๑๐. ทำแบบทดสอบ การจำแนกเสียง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๓. เคะจังหวะ หรือเคลื่อนไหว ร่างกายให้ สอดคล้องกับ เนื้อหาของเพลง ๔. ร้องเพลงง่าย ๆ ที่เหมาะสม กับวัย	การร้อง การเคาะจังหวะ หรือการเคลื่อนไหว ร่างกายให้ เหมาะสม กับวัยเป็นการ ถ่ายทอดและ แสดงออกทาง ดนตรีด้วยความ สนุกสนาน ชื่นชม	๑. การเคลื่อนไหว ประกอบเนื้อหา ในบทเพลง ๒. การเล่น เครื่องดนตรี ประกอบเพลง ๓. การขับร้อง	๑. ทักษะ การตั้งเกณฑ์ ๒. ทักษะ การประเมิน ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. เคะเครื่อง ประกอบจังหวะ ประกอบเพลง ๒. ร้องเพลงง่าย ๆ เหมาะสมกับวัย ๓. การประเมิน คุณภาพ การร้องเพลง	๑. ศึกษาเนื้อหาของ เพลงที่ต้องการ ๒. ระบุลักษณะสำคัญ ของการเคาะจังหวะ หรือการเคลื่อนไหว ให้สอดคล้องกับ บทเพลง ๓. ออกแบบท่าทาง ประกอบจังหวะและ เนื้อหาของเพลง ตามจินตนาการ ๔. การแสดงท่าทาง ประกอบจังหวะ และเนื้อหาของเพลง ๕. กำหนดประเด็น สิ่งที่ต้องการประเมิน ในการร้องเพลง ๖. กำหนดระดับ คุณภาพของประเด็น ที่กำหนด ๗. เลือกร้องเพลง ที่เหมาะสมกับวัย ๘. ระบุระดับคุณภาพ ของการร้องเพลง ๙. ประเมินคุณภาพ การร้องเพลงระดับ คุณภาพ

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๕. บอก ความหมาย และความสำคัญ ของเพลงที่ ได้ยิน	การบอก ความหมายและ ความสำคัญของ เพลงที่ได้ยิน เป็นการแสดง ความรู้ ความ เข้าใจในบทเพลง	ความหมาย และความสำคัญ ของเพลงที่ได้ยิน - เพลงปลุกใจ - เพลงสอนใจ	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การเชื่อมโยง	๑. ขับร้องเพลง เป็นกลุ่ม ๒. เขียนสรุป ความหมายและ ความสำคัญของ เพลงที่ได้ยิน	๑. ฟังเพลงเพื่อ สังเกตและรับรู้ความ หมายของบทเพลง เพื่อให้เข้าใจและ จดจำ ๒. บอกข้อมูล เกี่ยวกับบทเพลง ที่ฟังให้ได้มากที่สุด ๓. เชื่อมโยง ความหมายของ บทเพลงและข้อมูล ที่เคยรับรู้มาก่อน หรือจาก ประสบการณ์ ๔. ขับร้องเพลง เป็นกลุ่ม เช่น เพลง สอนใจ หรือเพลง ปลุกใจ ๕. สรุปอธิบาย ความหมายและ ความสำคัญของ เพลงที่ฟัง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๒ ๑. บอกความสัมพันธ์ของเสียงร้องเสียงเครื่องดนตรีในเพลงท้องถิ่นโดยใช้คำง่าย ๆ ๒. แสดงและเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่น	การเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีในท้องถิ่นด้วยการร้องหรือเล่นดนตรีเป็นการแสดงออกถึงการเห็นคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรม	๑. บทเพลงในท้องถิ่น - ลักษณะของเสียงร้องในบทเพลง - ลักษณะของเสียงเครื่องดนตรีที่ใช้ในบทเพลง ๒. กิจกรรมดนตรีในโอกาสพิเศษ - ดนตรีกับโอกาสสำคัญในโรงเรียน - ดนตรีกับวันสำคัญของชาติ	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะการเชื่อมโยง ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. ทำแผนภูมิแสดงเครื่องดนตรีและเพลงในท้องถิ่น ๒. การแสดงกิจกรรมทางดนตรีในงานโรงเรียนและงานวันสำคัญของชาติ	๑. พิจารณาเสียงร้องและเสียงเครื่องดนตรีจากบทเพลงในท้องถิ่นที่กำหนดให้ ๒. เลือกเสียงร้องและเสียงเครื่องดนตรีที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์กันโดยอาศัยความรู้ประสบการณ์เดิม ๓. อธิบายความสัมพันธ์และความหมายของเสียงร้องและเครื่องดนตรี ๔. ทำแผนภูมิแสดงเครื่องดนตรีและเพลงในท้องถิ่น ๕. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับจังหวะดนตรีการร้องเพลงการเคลื่อนไหวร่างกายที่มีอยู่เดิม ๖. ร่วมกันพิจารณาและอภิปรายความเหมือนกันของเพลงใหม่กับเพลงเดิมที่เคยเรียนรู้ ๗. วางแผนนำความรู้เดิมไปปรับใช้ในการแสดงเพลงใหม่ ๘. ฝึกซ้อมและแสดงกิจกรรมทางดนตรีตามที่วางแผน

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์
ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๑. เคลื่อนไหว ขณะอยู่กับที่ และเคลื่อนที่ ๒. แสดงอาการ เคลื่อนไหวที่ สะท้อน อารมณ์ของ ตนเองอย่าง อิสระ ๓. แสดงท่าทาง เพื่อสื่อ ความหมาย แทนคำพูด ๔. แสดงท่าทาง ประกอบ จังหวะอย่าง สร้างสรรค์	การสร้างสรรค์ งานการแสดง อย่างมีคุณค่า ต้องเรียนรู้ นาฏยศัพท์ ภาษาท่า และ การเคลื่อนไหว ร่างกายอย่างมี รูปแบบ อันเป็น องค์ประกอบ ของนาฏศิลป์	๑. การเคลื่อนไหว อย่างมีรูปแบบ - การนั่ง - การยืน - การเดิน ๒. การประดิษฐ์ ท่าจากการ เคลื่อนไหวอย่าง มีรูปแบบ ๓. เพลงที่ เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม ๔. หลักและวิธี การปฏิบัติ นาฏศิลป์ - การฝึก ภาษาท่าสื่อ ความหมายแทน อากัปกิริยา - การฝึก นาฏยศัพท์ ประกอบจังหวะ ๕. การฝึก นาฏยศัพท์ ในส่วนลำตัว - การใช้ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ ประกอบจังหวะ	๑. ทักษะการ สังเกต ๒. ทักษะการ จำแนกประเภท ๓. ทักษะ การเปรียบเทียบ ๔. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. บอกวิธีการ เคลื่อนไหวอย่าง มีรูปแบบ ทั้ง การนั่ง การยืน และการเดิน ๒. แสดงการ เคลื่อนไหวอย่าง มีรูปแบบ ทั้ง การนั่ง การยืน และการเดิน ๓. บอกหลักการ ฝึกและประดิษฐ์ ท่าทางการ เคลื่อนไหวอย่าง มีรูปแบบประกอบ เพลงเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม ๔. บอกหลักและ วิธีการปฏิบัติ นาฏศิลป์ ด้วย การใช้ภาษาท่าสื่อ ความหมายแทน อากัปกิริยา และ นาฏยศัพท์ส่วน ลำตัว ๕. จัดทำผัง มโนทัศน์ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ ส่วนลำตัว	๑. สังเกตและฝึก การเคลื่อนไหว อย่างมีรูปแบบ ทั้งการนั่ง การยืน และการเดิน พร้อมทั้งสรุปลักษณะ รูปแบบ ดังกล่าว ๒. นำความรู้เรื่อง รูปแบบการนั่ง การยืน และการเดิน มาประยุกต์ใช้ในการ ประดิษฐ์ท่าทาง ประกอบเพลงที่ใช้ ในการเคลื่อนไหว อย่างมีรูปแบบ ๓. กำหนดเพลงที่ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ให้ผู้เรียนร้อง จาก นั้นทำความเข้าใจกับ ความหมายของเพลง และใช้ความรู้มา ประยุกต์ใช้เพื่อ ประดิษฐ์ท่าทางการ เคลื่อนไหวประกอบ เพลงดังกล่าว พร้อมทั้งฝึกปฏิบัติ และนำเสนอผลงาน ผลัดกันชื่นชม ๔. ชื่นชมและสรุป

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ผลการแสดงพร้อมทั้งเชื่อมโยงสู่หลักและวิธีการปฏิบัติ นาฏศัพท์ส่วนลำคอและภาษาท่าสื่อความหมายแทนอากัปกิริยา โดยการฝึกปฏิบัติ ๕. ผลัดกันแสดง ทำทางนาฏศัพท์ส่วนลำคอและภาษาท่าแทนอากัปกิริยา ประกอบจังหวะเพลง จากนั้นร่วมกันชื่นชมและวิพากษ์วิจารณ์ ผลงานการแสดง ๖. ประมวลความรู้ นาฏศัพท์และภาษาท่าด้วยการจำแนกออกเป็นประเภท พร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนาฏศัพท์และภาษาท่าโดยการจัดทำเป็นผังมโนทัศน์ให้เข้าใจอย่างกระจ่างชัดเจน
มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๕. ระบุมารยาทในการชมการแสดง	การปฏิบัติตนเป็นผู้ชมที่ดี มีสมาธิในการชม ให้ความร่วมมือในการชม ทำให้ตนเองและ	มารยาทในการชมการแสดง การเข้าชม หรือการมีส่วนร่วม	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. บอกข้อควรปฏิบัติ และไม่ควรปฏิบัติในการเข้าชมการแสดง ๒. ปฏิบัติตนเป็นผู้เข้าชมที่ดี	๑. ชมการแสดงนาฏศิลป์จากวีดิทัศน์ เพื่อสังเกตพฤติกรรม การเป็นผู้ชม ๒. สนทนาซักถามถึงพฤติกรรมในการชม

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
	ผู้อื่นรับรู้หรือผล ของการแสดง ได้ดียิ่งขึ้น				การแสดง โดยร่วม กันวิพากษ์วิจารณ์ พฤติกรรมของผู้ที่ อยู่ข้างเคียงและผู้ ที่สังเกตเห็น ๓. นำข้อมูลที่ได้จาก การสังเกตมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ในเรื่องมายาพในการ ชมการแสดง จากนั้น ร่วมกันบอกข้อ และไม่ควรปฏิบัติ ในการเข้าชมการแสดง ๔. ใช้คำถามเพื่อ กระตุ้นให้ผู้เรียน บอกผลดีของการ เป็นผู้เข้าชมที่ดี จากนั้นให้นำความรู้ ไปใช้ปฏิบัติตน ในการเป็นผู้เข้าชม การแสดงที่ดี ๕. ชื่นชมผู้ที่ปฏิบัติ ตนเป็นผู้เข้าชมที่ดี และสรุปความรู้ เรื่องมายาพในการ ชมการแสดง

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๒ ๑. ระบุ และเล่น การละเล่น พื้นบ้าน ๒. เชื่อมโยงสิ่งที่ พบเห็น ในการละเล่น พื้นบ้านกับ สิ่งที่พบเห็น ในการดำรงชีวิต ของคนไทย ๓. ระบุสิ่งที่ ชื่นชอบ และ ภาคภูมิใจใน การละเล่น พื้นบ้าน	การละเล่นของ เด็กไทยรวมทั้ง และกฎ กติกาวิธี การเล่นที่ให้ ความสนุกสนาน อีกทั้งยังแสดง ถึงเอกลักษณ์ ของความเป็น จึงควรสืบทอด และอนุรักษ์ไว้	๑. การละเล่น พื้นบ้าน - วิธีเล่น - กติกา ๒. ที่มาของ การละเล่น พื้นบ้าน ๓. การละเล่น พื้นบ้าน	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การจัดกลุ่ม ๓. ทักษะ การเชื่อมโยง	๑. แสดงการละ เล่นพื้นบ้าน แต่ละภาค ๒. ผังมโนทัศน์ ลักษณะเด่น ของการละเล่น พื้นบ้าน และ ลักษณะเด่นของ การดำรงชีวิตของ คนไทยในปัจจุบัน ๓. บอกความ ภาคภูมิใจใน คุณค่าและ ประโยชน์ของ การละเล่น พื้นบ้าน ๔. ระบุสิ่งที่ขึ้น ชอบและภาค ภูมิใจในการ ละเล่นพื้นบ้าน	๑. ใช้ประสาทสัมผัส ทั้ง ๕ สำรวจการละเล่น พื้นบ้านแต่ละภาค จากภาพโดยสังเกต ความเหมือนและ ความต่างเพื่อเป็น ข้อมูลในการสังเกต การเล่น ดังกล่าว จากนั้นจัดกลุ่มการ ละเล่นพื้นบ้าน แต่ละภาค ๒. แบ่งกลุ่มศึกษา การละเล่นพื้นบ้าน แต่ละภาค และบอก กฎ กติกาการเล่น พร้อมทั้งชมการ สาธิตการเล่น ๓. ฝึกการเล่น พื้นบ้าน ผลัดกัน นำเสนอผลงาน การเล่น พร้อมทั้ง ชื่นชม และให้ ข้อเสนอแนะ ๔. ศึกษาที่มาของ การละเล่นพื้นบ้าน แต่ละภาค พร้อมทั้ง ชมการแสดงเพื่อ ค้นหาสิ่งพบเห็นหรือ ลักษณะเด่นของ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					การแสดงผลงานนั้น พร้อมกับจำแนก ออกเป็นประเด็น ต่าง ๆ ในรูปแบบ ของผังมโนทัศน์ เพื่อเก็บรวบรวมไว้ เป็นข้อมูล ๕. ร่วมกันสนทนาลง เหตุการณ์และสิ่งที่ พบเห็นในการดำรง ชีวิตของคนไทย ในปัจจุบัน จากนั้น นำข้อมูลจากสิ่งที่ พบเห็นในการละเล่น พื้นบ้านมาเชื่อมโยง กับสิ่งที่พบเห็น ในการดำรงชีวิต ของคนไทยในปัจจุบัน โดยช่วยกันวิเคราะห์ และเปรียบเทียบถึง ความแตกต่าง หรือ ความสอดคล้องของ สิ่งที่พบเห็นนั้น ๆ แล้วบันทึกเป็น ตารางความเชื่อมโยง สอดคล้องและ ความต่างต่างกัน ของสิ่งที่พบเห็นจาก การละเล่นพื้นบ้าน ๖. ระบุสิ่งที่ชื่นชอบ และภาคภูมิใจในการ ละเล่นพื้นบ้าน ออกมาเป็นประเด็น พร้อมทั้งเหตุผล

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ที่สอดรับแล้วจับคู่ กับเพื่อน เพื่อ แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน ๘. สนทนาเพื่อบอก คุณค่า และ ประโยชน์ของการ เล่นที่บ้าน ตลอดจนหาแนวทาง อนุรักษ์การเล่น ที่บ้าน และการ สร้างสรรค์การดำรง ชีวิตของคนไทย ในปัจจุบัน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จาก ๓ สาระ ๖ มาตรฐาน จำนวน ๒๙ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัว ผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อก
งานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บรรยาย รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติสิ่ง แวดล้อม และ งานทัศนศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายรูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ได้	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท	เขียนบรรยาย เกี่ยวกับรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์	๑. สังเกต สำรวจรูปร่าง รูปทรง ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์ ๒. จำแนกเปรียบเทียบรูปร่าง รูปทรงที่ปรากฏในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ๓. นำเสนอผลการสำรวจโดย การพูดและการเขียนบรรยาย
๒. ระบุ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ สร้างผลงาน เมื่อชมงานทัศน ศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ สร้างงานทัศนศิลป์ประเภท งานวาด งานปั้น และงาน พิมพ์ภาพ ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ ในการสร้างผลงาน เมื่อชมงานทัศนศิลป์ได้	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การระบุ	การพูดนำเสนอ เกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ สร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์ เช่น งานวาด งานปั้น หรือ งานพิมพ์ภาพ	๑. สังเกตการใช้วัสดุ อุปกรณ์ใน การสร้างงานทัศนศิลป์ ๒. บอกข้อมูลของวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้สร้างงานทัศนศิลป์ตามที่ สังเกตให้ได้มากที่สุด ๓. พูดนำเสนอเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้สร้างงานทัศนศิลป์
๓. จำแนกทัศนธาตุ ของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ งานทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่าง รูปทรง และ พื้นผิว	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้เส้น สี รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิวในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ จำแนกทัศนธาตุที่เน้น สี รูปร่าง และพื้นผิวที่ปรากฏใน ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์ได้	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท	เขียนบรรยาย การจำแนกทัศนธาตุ ที่เน้นเส้น สี รูปร่าง รูปทรง และพื้นผิว	๑. สังเกต สำรวจทัศนธาตุของ สิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ๒. จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและ งานทัศนศิลป์ ๓. นำเสนอผลการสำรวจ โดยการพูดและการเขียนบรรยาย การจำแนกทัศนธาตุที่เน้นเส้น สี รูปร่าง รูปทรงและพื้นผิว
๔. วาดภาพ ระบายสีสิ่งของ รอบตัว	ผู้เรียนรู้อะไร การวาดภาพ ระบายสีสิ่งของ	๑. ทักษะ การสังเกต	วาดภาพระบายสี สิ่งของรอบตัว	๑. สังเกตสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่ รอบตัว

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
	รอบตัวด้วยสีชนิดต่าง ๆ เช่น สีเทียน ดินสอสี และ สีโปสเตอร์ ผู้เรียนทำอะไรได้ วาดภาพระบายสีสิ่งของรอบตัวเราได้ด้วยสีชนิดต่าง ๆ เช่น สีเทียน ดินสอสี และ สีโปสเตอร์	๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้		๒. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่รอบตัว ๓. วาดภาพระบายสีสิ่งของรอบตัว ๔. นำเสนอผลงานวาดภาพระบายสีสิ่งของรอบตัว
๕. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานปั้น	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานปั้น ผู้เรียนทำอะไรได้ มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานปั้นได้อย่างเหมาะสม	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	งานปั้นลอยตัว	๑. ชักถามความรู้พื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปั้นลอยตัว นูนต่ำ ๒. นำเสนอวัสดุ อุปกรณ์การปั้น ๓. แนะนำและสาธิตวิธีใช้วัสดุ อุปกรณ์ ๔. ใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานปั้นอย่างเหมาะสม ๕. นำเสนอผลงาน
๖. วาดภาพ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จากเหตุการณ์ ชีวิตจริง โดยใช้เส้น รูป ร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้เส้นรูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว วาดภาพถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกจาก เหตุการณ์ชีวิตจริง ผู้เรียนทำอะไรได้ วาดภาพถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกจากเหตุการณ์ชีวิตจริง โดยใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิวได้อย่างเหมาะสม	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การวาดภาพ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกจาก ประสบการณ์	๑. ชักถามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ๒. นำเสนอความคิด ความรู้สึกจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ๓. วาดภาพถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกจากประสบการณ์ โดยใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว ๔. นำเสนอผลงาน
๗. บรรยายเหตุผล และวิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์ โดยเน้นถึงเทคนิค และวัสดุ อุปกรณ์	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค วิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายเหตุผลและวิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์ โดยเน้นถึงเทคนิคและวัสดุ อุปกรณ์อย่างเหมาะสม	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะการให้เหตุผล	บรรยายเหตุผลการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ และ เทคนิค วิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์	๑. รับรู้และรวบรวมข้อมูล การใช้เทคนิคและวิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒. ค้นหาวิธีการในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยเน้นเทคนิค และวัสดุ อุปกรณ์ ๓. อธิบายแสดงเหตุผลการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๘. ระบุสิ่งที่ชื่นชม และสิ่งที่ควร ปรับปรุงในงาน ทัศนศิลป์ ของตนเอง	ผู้เรียนรู้อะไร สิ่งที่ชื่นชมและสิ่งที่ควร ปรับปรุงในงานทัศนศิลป์ ของตนเอง ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุสิ่งที่ชื่นชมและสิ่งที่ควร ปรับปรุงในงานทัศนศิลป์ของ ตนเองได้	ทักษะ การให้เหตุผล	พูดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสิ่งที่ชื่นชม และสิ่งที่ควรปรับปรุง ในงานทัศนศิลป์	๑. รับรู้และรวบรวมข้อมูลของ สิ่งที่ชื่นชมและสิ่งที่ควรปรับปรุง ในงานทัศนศิลป์ของตนเอง ๒. ค้นหาจุดเด่น จุดด้อยและ แนวทางการพัฒนางานทัศนศิลป์ ของตนเอง ๓. พุดนำเสนอแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ชื่นชม และสิ่งที่ควรปรับปรุง ในงานทัศนศิลป์
๙. ระบุ และจัด กลุ่มของภาพ ตามทัศนธาตุ ที่เน้นในงาน ทัศนศิลป์นั้น ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร การจัดกลุ่มภาพตาม ทัศนธาตุ ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายและจัดกลุ่มของภาพ ตามทัศนธาตุที่เน้นในงาน ทัศนศิลป์นั้น ๆ ได้ถูกต้อง	ทักษะ การจำแนก ประเภท	๑. จัดกลุ่มภาพ ตามทัศนธาตุ ๒. อธิบายผล การจัดกลุ่มของ ภาพตามทัศนธาตุ	๑. สังเกต และรวบรวมภาพ ผลงานทัศนศิลป์ ๒. กำหนดเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม ของภาพตามทัศนธาตุที่เน้น ในงานทัศนศิลป์ ๓. แยกประเภทของภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนด ๔. จัดกลุ่มภาพตามลักษณะเด่น ของทัศนธาตุแต่ละชนิด ๕. อธิบายผลการจำแนก ประเภทของภาพตามทัศนธาตุ ที่เน้นในงานทัศนศิลป์อย่างมี หลักเกณฑ์
๑๐. บรรยาย ลักษณะ รูปร่าง รูปทรง ในงานการ ออกแบบ สิ่งต่าง ๆ ที่มีในบ้าน และโรงเรียน	ผู้เรียนรู้อะไร ลักษณะ รูปร่าง รูปทรง ในการออกแบบสิ่งต่าง ๆ ที่มีในบ้านและโรงเรียน ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายลักษณะ รูปร่าง รูปทรงในการออกแบบ สิ่งต่าง ๆ ที่มีในบ้านและ โรงเรียน	๑. ทักษะ การสำรวจ ๒. ทักษะการ เปรียบเทียบ	๑. เขียนบรรยาย ลักษณะ รูปร่าง รูปทรงที่มีในบ้านและ โรงเรียน ๒. แสดงความ คิดเห็น วิพากษ์ วิจารณ์ รูปร่าง รูปทรงที่เห็นในบ้าน และในโรงเรียน	๑. สังเกต สำรวจลักษณะ รูปร่าง รูปทรง ในงานการ ออกแบบสิ่งต่าง ๆ ที่มีในบ้าน และโรงเรียน ๒. รวบรวมข้อเท็จจริงและความ คิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่สำรวจ ๓. แสดงความคิดเห็น วิพากษ์ วิจารณ์รูปร่าง รูปทรงที่มีในบ้าน และโรงเรียน ๔. เปรียบเทียบลักษณะรูปร่าง รูปทรง ในงานการออกแบบ สิ่งต่าง ๆ ที่มีในบ้าน และโรงเรียน ๕. เขียนบรรยายลักษณะ รูปร่าง รูปทรงของสิ่งต่าง ๆ ที่มีในบ้านและโรงเรียน

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. เล่าถึงที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร ประวัติความเป็นมาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายประวัติความเป็นมาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่นให้ผู้ฟังได้	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการสำรวจ ๓. ทักษะการระบุ	การเขียนบรรยายที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	๑. สังเกตและสำรวจที่มาของงานทัศนศิลป์ที่มีในท้องถิ่น ๒. ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ๓. บอกข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่นให้ได้มากที่สุด ๔. เชื่อมโยงลักษณะของงานทัศนศิลป์จากการสังเกตกับลักษณะที่เคยรู้มาก่อน ๕. นำเสนอความเป็นมาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น
๒. อธิบายเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสร้างงานศิลปะในท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการสำรวจ	การเขียนบรรยายเกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	๑. สำรวจงานทัศนศิลป์ที่มีในท้องถิ่น ๒. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ที่มีในท้องถิ่น ๓. นำเสนอผลการใช้วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ที่มีในท้องถิ่น ๔. เขียนบรรยายสรุปข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุรูปร่าง ลักษณะของ เครื่องดนตรี ที่เห็นและ ได้ยินในชีวิต ประจำวัน	ผู้เรียนรู้อะไร เสียงของเครื่องดนตรี แตกต่างกันตามรูปร่าง ลักษณะของเครื่องดนตรี และวิธีการบรรเลง ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุรูปร่าง ลักษณะของ เครื่องดนตรีและวิธีการ บรรเลงที่เห็นและได้ยิน ในชีวิตประจำวัน	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การระบุ	สมุดภาพเครื่อง ดนตรี	๑. ให้ฟังเสียงเครื่องดนตรี และดูภาพเครื่องดนตรี หลาย ๆ ประเภท ๒. สังเกตรูปร่างลักษณะของ เครื่องดนตรีที่เห็นและได้ยิน เสียง ๓. บอกรูปร่างลักษณะของ เครื่องดนตรีตามที่สังเกตให้ ได้มากที่สุด ๔. จัดทำสมุดภาพเครื่องดนตรี ที่เห็นและได้ยินในชีวิตประจำวัน ๕. แสดงผลงาน
๒. ใช้รูปภาพ หรือ สัญลักษณ์ แทนเสียง และจังหวะ เคาะ	ผู้เรียนรู้อะไร เสียงที่มีลักษณะต่างกัน สูง-ต่ำ, ดัง-เบา, ยาว-สั้น สามารถใช้รูปภาพหรือ สัญลักษณ์แทนได้ และเป็น การแสดงออกทางดนตรี อย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้รูปภาพ หรือสัญลักษณ์ แทนเสียงและจังหวะเคาะ อย่างสร้างสรรค์	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การเชื่อมโยง	จัดทำแผนภูมิ รูปภาพหรือ สัญลักษณ์แทน เสียง และจังหวะ เคาะ	๑. พิจารณาข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ เสียงและจังหวะเคาะ รูปภาพหรือสัญลักษณ์ ๒. ฟังเสียงสูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น ๓. กำหนดรูปภาพหรือ สัญลักษณ์แทนลักษณะเสียง และจังหวะเคาะให้มีความ เชื่อมโยงกัน ๔. อธิบายความสัมพันธ์ของ รูปภาพสัญลักษณ์กับเสียง ๕. จัดทำแผนภูมิรูปภาพหรือ สัญลักษณ์แทนเสียงและ จังหวะเคาะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. บอกบทบาท หน้าที่ของเพลง ที่ได้ยิน	ผู้เรียนรู้อะไร เพลงชาติ เพลงสรรเสริญ พระบารมี เพลงมหาฤกษ์ เพลงมหาชัยและเพลง ประจำโรงเรียนเป็นเพลงที่ ใช้ในโอกาสต่าง ๆ กันควร เลือกใช้ให้เหมาะสม ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกบทบาทหน้าที่ของเพลง ที่ได้ยิน ได้แก่ เพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมี และเพลงประจำโรงเรียน	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การสังเกต	เขียนบรรยาย เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ของบทเพลง สำคัญ เช่น เพลงชาติ เพลง สรรเสริญพระบารมี และเพลงประจำ โรงเรียน	๑. ฟังเพลงชาติ เพลงสรรเสริญ พระบารมี เพลงมหาฤกษ์ เพลงมหาชัยและเพลง ประจำโรงเรียน ๒. สังเกตสิ่งที่เหมือนกัน ต่างกันของเพลงแต่ละเพลง ๓. เลือกเพลงที่ใช้ในโอกาส ต่าง ๆ และหาภาพประกอบ ๔. บอกและเขียนบรรยาย บทบาทและหน้าที่ของบทเพลง สำคัญ ได้แก่ เพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมี และเพลงประจำโรงเรียน
๔. ขับร้องและ บรรเลงดนตรี ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร การขับร้องเพลงแบบเดี่ยว และหมู่และการบรรเลงดนตรี ประกอบเพลงเป็นการ แสดงออกทางดนตรีอย่าง สร้างสรรค์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ขับร้องและบรรเลงดนตรี ง่าย ๆ ได้อย่างเหมาะสม	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	ร้องเพลงเล่นดนตรี	๑. ทบทวนความรู้ ในด้านการขับร้อง และ บรรเลงเครื่องดนตรี ๒. วางแผนการร้องเพลงหรือ เล่นดนตรี ตามความสามารถ ๓. นำความรู้ที่มีและจาก ประสบการณ์ไปแสดง การร้องเพลงหรือเล่นดนตรี อย่างง่าย ๆ และเหมาะสม
๕. เคลื่อนไหว ท่าทาง สอดคล้องกับ อารมณ์ของ เพลงที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร การเคลื่อนไหวตาม อารมณ์ของบทเพลงที่ฟัง เป็นการแสดงตามความ รู้สึกและจินตนาการ ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงการเคลื่อนไหว ท่าทางให้สอดคล้องกับ อารมณ์ของเพลงที่ฟัง ตามความรู้สึกและ จินตนาการ	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	แสดงการ เคลื่อนไหว ตามอารมณ์ของ บทเพลง	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับ เสียงและจังหวะ ๒. ฟังเพลงที่กำหนด ๓. ชักถามแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก ของเพลงที่ฟัง ๔. นำความรู้และประสบการณ์ แสดงการเคลื่อนไหวท่าทาง ประกอบเพลงให้สอดคล้อง กับอารมณ์ของเพลงที่ฟัง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๖. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงขับร้องของตนเองและผู้อื่น	ผู้เรียนรู้อะไร ความเข้าใจต่อคุณภาพของเสียงร้องและเสียงเครื่องดนตรีช่วยให้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงขับร้องของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	ทักษะการสรุปลงความเห็น	๑. ขับร้องเพลง ๒. แสดงดนตรี ๓. พูดแสดงความคิดเห็นผลงานของตนเองและผู้อื่น	๑. ศึกษาคุณภาพของเสียงร้องและเสียงเครื่องดนตรี ๒. ร่วมกันสรุปสาระสำคัญของคุณภาพเสียงร้องเสียงเครื่องดนตรีที่เหมาะสม ๓. แสดงการขับร้องและเล่นดนตรี ๔. พูดแสดงความคิดเห็นต่อเสียงดนตรีและเสียงขับร้องของตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม
๗. นำดนตรีไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือโอกาสต่าง ๆ ได้เหมาะสม	ผู้เรียนรู้อะไร การแสดงออกทางดนตรีสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือโอกาสต่าง ๆ ได้ และควรเลือกให้เหมาะสมกับโอกาส ผู้เรียนทำอะไรได้ นำดนตรีไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือโอกาสต่าง ๆ เช่น งานรื่นเริง การฉลองวันสำคัญของชาติได้อย่างเหมาะสม	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	การแสดงออกทางดนตรีในโอกาสต่าง ๆ	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการแสดงดนตรีในโอกาสต่าง ๆ ๒. วางแผนการแสดงกิจกรรมทางดนตรีตามความสามารถและความสนใจ ๓. ฝึกซ้อมและแสดงกิจกรรมทางดนตรีให้เหมาะสมกับโอกาส เช่น แสดงดนตรีในงานรื่นเริงหรือในการฉลองวันสำคัญของชาติ

สาระที่ ๒ คนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร ลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น เป็นการแสดงถึงการเห็นคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรม ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น ได้แก่ ลักษณะเสียงร้อง ภาษาและเนื้อหาในบทร้อง เครื่องดนตรีและวงดนตรี	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการสำรวจ ๓. ทักษะการระบุ	ทำผังมโนทัศน์แสดงลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น	๑. สังเกตลักษณะของดนตรีในท้องถิ่น ๒. สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของเสียงร้องภาษาเนื้อหาในบทร้องของดนตรีในท้องถิ่น ๓. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะตามที่สังเกตและสำรวจให้ได้มากที่สุด ๔. เชื่อมโยงลักษณะจากการสังเกตกับลักษณะที่เคยรับรู้มาก่อนหรือจากประสบการณ์ ๕. เขียนผังมโนทัศน์บอกข้อมูลลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น
๒. ระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร ความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น เป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	ทักษะการระบุ	รายงานระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการดนตรีกับการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ๒. สังเกตและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ๓. เชื่อมโยงลักษณะจากการสังเกตกับลักษณะที่เคยรับรู้หรือจากประสบการณ์ ๔. เขียนรายงานระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. สร้างสรรค์ การเคลื่อนไหว ในรูปแบบ ต่าง ๆ ใน สถานการณ์ สั้น ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร ลักษณะการเคลื่อนไหว รูปแบบต่าง ๆ เช่น รำวง มาตรฐาน เพลงพระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และสถานการณ์ที่ กำหนดให้ ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงท่าทางการเคลื่อนไหว ในรูปแบบรำวงมาตรฐาน เพลงพระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และสถานการณ์ ที่กำหนดให้	ทักษะ การประยุกต์ ใช้ความรู้	แสดงการ เคลื่อนไหวรูปแบบ ต่าง ๆ เช่น รำวง มาตรฐาน เพลง พระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และสถานการณ์ ที่กำหนดให้	๑. ทบทวนความรู้เดิมเรื่อง การเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ เช่น นั่ง เดิน ยืน การ เคลื่อนไหวอยู่กับที่ และ เคลื่อนที่ ๒. สำรวจความรู้ใหม่ในเรื่อง ลักษณะของการเคลื่อนไหว รูปแบบต่าง ๆ เช่น รำวง มาตรฐาน เพลงพระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และ สถานการณ์ที่กำหนดให้แล้ว นำไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม เพื่อหาความสอดคล้อง สัมพันธ์กัน แล้วคัดเลือก ข้อมูลเหล่านั้นมาตรวจสอบ ความเป็นเหตุเป็นผล ๓. แบ่งกลุ่มฝึกการเคลื่อนไหว รูปแบบต่าง ๆ เช่น รำวง มาตรฐาน เพลงพระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และ สถานการณ์ที่กำหนดให้ โดย นำข้อมูลความรู้จากข้อ ๒ มาปรับประยุกต์ใช้ ๔. ผลัดกลุ่มกันแสดงและ ชื่นชมการเคลื่อนไหวรูปแบบ ต่าง ๆ เช่น รำวงมาตรฐาน เพลงพระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และ สถานการณ์ที่กำหนดให้ โดย นำข้อมูลความรู้จากข้อ ๒ มาปรับประยุกต์ใช้

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๕. ร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ผลงานการแสดงของตนเองและผู้อื่น ๖. ร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง การเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ เช่น รำวงมาตรฐาน เพลง พระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และสถานการณ์ที่กำหนด
๒. แสดงท่าทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร หลักและวิธีการตามรูปแบบนาฏศิลป์ ได้แก่ การฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์และการฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงท่าทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์ ได้แก่ การฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์และการฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา	๑. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๒. ทักษะการเชื่อมโยง	๑. ฟังมโนทัศน์ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ในส่วนขา ๒. ฟังมโนทัศน์หลักและวิธีการตามรูปแบบนาฏศิลป์ ได้แก่ การฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์และการฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา ๓. แสดงท่าทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์ ได้แก่ การฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์ และฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา	๑. กำหนดจุดประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลในเรื่องภาษาที่ใช้สื่ออารมณ์ของมนุษย์ และนาฏยศัพท์ส่วนขาอย่างครอบคลุม แล้วจัดเก็บไว้ในรูปแบบฟังมโนทัศน์ ๒. นำข้อมูลความรู้ที่เก็บรวบรวมได้มาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ได้เพื่อหาความสัมพันธ์สอดคล้องกันในเรื่องของหลักและวิธีการตามรูปแบบนาฏศิลป์ ได้แก่ การฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์และการฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา จากนั้นบันทึกไว้ในรูปแบบของฟังมโนทัศน์ ๓. แบ่งกลุ่มฝึกท่าทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์ ได้แก่ ภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์ และฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนขา

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๔. ผลัดกลุ่มกันนำเสนอและชื่นชมผลงานการแสดง ทำทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์ดังกล่าว ๕. วิพากษ์วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะในการนำเสนอผลงานดังกล่าว ๖. ร่วมกันสรุปความรู้เรื่องหลักและวิธีการตามรูปแบบนาฏศิลป์
๓. เปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม	ผู้เรียนรู้อะไร หลักในการชมการแสดงและบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชมที่ดี รวมทั้งการมีส่วนร่วม ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกหลักการชมการแสดงและเปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชมที่ดี และบอกวิธีการมีส่วนร่วมพร้อมทั้งนำเสนอผลงาน	๑. ทักษะการเปรียบเทียบ ๒. ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	๑. ผังมโนทัศน์หลักในการชมการแสดง ๒. ผังมโนทัศน์เปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดง และผู้ชม ๓. นำเสนอผลงาน	๑. ชมการแสดง เพื่อสังเกตพฤติกรรมชมการแสดง สนทนาซักถามถึงวิธีการชมการแสดง เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และเก็บรวบรวมเป็นข้อมูล ๒. ได้รับความรู้ใหม่เรื่องหลักในการชมการแสดง และบันทึกไว้โดยสรุปเป็นผังมโนทัศน์ ๓. สนทนาซักถามเพื่อบอกถึงบทบาทหน้าที่ของผู้แสดง ผู้ชมและการมีส่วนร่วม แล้วเปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม โดยบันทึกไว้เป็นผังมโนทัศน์ ๔. แบ่งกลุ่มผลัดกันนำเสนอและชื่นชมผลงานการเปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม พร้อมทั้งเสนอแนะข้อคิดเห็น ๕. สรุปความรู้เรื่องหลักในการชมการแสดง และบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชมที่ดี และการมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๔. มีส่วนร่วม ในกิจกรรม การแสดง ที่เหมาะสม กับวัย	ผู้เรียนรู้อะไร การมีส่วนร่วมในกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ที่ เหมาะสมกับวัย ผู้เรียนทำอะไรได้ มีส่วนร่วมในกิจกรรม การแสดงที่เหมาะสม กับวัย	ทักษะการ ประยุกต์ใช้ ความรู้	๑. ผังมโนทัศน์ การมีส่วนร่วมใน การแสดงและชม การแสดง ๒. นำเสนอ ผลงานจาก ผังมโนทัศน์	๑. ชมการแสดงและสำรวจ ลักษณะของการแสดง ๒. คัดเลือกการแสดงที่มี ความสอดคล้องและเหมาะสม กับวัยพร้อมทั้งระบุชื่อ การแสดง และเหตุผล จากนั้น ตรวจสอบความเป็นเหตุ เป็นผล หรือความเหมาะสม ระหว่างการแสดงนั้น ๆ กับวัยของผู้เรียน ๓. จัดการแสดงที่เหมาะสม กับวัยของผู้เรียนจากนั้น ร่วมกันวางแผนและกำหนด บทบาทหน้าที่ของตนเองและ ผู้อื่น เพื่อให้มีส่วนร่วม ในการแสดงดังกล่าว พร้อมทั้งจัดการแสดง ๔. สนทนาซักถามการปฏิบัติ หน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับ มอบหมาย จากนั้นแต่ละคน สรุปเป็นผังมโนทัศน์ นำเสนอแลกเปลี่ยนกัน ๕. สรุปหลักการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ที่เหมาะสมวัย
๕. บอก ประโยชน์ ของการแสดง นาฏศิลป์ ในชีวิต ประจำวัน	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยชน์ของการแสดง นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน และวิธีการนำนาฏศิลป์ไป บูรณาการกับสาระการ เรียนรู้อื่น ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกประโยชน์ของการ แสดงนาฏศิลป์ในชีวิต ประจำวัน	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. ผังมโนทัศน์ อิทธิพลของชีวิต ประจำวันที่มีต่อ นาฏศิลป์ ๒. ผังมโนทัศน์ การบูรณาการ นาฏศิลป์กับสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ	๑. ทบทวนความรู้และ ประสบการณ์เดิมในเรื่องของ นาฏศิลป์ และชีวิตประจำวัน โดยการวิเคราะห์ ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ๒. แบ่งกลุ่มสนทนาและบอก ประโยชน์ของนาฏศิลป์ ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้ง จัดทำผังมโนทัศน์นำเสนอ แลกเปลี่ยนกัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
			๓. นำเสนอผลงาน การจัดกิจกรรม ตัวอย่างการนำ นาฏศิลป์ไป บูรณาการกับ สาระการเรียนรู้อื่น	๓. กำหนดให้ผู้เรียน แต่ละกลุ่มหาวิธีการนำความรู้ ทางนาฏศิลป์ไปบูรณาการกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และจัดทำผังมโนทัศน์ นำเสนอแลกเปลี่ยนกัน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็น ๔. แต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรม ยกตัวอย่างการบูรณาการ นาฏศิลป์กับสาระการเรียนรู้ ต่าง ๆ กลุ่มละ ๑ สาระ โดยการสาธิตหรือแสดง ให้เห็นจากนั้นนำเสนอ แลกเปลี่ยนและชื่นชมกัน และกัน ๕. สรุปประโยชน์ของ การแสดงนาฏศิลป์ ในชีวิตประจำวัน และวิธีการ นาฏศิลป์ไปบูรณาการ กับสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. เล่าการแสดงนาฏศิลป์ที่เคยเห็นในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร ลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ที่เคยเห็นในท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ เล่าและแสดงการสาธิตนาฏศิลป์ที่เคยเห็นในท้องถิ่น	ทักษะการรวบรวมข้อมูล	๑. เล่าลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ที่เห็นในท้องถิ่น ๒. ฟังมโนทัศน์การแสดงนาฏศิลป์ที่บ้านที่พบเห็น ๓. บันทึกลักษณะของการแสดงนาฏศิลป์ที่บ้าน ๔. การแสดงนาฏศิลป์ที่บ้าน	๑. สนทนาและเล่าลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ที่พบเห็นในท้องถิ่นของตนเอง ๒. จัดทำผังมโนทัศน์การแสดงนาฏศิลป์ที่บ้านที่พบเห็นในท้องถิ่นของตนเอง ๓. บันทึกลักษณะของการแสดงนาฏศิลป์ที่บ้าน ๔. สาธิตการแสดงนาฏศิลป์ที่บ้าน ๕. ผัดกันนำเสนอผลงานการแสดงนาฏศิลป์ที่บ้านที่เคยพบเห็น
๒. ระบุสิ่งที่เป็นลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร ลักษณะเด่น และเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุสิ่งที่เป็นลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการคิดถูกทาง	๑. ฟังมโนทัศน์ลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ ๒. ฟังมโนทัศน์การระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ ๓. นำเสนอผลงานแลกเปลี่ยนกัน	๑. ชมการแสดงนาฏศิลป์จากวีดิทัศน์เพื่อสังเกตและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ จากนั้นแบ่งกลุ่มเพื่อร่วมกันระบุและบันทึกไว้เป็นข้อมูลในรูปแบบของผังมโนทัศน์ ๒. สมาชิกในกลุ่มนำข้อมูลมาคัดเลือกโดยระบุเฉพาะส่วนที่เป็นลักษณะเด่น จากนั้นสรุปรวมระบุเป็นเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ แล้วบันทึกไว้เป็นผังมโนทัศน์ ๓. ผัดกลุ่มกันนำเสนอและชื่นชมผลงานการระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๔. สรุปความรู้เรื่องลักษณะเด่น และเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ที่เราจะรักษาเพื่อคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์นั้น
๓. อธิบายความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร ความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ ได้แก่ สิ่งที่เราพบ ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายที่มาและความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์	ทักษะการรวบรวมข้อมูล	๑. ฟังมโนทัศน์ความสำคัญและที่มา รวมทั้งสิ่งที่เราพบทางนาฏศิลป์ ๒. บันทึกการให้เหตุผลของความสำคัญและความเป็นที่มา ความสำคัญและการแสดงความเคารพต่อสิ่งที่เราพบของการแสดงนาฏศิลป์ ๓. บอกสิ่งที่เราพบและความสำคัญของการเคารพ	๑. รวบรวมข้อมูลความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และที่มา รวมทั้งสิ่งที่เราพบทางนาฏศิลป์และบันทึกไว้เป็นฟังมโนทัศน์ ตลอดจนให้เหตุผลของความสำคัญและการเคารพโดยร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยน ๒. วิเคราะห์และอภิปรายเพื่อค้นหาสาเหตุของการแสดงนาฏศิลป์ ที่มา และความสำคัญของการแสดงความเคารพสิ่งที่เราพบทางนาฏศิลป์ โดยอาศัยข้อมูลหลักฐานมาสนับสนุนเพื่อให้เห็นเหตุผลเชิงประจักษ์ จากนั้นบันทึกการให้เหตุผลดังกล่าว ๓. บอกวิธีการและแสดงความเคารพสิ่งที่เราพบทางนาฏศิลป์ ๔. สรุปความรู้ โดยการอธิบายให้เห็นความสำคัญ สอดคล้องของเหตุและผลในประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และความสำคัญของการแสดงความเคารพในสิ่งที่เราพบทางนาฏศิลป์

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะ
อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๑. บรรยาย รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงาน ทัศนศิลป์ ๒. ระบุ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ สร้างผลงาน เมื่อชมงาน ทัศนศิลป์ ๓. จำแนกทัศนธาตุ ของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงาน ทัศนศิลป์โดย เน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่างรูปทรง และพื้นผิว ๑๐. บรรยาย ลักษณะรูปร่าง รูปทรง ในงาน การออกแบบ สิ่งต่าง ๆ ที่ เป็นบ้านและ โรงเรียน	ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานและ งานทัศนศิลป์ ประกอบด้วย ทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง รูปร่าง รูปทรง เส้น สี และลักษณะ พื้นผิว ซึ่งผลงาน ทัศนศิลป์ จะประกอบ ด้วยทัศนธาตุ ที่สร้างขึ้น ด้วยวัสดุ อุปกรณ์ ที่ต่างกัน	๑. รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ ๒. วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้สร้างงาน ทัศนศิลป์ ประเภทงานวาด งานปั้น งานพิมพ์ภาพ ๓. เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ งานทัศนศิลป์ ๔. รูปร่าง รูปทรง ในงานออกแบบ	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การเปรียบเทียบ ๔. ทักษะ การระบุ	๑. บรรยายรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ งานทัศนศิลป์ ๒. ระบุวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ใน การสร้างงาน ทัศนศิลป์ เช่น งานวาด งานปั้น งานพิมพ์ภาพ ๓. บรรยาย ลักษณะรูปร่าง รูปทรงที่ใช้ในการ ออกแบบงาน ทัศนศิลป์ ๔. วาดภาพ ระบายสี หรือ งานพิมพ์ภาพ	๑. สังเกตรูปร่าง รูปทรงที่ปรากฏใน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ ๒. รวบรวมข้อมูลที่ได้ จากการสังเกต เช่น รูปร่าง รูปทรง เส้น สี พื้นผิว และ การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๓. ระบุวัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้สร้างงานทัศนศิลป์ เช่น งานวาด งานปั้น งานพิมพ์ภาพ ๔. จำแนกข้อมูล ที่ต่างกันออกไปและ จัดกลุ่มสิ่งที่มีลักษณะ เหมือนกันไว้ด้วยกัน ๕. เปรียบเทียบการใช้ เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิวในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์ที่สร้างขึ้น ด้วยวัสดุ อุปกรณ์ต่างกัน ๖. นำเสนอ ผลงานการใช้รูปร่าง รูปทรงออกแบบสร้าง งานทัศนศิลป์ที่มีใน บ้านและโรงเรียน ๗. วาดภาพระบายสี หรืองานพิมพ์ภาพ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๔. วาดภาพ ระบายสี สิ่งของรอบตัว ๕. มีทักษะพื้นฐาน ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์ งานปั้น ๖. วาดภาพถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึกจาก เหตุการณ์ชีวิตจริง โดยใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว	การสังเกตและ การมีทักษะ พื้นฐานในการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ มีผลต่อการ สร้างสรรค์ การวาดภาพ และงานปั้น	๑. การวาดภาพ ระบายสีสิ่งของ รอบตัว ด้วย สีเทียน ดินสอสี และสีโปสเตอร์ ๒. การใช้วัสดุ อุปกรณ์งานปั้น ๓. การใช้เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว วาดภาพถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. วาดภาพ ระบายสี ๒. งานปั้น ลอยตัว นูนต่ำ	๑. สังเกตสิ่งที่อยู่ รอบตัวและเหตุการณ์ ในชีวิตประจำวัน ๒. แสดงความ คิดเห็นและความรู้สึก เกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัว ๓. ใช้ความรู้และ ประสบการณ์วาดภาพ ระบายสีสิ่งของรอบตัว และงานปั้นลอยตัว นูนต่ำ เพื่อถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก จากเหตุการณ์ ในชีวิตจริง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๗. บรรยายเหตุผล และวิธีการ ในการสร้าง งานทัศนศิลป์ โดยเน้นถึง เทคนิคและ วัสดุ อุปกรณ์ ๘. ระบุสิ่งที่ชื่นชม และสิ่งที่ควร ปรับปรุงในงาน ทัศนศิลป์ ของตนเอง ๙. ระบุ และ จัดกลุ่มของ ภาพตาม ทัศนธาตุ ที่เน้นในงาน ทัศนศิลป์นั้น ๆ	ผู้สร้างงาน ทัศนศิลป์ มีเหตุผลในการ ใช้วัสดุอุปกรณ์ ทัศนธาตุ และ เทคนิควิธีการ ที่ต่างกัน	๑. วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค วิธีการ ในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ ๒. การแสดง ความคิดเห็น ในงานทัศนศิลป์ ของตนเอง ๓. การจัดกลุ่ม ของภาพตาม ทัศนธาตุ	๑. ทักษะการพูด ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การให้เหตุผล	๑. การเขียน รายงานการใช้ เทคนิค และวัสดุ อุปกรณ์ ในการ สร้างงาน ทัศนศิลป์ ๒. จัดกลุ่มภาพ ตามทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง รูปร่าง รูปทรง สี และลักษณะ พื้นผิว	๑. สังเกต สำรวจ การใช้วัสดุ อุปกรณ์และ เทคนิค วิธีการในการ สร้างงานทัศนศิลป์ ๒. จัดกลุ่มภาพตาม ลักษณะเด่นของทัศนธาตุ ๓. คัดเลือกผลงาน ทัศนศิลป์ ๔. นำเสนอผลงาน แสดงความคิดเห็นและ เหตุผลและวิธีการในการ สร้างงานทัศนศิลป์ โดยเน้นถึงเทคนิค และวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ ๕. วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยแนวทางการ พัฒนางานทัศนศิลป์ ๖. นำเสนอแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ในการปรับปรุงงาน ทัศนศิลป์ของตนเอง ๗. การเขียนรายงาน การจัดกลุ่มภาพตาม ทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง รูปร่าง รูปทรง สี และลักษณะพื้นผิว

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๑.๒ ๑. เล่าถึงที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ๒. อธิบายเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น มีการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานที่แตกต่างกัน	๑. ที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ๒. วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการสำรวจ ๓. ทักษะการระบุ	๑. การเขียนบรรยายที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ๒. เขียนบรรยายการใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการสร้างงานทัศนศิลป์	๑. สังเกต และสำรวจที่มาของงานทัศนศิลป์ที่มีในท้องถิ่นและเขียนบรรยาย ๒. ระบุงานทัศนศิลป์ที่มีในท้องถิ่น ๓. ศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ที่มีในท้องถิ่น ๔. นำเสนอประวัติความเป็นมาและการใช้วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการสร้างงานทัศนศิลป์ที่มีในท้องถิ่น ๕. เขียนบรรยายสรุปข้อมูล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๑. ระบุรูปร่าง ลักษณะของ เครื่องดนตรีที่ เห็นและได้ยิน ในชีวิต ประจำวัน	เสียงของ เครื่องดนตรี แตกต่างกัน ตามรูปร่าง ลักษณะและ วิธีการบรรเลง	๑. รูปร่างลักษณะ ของเครื่องดนตรี ๒. เสียงของ เครื่องดนตรี	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะการระบุ	ทำสมุดภาพ เครื่องดนตรี	๑. ฟังเสียง เครื่องดนตรีและดูภาพ เครื่องดนตรีหลาย ๆ ประเภท ๒. สังเกตรูปร่าง ลักษณะของ เครื่องดนตรีที่เห็น และได้ยินเสียง ๓. บอกรูปร่าง ลักษณะของเครื่อง ดนตรีที่สังเกตให้ได้ มากที่สุด ๔. จัดทำสมุดภาพ เครื่องดนตรีที่เห็น และได้ยินในชีวิต ประจำวัน ๕. แสดงผลงาน
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๒. ใช้รูปภาพหรือ สัญลักษณ์ แทนเสียง และจังหวะ เคาะ	เสียงและ จังหวะมีลักษณะ ต่างกัน สามารถ ใช้รูปภาพหรือ สัญลักษณ์ แทนได้	๑. สัญลักษณ์ แทนคุณสมบัติ ของเสียง (สูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น) ๒. สัญลักษณ์ แทนรูปแบบ จังหวะ	๑. ทักษะการฟัง ๒. ทักษะ การเชื่อมโยง	จัดทำแผนภูมิ รูปภาพหรือ สัญลักษณ์แทน เสียงและจังหวะ เคาะ	๑. พิจารณาข้อมูล ต่าง ๆ ได้แก่ เสียง และจังหวะเคาะ รูปภาพหรือสัญลักษณ์ ที่ผู้เรียนรู้จัก ๒. ฟังเสียง สูง-ต่ำ ดัง-เบา ยาว-สั้น ๓. กำหนดรูปภาพ หรือสัญลักษณ์ แทนลักษณะเสียง และจังหวะเคาะให้มี ความเชื่อมโยงกัน ๔. อธิบายความ สัมพันธ์ของรูปภาพ/

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					สัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะ ๕. จำแนกรูปภาพหรือ สัญลักษณ์ที่ใช้แทน ความสูง-ต่ำ, ดัง-เบา, ยาว-สั้นของเสียง ๖. จัดทำแผนภูมิ รูปภาพหรือ สัญลักษณ์แทนเสียง และจังหวะเคาะ
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๓. บอกบทบาท หน้าที่ของ เพลงที่ได้ยิน	เพลงชาติ เพลงสรรเสริญ พระบารมีและ เพลงประจำ โรงเรียนเป็น เพลงที่ใช้ใน โอกาสต่าง ๆ กัน ควรเลือกใช้ ให้เหมาะสม	บทบาทหน้าที่ ของบทเพลง สำคัญ - เพลงชาติ - เพลงสรรเสริญ พระบารมี - เพลงประจำ โรงเรียน	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การสังเกต	เขียนบรรยาย บอกบทบาท หน้าที่ของ บทเพลงสำคัญ เช่น เพลงชาติ เพลงสรรเสริญ พระบารมี และ เพลงประจำ โรงเรียน	๑. ฟังเพลงชาติ เพลงสรรเสริญ พระบารมีและเพลง ประจำโรงเรียน ๒. สังเกตสิ่งที่ เหมือนกันต่างกัน ของเพลงแต่ละเพลง ๓. เลือกเพลงที่ใช้ ในโอกาสต่าง ๆ และ หาภาพประกอบ ๕. บอกและเขียน บรรยายบทบาทและ หน้าที่ของบทเพลง สำคัญ ได้แก่ เพลงชาติ และเพลงสรรเสริญ พระบารมี และเพลง ประจำโรงเรียน
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๔. ขับร้องและ บรรเลงดนตรี ง่าย ๆ ๕. เคลื่อนไหว ท่าทาง สอดคล้อง กับอารมณ์ ของเพลงที่ฟัง	การเคลื่อนไหว ท่าทางประกอบ การขับร้องและ บรรเลงดนตรี ให้งดงามและ กลมกลืนได้นั้น จะต้องสอดคล้องกับ อารมณ์ของเพลง ที่ฟัง	๑. การขับร้อง เดี่ยวและหมู่ ๒. การบรรเลง เครื่องดนตรี ประกอบเพลง ๓. การเคลื่อนไหว ตามอารมณ์ของ บทเพลง	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. แสดงการ ร้องเพลงและ บรรเลงดนตรี แบบง่าย ๆ ๒. การแสดง ท่าทางประกอบเพลง ๓. ประเมิน คุณภาพของ การแสดง	๑. ทบทวนความรู้ เดิมด้านการขับร้อง และบรรเลงเครื่องดนตรี ๒. สนทนาซักถาม และวางแผนการ ร้องเพลงเดี่ยว/หมู่ และเล่นดนตรี ๓. ร้องเพลงและ แสดงท่าทางเคลื่อนไหว

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
				ร้องเพลงและ บรรเลงดนตรี	ประกอบเพลงที่ฟัง ตามความสามารถ ๕. แสดงการบรรเลง เครื่องดนตรีประกอบเพลง ๖. ร่วมกันประเมิน คุณภาพของการแสดง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๖. แสดงความ คิดเห็น เกี่ยวกับเสียง ดนตรี เสียง ขับร้องของ ตนเองและ ผู้อื่น	ความเข้าใจ ต่อคุณภาพของ เสียงร้องและ เสียงดนตรี ช่วยให้แสดง ความคิดเห็นได้ อย่างเหมาะสม	การแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เสียงร้องและ เสียงดนตรี - คุณภาพ เสียงร้อง - คุณภาพ เสียงดนตรี	ทักษะการสรุป ลงความเห็น	๑. ขับร้องเพลง ๒. แสดงดนตรี ๓. แสดงความ คิดเห็นต่อผลงาน ของตนเองและ ผู้อื่น	๑. ศึกษาคุณภาพ ของเสียงร้องและ เสียงเครื่องดนตรี ที่ได้ฟัง ๒. ร่วมกันสรุปสาระ สำคัญของคุณภาพ เสียงร้องและเสียง เครื่องดนตรีที่เหมาะสม ๓. แสดงการขับร้อง และแสดงดนตรี ตามความสนใจ ๔. พุดแสดง ความคิดเห็นต่อ เสียงเครื่องดนตรี และเสียงขับร้อง ของตนเองและผู้อื่น
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๗. นำดนตรีไปใช้ ในชีวิตประจำวัน หรือโอกาส ต่าง ๆ ได้ อย่างเหมาะสม	การแสดงออก ทางดนตรี สามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน หรือโอกาส ต่าง ๆ ได้ และ ควรเลือกให้ เหมาะสมกับ โอกาส	การใช้ดนตรี ในโอกาสพิเศษ - ดนตรีในงาน รื่นเริง - ดนตรีในการ ฉลองวันสำคัญ ของชาติ	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	การแสดงออกทาง ดนตรีในโอกาส ต่าง ๆ	๑. ทบทวนความรู้ เกี่ยวกับการแสดง ดนตรีในโอกาสต่าง ๆ ๒. วางแผนการแสดง กิจกรรมทางดนตรี ตามความสามารถ และความสนใจ ๓. แสดงกิจกรรม ดนตรีให้เหมาะสม กับโอกาส เช่น แสดงดนตรีในงาน รื่นเริง หรือในการ ฉลองวันสำคัญ ของชาติ

สาระที่ ๒ คนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ คนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๒ ๑. ระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น ๒. ระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	การระบุจุดเด่นเอกลักษณ์ ความสำคัญและประโยชน์ ของดนตรีในท้องถิ่น เป็นการเห็นคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น	๑. เกล็ดลักษณะของดนตรีในท้องถิ่น - ลักษณะเสียงร้องของดนตรีในท้องถิ่น - ภาษาและเนื้อหาในบทร้องของดนตรีในท้องถิ่น - เครื่องดนตรีและวงดนตรีในท้องถิ่น ๒. ดนตรีกับการดำเนินชีวิตในท้องถิ่น - ดนตรีในชีวิตประจำวัน - ดนตรีในวาระสำคัญ	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการสำรวจ	๑. ผังมโนทัศน์แสดงลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น ๒. รายงานระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีต่อการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น	๑. สังเกตการใช้ภาษาเนื้อหาในบทร้องของดนตรีและวงดนตรีในท้องถิ่น ๒. สำรวจและรวบรวมข้อมูลตามที่ได้สังเกต ๓. บอกข้อมูลความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีเพิ่มเติม ๔. เชื่อมโยงลักษณะจากการสังเกตกับลักษณะที่รับรู้มาก่อนหรือจากประสบการณ์ ๕. เขียนผังมโนทัศน์แสดงลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของดนตรีในท้องถิ่น พร้อมระบุความสำคัญและประโยชน์ของดนตรีในชีวิตประจำวันและดนตรีในวาระสำคัญ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์
ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๑. สร้างสรรค์การ เคลื่อนไหวใน รูปแบบต่าง ๆ ในสถานการณ์ สั้น ๆ ๒. แสดงท่าทาง ประกอบเพลง ตามรูปแบบ นาฏศิลป์	การสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหว รูปแบบต่าง ๆ โดยการนำ นาฏยศัพท์และ ภาษาท่ามาใช้ นำไปสู่การแสดง ท่าทางประกอบ เพลงตามรูปแบบ นาฏศิลป์ได้อย่าง สวยงามและ เหมาะสม	๑. การเคลื่อนไหว ในรูปแบบต่าง ๆ - รำวงมาตรฐาน - เพลง พระราชนิพนธ์ - สถานการณ์สั้น ๆ - สถานการณ์ ที่กำหนดให้ ๒. หลักและ วิธีการปฏิบัติ นาฏศิลป์ - การฝึกภาษาท่า สื่ออารมณ์ ของมนุษย์ - การฝึก นาฏยศัพท์ ในส่วนขา	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะการ เชื่อมโยง ๓. ทักษะ การประยุกต์ใช้ ความรู้	๑. แสดงการ เคลื่อนไหว ประกอบรำวง มาตรฐาน ๒. แสดงการ เคลื่อนไหว ประกอบเพลง พระราชนิพนธ์ ๓. แสดงการ เคลื่อนไหว ประกอบ สถานการณ์สั้น ๆ ๔. แสดงการ เคลื่อนไหว ประกอบ สถานการณ์ ที่กำหนดให้ ๕. แสดงภาษา สื่ออารมณ์ของ มนุษย์ ๖. แสดง นาฏยศัพท์ ส่วนขา	๑. ทบทวนความรู้ เดิมเรื่องการ เคลื่อนไหวรูปแบบ ต่าง ๆ เช่น นั่ง เดิน ยืน การเคลื่อนไหว อยู่กับที่และ เคลื่อนที่ ๒. ดำรงความรู้ใหม่ เรื่องลักษณะของ การเคลื่อนไหวรูปแบบ ต่าง ๆ เช่น รำวง มาตรฐาน เพลง พระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และสถานการณ์ที่ กำหนดให้ แล้วนำมา เชื่อมโยงกับความรู้เดิม เพื่อหาความสอดคล้อง สัมพันธ์กัน แล้ว คัดเลือกข้อมูล เหล่านั้นมาตรวจสอบ ความเป็นเหตุเป็นผล ๓. ฝึกการเคลื่อนไหว รูปแบบต่าง ๆ เช่น รำวงมาตรฐาน เพลงพระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และสถานการณ์

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ที่กำหนดให้ โดยนำ ข้อมูลความรู้จากข้อ ๒ มาปรับประยุกต์ใช้ ๕. แสดงและชื่นชม การเคลื่อนไหว รูปแบบต่าง ๆ เช่น ร่ายมาตรฐาน เพลง พระราชนิพนธ์ สถานการณ์สั้น ๆ และสถานการณ์ ที่กำหนดให้ ๕. วิพากษ์วิจารณ์ ผลงานการแสดง ของตนเองและผู้อื่น พร้อมทั้งสรุปเรื่อง การเคลื่อนไหว รูปแบบต่าง ๆ ๖. กำหนดจุด ประสงค์ของการเก็บ รวบรวมข้อมูลเรื่อง ภาษาที่ใช้สื่ออารมณ์ ของมนุษย์ และ นาฏยศัพท์ส่วนขา อย่างครอบคลุม แล้วจัดเก็บไว้ใน รูปแบบผังมโนทัศน์ ๗. นำข้อมูลความรู้ ที่เก็บรวบรวมได้มา เชื่อมโยงกับความรู้ ใหม่ที่ได้รับ เพื่อหา ความสัมพันธ์ สอดคล้องกันใน เรื่องของหลักและ วิธีการตามรูปแบบ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					นาฏศิลป์ ได้แก่ การฝึกภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์ และการฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนชา จากนั้นบันทึกไว้ในรูปแบบของผังมโนทัศน์ ๘. ฝึกทำทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์ ได้แก่ ภาษาท่าสื่ออารมณ์ของมนุษย์ และฝึกนาฏยศัพท์ในส่วนชา ๙. ผลัดกลุ่มกันนำเสนอและชื่นชมผลงานการแสดง ทำทางประกอบเพลงตามรูปแบบนาฏศิลป์ ๑๐. วิพากษ์วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะในการนำเสนอผลงาน ๑๑. ร่วมกันสรุปความรู้เรื่องหลักและวิธีการปฏิบัติตามรูปแบบนาฏศิลป์
มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๓. เปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม ๔. มีส่วนร่วมในกิจกรรม	ผู้แสดงและผู้ชมมีส่วนร่วมในการแสดงออกที่แตกต่างกันไปตามบทบาทหน้าที่และความเหมาะสมกับวัย	๑. หลักในการชมการแสดง - ผู้แสดง - ผู้ชม - การมีส่วนร่วม	๑. ทักษะการเปรียบเทียบ ๒. ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้ ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. ผังมโนทัศน์หลักในการชมการแสดง ๒. ผังมโนทัศน์เปรียบเทียบบทบาทหน้าที่	๑. ชมการแสดงเพื่อเก็บข้อมูลวิธีการชมการแสดงโดยการสนทนาซักถาม บอกเล่าเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
การแสดงที่เหมาะสมกับวัย ๕. บอกประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน	ซึ่งสามารถนำประโยชน์ของการแสดงดังกล่าวไปใช้บูรณาการในชีวิตประจำวัน	๒. การบูรณาการนาฏศิลป์กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ		ของผู้แสดงและผู้ชม ๓. ฟังความคิดเห็นมีส่วนร่วมในการแสดง และชมการแสดง ๔. ฟังมโนทัศน์อิทธิพลของชีวิตประจำวันที่มีต่อนาฏศิลป์ ๕. ฟังมโนทัศน์การบูรณาการนาฏศิลป์กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ๖. นำเสนอผลงานการจัดกิจกรรมตัวอย่างการนำนาฏศิลป์ไปบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น	และเก็บรวบรวมเป็นข้อมูลจากนั้นรับความรู้เพิ่มเติมในเรื่องหลักในการชมการแสดง และบันทึกไว้ โดยสรุปเป็นฟังมโนทัศน์ ๒. สนทนาซักถามเพื่อบอกถึงการมีส่วนร่วมในการแสดงของผู้แสดงและผู้ชม อันจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งทั้งนี้จะต้องให้เหมาะสมกับวัย จากนั้นเปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม โดยบันทึกไว้เป็นฟังมโนทัศน์ ๓. ผลัดกันนำเสนอและชื่นชมผลงานการเปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชม พร้อมทั้งเสนอแนะข้อคิดเห็น ๔. สรุปความรู้เรื่องหลักการชมการแสดง และบทบาทหน้าที่ของผู้แสดงและผู้ชมที่ดี และการมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๕. ชมการแสดง และสำรวจลักษณะของการแสดง พร้อมทั้งคัดเลือกการแสดงที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับวัย จากนั้นระบุชื่อการแสดง และเหตุผล พร้อมทั้งตรวจสอบความเป็นเหตุเป็นผล หรือความเหมาะสม ระหว่างการแสดงนั้น ๖. จัดการแสดงที่เหมาะสมกับวัย จากนั้นร่วมกันวางแผนและกำหนดบทบาทหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น เพื่อให้มีส่วนร่วมในการแสดงดังกล่าว ๗. สนทนาและบอกประโยชน์ของนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งจัดทำผังมโนทัศน์ ๘. ทาวิธีการนำความรู้ทางนาฏศิลป์ไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และจัดทำผังมโนทัศน์นำเสนอ แลกเปลี่ยนกัน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็น

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๙. แต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมยกตัวอย่างการบูรณาการนาฏศิลป์กับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กลุ่มละ ๑ สาระ โดยการสาธิตหรือแสดงให้เห็นจากนั้นนำเสนอแลกเปลี่ยนและชื่นชมกันและกัน ๑๐. สรุปประโยชน์ของการแสดงนาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน และวิธีการนำนาฏศิลป์ไปบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๒ ๑. เล่าการแสดง นาฏศิลป์ที่ เคยเห็นใน ท้องถิ่น ๒. ระบุสิ่งที่ เป็น ลักษณะเด่น และเอกลักษณ์ ของการแสดง นาฏศิลป์ ๓. อธิบายความ สำคัญของการ แสดง นาฏศิลป์	นาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์ พื้นบ้านมีลักษณะ และเอกลักษณ์ อันแสดงถึง ความเป็นไทย และท้องถิ่นที่ได้ รับการถ่ายทอด มาจากบรรพบุรุษ และครูอาจารย์ที่ ควรแก่การเคารพ อย่างยิ่ง	๑. การแสดง นาฏศิลป์พื้นบ้าน หรือท้องถิ่น ของตน ๒. การแสดง นาฏศิลป์ - ลักษณะ - เอกลักษณ์ ๓. ที่มาของการ แสดงนาฏศิลป์ - สิ่งที่เคารพ	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๓. ทักษะ การคิดถูกทาง	๑. เล่าลักษณะ การแสดง นาฏศิลป์ที่ พบเห็นในท้องถิ่น ๒. ผังมโนทัศน์ การแสดงนาฏศิลป์ พื้นบ้านที่พบเห็น ๓. บันทึก ลักษณะและ เอกลักษณ์ของ การแสดง นาฏศิลป์ ๔. แสดงนาฏศิลป์ พื้นฐาน ๕. อธิบายให้เห็น ความสำคัญของการ แสดงนาฏศิลป์	๑. สนทนาและเล่า ลักษณะการแสดง นาฏศิลป์ที่พบเห็น ในท้องถิ่น และจัด ทำผังมโนทัศน์การ แสดงนาฏศิลป์ พื้นบ้าน ๒. บันทึกลักษณะ การวิธีการของ การแสดงนาฏศิลป์ พื้นบ้าน ๓. ฝึกและสาธิต การแสดงนาฏศิลป์ พื้นบ้าน ๔. ผลัดกันนำเสนอ ผลงานการแสดง นาฏศิลป์พื้นบ้าน ที่เคยพบเห็น ๕. ชมการแสดง นาฏศิลป์จากวีดิทัศน์ เพื่อสังเกตและ รวบรวมข้อมูลในด้าน ลักษณะการแสดง นาฏศิลป์ จากนั้น แต่ละกลุ่มร่วมกัน ระบุและบันทึกไว้ เป็นข้อมูลใน แบบบันทึก ๖. นำข้อมูลมาคัด เลือกโดยระบุเฉพาะ ส่วนที่เป็นลักษณะเด่น

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					จากนั้นสรุปรวมระบุเป็นเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ ๗. ผลัดกลุ่มกันนำเสนอและชื่นชมผลงานการระบุลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ ๘. สรุปความรู้เรื่องลักษณะเด่น และเอกลักษณ์ของการแสดงนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พื้นบ้านที่เราจะต้องรักษาเพื่อคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์นั้น ๙. รวบรวมข้อมูลความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและที่มา รวมทั้งสิ่งที่เคารพทางนาฏศิลป์และนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนกัน ๑๐. วิเคราะห์และอภิปรายเพื่อค้นหาสาเหตุของการแสดงนาฏศิลป์ ที่มาและความสำคัญของการแสดงความเคารพสิ่งที่เคารพทางนาฏศิลป์

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๑๑. บอกวิธีการและแสดงความสามารถพสิ่งที่เคารพทางนาฏศิลป์ ๑๒. สรุปความรู้โดยการอธิบายให้เห็นความสำคัญสอดคล้องของเหตุและผลในประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และความสำคัญของการแสดงความสามารถพในสิ่งที่เคารพทางนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พื้นบ้าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จาก ๓ สาระ ๖ มาตรฐาน จำนวน ๒๙ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัว ผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ
อย่างอิสระชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. เปรียบเทียบ รูปลักษณะ ของรูปร่าง รูปทรงใน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงาน ทัศนศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร รูปลักษณะของรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่มีความ แตกต่างกันสามารถนำมาใช้ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ เปรียบเทียบรูปลักษณะของ รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ได้อย่างเหมาะสม	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การเปรียบเทียบ	วาดภาพและเขียน บรรยายเปรียบเทียบ รูปลักษณะ ของรูปร่างใน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	๑. สังเกตรูปลักษณะของ รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ๒. จำแนกเปรียบเทียบรูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ ๓. วาดภาพและเขียน เปรียบเทียบรูปลักษณะของ รูปร่าง รูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
๒. อภิปราย เกี่ยวกับ อิทธิพลของ สีวรรณะอุ่น และสีวรรณะ เย็น ที่มีต่อ อารมณ์ของ มนุษย์	ผู้เรียนรู้อะไร อิทธิพลของสีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็นที่มีต่อ อารมณ์ของมนุษย์ ผู้เรียนทำอะไรได้ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพล ของสีวรรณะอุ่นและสี วรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ ของมนุษย์	๑. ทักษะการ ให้คำจำกัด ความ ๒. ทักษะ การเขียน	๑. การเขียน บรรยายและ อภิปรายเกี่ยวกับ สีวรรณะอุ่นและ สีวรรณะเย็น ๒. วาดภาพแสดง วรรณะสีอุ่น วรรณะสีเย็น	๑. ศึกษาองค์ประกอบ/ ลักษณะ/สมบัติของ สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น ๒. การเลือกใช้สีและวาดภาพ แสดงการใช้วรรณะของสีเป็น วรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น ให้เหมาะสมกับตนเอง ๓. เขียนบรรยายและอภิปราย คุณสมบัติของวรรณะสี
๓. จำแนก ทัศนธาตุของ สิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงาน ทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่อง เส้น สี รูปร่าง	ผู้เรียนรู้อะไร การจำแนกทัศนธาตุ ของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ที่เน้นเรื่องเส้น สี รูปร่าง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง ผู้เรียนทำอะไรได้ สามารถเลือกใช้เส้น สี รูปร่าง รูปทรงพื้นผิว	ทักษะการ จำแนกประเภท	วาดภาพ หรืองานปั้น	๑. สังเกตองค์ประกอบ/ ลักษณะ/คุณสมบัติของเส้น สี รูปร่าง รูปทรงพื้นผิว พื้นที่ว่างในธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๒. จำแนกประเภทเส้น สี รูปร่าง รูปทรงพื้นผิวและ พื้นที่ว่างเพื่อนำไปใช้ในงาน ทัศนศิลป์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง	และพื้นที่ว่างในการสร้าง งานทัศนศิลป์ได้เหมาะสม			๓. อธิบายผลการจำแนก ทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆ ใน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ งานทัศนศิลป์ ๔. ปฏิบัติงานวาดภาพหรืองานปั้น
๔. มีทักษะ พื้นฐาน ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์ งานพิมพ์ภาพ	ผู้เรียนรู้อะไร การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ที่เหมาะสมเป็นทักษะพื้นฐาน ในการสร้างสรรค์ งานพิมพ์ภาพ ผู้เรียนทำอะไรได้ สามารถนำความรู้เกี่ยวกับ การใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์กับงานพิมพ์ภาพ ได้อย่างเหมาะสม	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	งานพิมพ์ภาพจาก วัสดุ อุปกรณ์ชนิด ต่าง ๆ	๑. ทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ ๒. เปรียบเทียบผลงานพิมพ์ ภาพโดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ ชนิดต่าง ๆ ๓. นำความรู้เกี่ยวกับการใช้ วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์ งานพิมพ์ภาพ
๕. มีทักษะพื้นฐาน ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์ งานวาดภาพ ระบายสี	ผู้เรียนรู้อะไร การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ที่เหมาะสมเป็นทักษะ พื้นฐานในการสร้างสรรค์ งานวาดภาพระบายสี ผู้เรียนทำอะไรได้ นำทักษะพื้นฐานในการใช้ วัสดุ อุปกรณ์สร้างสรรค์ งานวาดภาพระบายสี ได้อย่างเหมาะสม	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	วาดภาพระบายสี	๑. ทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งานวาดภาพระบายสี ๒. เปรียบเทียบผลงานพิมพ์ ภาพโดยใช้วัสดุและอุปกรณ์ ชนิดต่าง ๆ ๓. นำความรู้เกี่ยวกับหลักการ ของการใช้วัสดุและอุปกรณ์ มาสร้างงานวาดภาพระบายสี
๖. บรรยาย ลักษณะของ ภาพโดยเน้น เรื่องการจัด ระยะความลึก น้ำหนัก และ แสง เงาในภาพ	ผู้เรียนรู้อะไร การจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสง เงาในภาพ ที่เหมาะสมทำให้ภาพวาด ให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายลักษณะของภาพ โดยเน้นเรื่องการจัดระยะ	ทักษะการ เปรียบเทียบ	เขียนบรรยายลักษณะ ของภาพโดยเน้น เรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนัก และแสง เงาในภาพ	๑. นำภาพมิติต่าง ๆ มาให้ สังเกตดูความเหมือนความต่าง ๒. เปรียบเทียบภาพทั้งสอง ลักษณะ ๓. อธิบายลักษณะของภาพ และ การจัดระยะ ความลึก น้ำหนัก และแสง เงาในการวาดภาพวาด โดยบรรยายความรู้สึกลักษณะ ของภาพที่แตกต่างกัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
	ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพได้อย่างเหมาะสม			
๑๖. วาดภาพระบายสีโดยใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นวาดภาพระบายสี สามารถถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ ผู้เรียนทำอะไรได้ วาดภาพระบายสีโดยใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ	ทักษะการจำแนกประเภท	วาดภาพระบายสีโดยใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ	๑. สังเกตภาพต่าง ๆ ดูความเหมือนความต่างโดยแสดงวรรณะของสี ๒. หาข้อมูลคุณสมบัติของวรรณะสี ๓. จำแนกประเภท จัดกลุ่มวรรณะสี ๔. วาดภาพระบายสี แสดงบรรยากาศของสีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ
๑๗. เปรียบเทียบความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและบุคคลอื่น	ผู้เรียนรู้อะไร การถ่ายทอดความคิดความรู้สึกในงานทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ เปรียบเทียบความคิดความรู้สึกถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น	ทักษะการเปรียบเทียบ	งานวาดภาพระบายสี หรืองานปั้นและเขียนบรรยายภาพ	๑. นำงานทัศนศิลป์ต่าง ๆ มาอภิปรายว่ามีความเหมือนความต่างกันอย่างไร ๒. เปรียบเทียบ ชิ้นงานและบอกความเหมือน ความแตกต่าง ๓. ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์ (งานวาดภาพระบายสีหรืองานปั้น) ๔. เขียนบรรยายเปรียบเทียบความคิด ความรู้สึกถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น
๑๘. เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร การเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ รู้จักเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. วาดภาพระบายสี ๒. ปั้น	๑. ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒. เปรียบเทียบผลงานทัศนศิลป์ในมิติต่าง ๆ ๓. นำความรู้เกี่ยวกับการใช้วรรณะสีและจากประสบการณ์มาสร้างงานวาดภาพระบายสีหรืองานปั้น

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุและอธิบายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร งานทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเหตุการณ์และวัฒนธรรมในท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุและอธิบายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล	อภิปรายนำเสนอเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น	๑. สังเกตภาพในเหตุการณ์และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น ๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น ๓. บอกข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสิ่งที่สังเกตให้ได้มากที่สุด ๔. เชื่อมโยงลักษณะจากการสังเกตกับลักษณะที่เคยรู้มาก่อนหรือจากประสบการณ์เดิม ๕. ระบุและอธิบายนำเสนอเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น
๒. บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร ทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	ทักษะการเขียน	การเขียนบรรยายความรู้เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑. ทบทวนความรู้ที่มีเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ๒. นำเสนอภาพงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ๓. สนทนาซักถามความรู้และแสดงความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ๔. เขียนบรรยายความรู้เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกประโยค เพลง อย่างง่าย	ผู้เรียนรู้อะไร โครงสร้างของบทเพลง ได้แก่ความหมายของ ประโยคเพลงและการแบ่ง ประโยคเพลง ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกประโยคเพลง อย่างง่ายและวรรคเพลง ที่เหมือนกันและต่างกัน	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท	บอกประโยคเพลง ง่าย ๆ วรรคเพลง ที่เหมือนกัน และต่างกัน	๑. สนทนาซักถามเกี่ยวกับ ประโยคเพลงอย่างง่าย ๆ ๒. อธิบายให้ความรู้เกี่ยวกับ วรรคเพลง ที่เหมือนกันและ ต่างกัน ๓. ให้สังเกตประโยคเพลง อย่างง่าย ๆ และวรรคเพลง ที่เหมือนกันและต่างกัน ๔. บอกวรรคเพลงที่เหมือน และแตกต่าง ๕. ร่วมกันสรุปบอกความ หมายของประโยคเพลงและ การแบ่งประโยคเพลง
๒. จำแนก ประเภทของ เครื่องดนตรี ที่ใช้ในเพลง ที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร การจำแนกเสียงและ ประเภทของเครื่องดนตรี ในบทเพลงที่ฟังเป็นการนำ ความรู้ด้านดนตรีมาใช้ ผู้เรียนทำอะไรได้ จำแนกประเภทของ เครื่องดนตรีและเสียงของ เครื่องดนตรีแต่ละประเภท ที่ใช้ในเพลงที่ฟังอย่างมี หลักเกณฑ์	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท	เขียนผังมโนทัศน์ ประเภทของเครื่อง ดนตรี	๑. ฟังเสียงจากเครื่องดนตรี แต่ละประเภท ๒. อธิบายให้ความรู้เรื่อง ประเภทของเครื่องดนตรี เสียงที่เกิดจากเครื่องดนตรี แต่ละประเภท ๓. ร่วมกันกำหนดเกณฑ์ ในการแยกแยะประเภทของ เครื่องดนตรีและเสียงของ เครื่องดนตรีแต่ละประเภท ๔. จัดกลุ่มเครื่องดนตรี แต่ละประเภทและเสียงของ เครื่องดนตรี ๕. สรุปผลการจำแนกเป็น ผังมโนทัศน์ประเภทของ เครื่องดนตรีและเสียงของ เครื่องดนตรีแต่ละประเภท

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. ระบุทิศทางการเคลื่อนที่ การเคลื่อนที่ ขึ้น-ลง ง่าย ๆ ของทำนอง รูปแบบ จังหวะและ ความเร็วของ จังหวะใน เพลงที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ทิศทางการเคลื่อนที่ ขึ้น-ลง ของทำนองรูปแบบ จังหวะและความเร็วของ จังหวะในเพลงที่ฟังเป็น ทักษะที่จำเป็นในการเรียน ดนตรี ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุทิศทางการเคลื่อนที่ ขึ้น-ลงง่าย ๆ ของทำนอง รูปแบบจังหวะและความเร็ว ของจังหวะในเพลงที่ฟัง	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การระบุ	เขียนแผนผัง ทิศทางการ เคลื่อนที่ขึ้น ลง ของทำนองและ ความช้า เร็ว ของจังหวะ	๑. สังเกตทิศทางการเคลื่อนที่ ขึ้น-ลง ของทำนองรูปแบบ จังหวะและความเร็วของจังหวะ ๒. บอกข้อมูลตามที่สังเกต ให้ได้มากที่สุด ๓. เชื่อมโยงลักษณะจากการ สังเกตกับลักษณะที่เคยรู้มาก่อน หรือจากประสบการณ์เดิม ๔. ร่วมกันสรุประบุทิศทาง การเคลื่อนที่ขึ้น-ลงของทำนอง รูปแบบจังหวะและความเร็ว ของจังหวะ ๕. เขียนแผนผังแสดงทิศทาง การเคลื่อนที่ขึ้น-ลง ของทำนอง และความช้า เร็วของจังหวะ
๔. อ่าน เขียน โน้ตดนตรี ไทยและ สากล	ผู้เรียนรู้อะไร การอ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทย และสากลเป็นทักษะพื้นฐาน ทฤษฎีดนตรีไทย และดนตรีสากล ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. อ่าน เขียนเครื่องหมาย และสัญลักษณ์ทางดนตรี ได้แก่ กุญแจประจำหลัก บรรทัด ๕ เส้น โน้ตและ เครื่องหมายหยุดเส้นกันห้อง ๒. รู้จักโครงสร้างโน้ตเพลงไทย การแบ่งห้อง/การแบ่งจังหวะ โน้ตดนตรีไทยและสากล	๑. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๒. ทักษะการ สรุปลง ความเห็น	อ่าน-เขียนโน้ต ดนตรีไทยและ สากล	๑. ศึกษาข้อมูลและสังเกต เกี่ยวกับเครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรีไทยและ สากลพร้อมจำแนกประเภท ๒. รวบรวมข้อมูลและสรุป สาระสำคัญด้วยการเขียน แผนผังเครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี ๓. เชื่อมโยงมโนทัศน์ทาง ดนตรี เช่น ซีดบอกระดับ เสียงกับโน้ตดนตรี ๔. แสดงความคิดเห็นและ ใช้ประสบการณ์เล่นดนตรี และฟังดนตรีจากการดูโน้ต โดยยึดหลักการสอน เสียงก่อนสัญลักษณ์ ๕. นำเสนอผลงานการอ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล
๕. ร้องเพลง โดยใช้ช่วง เสียงที่ เหมาะสมกับ ตนเอง	ผู้เรียนรู้อะไร การร้องเพลงให้ตรงกับ ระดับเสียงในช่วงเสียง ที่จำกัดและเหมาะสม กับตนเอง	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	ร้องเพลงโดยใช้ ช่วงเสียงที่เหมาะสม กับตนเอง	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับ การร้องเพลง ๒. ทดลองเปล่งเสียงฮัม ตามทำนองเพลงที่ฟัง เช่น ลา ลา ลา.....

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
	ผู้เรียนทำอะไรได้ สามารถร้องเพลงให้ตรงกับระดับเสียง ในช่วงเสียงที่จำกัดและเหมาะสมกับตนเอง			๓. ฟังการอ่านบทเพลงเป็นวรรคสั้น ๆ ๔. ทดลองเปล่งเสียงร้องที่ละวรรคสั้น ๆ ให้สอดคล้อง ๕. ฟังร้องเพลงที่ละท่อนจนจบเพลงเป็นกลุ่ม ๖. ร้องเพลงรายกลุ่มและรายบุคคล
๖. ใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้และการดูแลเก็บรักษาเครื่องดนตรีได้อย่างถูกวิธี ผู้เรียนทำอะไรได้ เหมาะสมและปลอดภัย ผู้เรียนทำอะไรได้ สามารถดูแลและเก็บรักษาเครื่องดนตรีได้อย่างถูกวิธีเหมาะสมและปลอดภัย	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	รายงานใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องดนตรี ๒. แนะนำให้รับรู้การดูแลและเก็บรักษาเครื่องดนตรีที่ถูกวิธี เหมาะสม และปลอดภัย ๓. ให้นักเรียนรับผิดชอบ ดูแลและเก็บรักษาเครื่องดนตรีรายกลุ่มและรายบุคคล ๔. เขียนบรรยายการใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย
๗. ระบว่าดนตรีสามารถใช้ในการสื่อสารเรื่องราว	ผู้เรียนรู้อะไร เสียงดนตรีที่มีจังหวะช้า-เร็ว ดัง-เบาและทำนองสามารถสื่อสารเรื่องราว ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุเนื้อหาบทเพลงและเสียงดนตรีที่มีจังหวะช้า-เร็ว ดัง-เบาและทำนองสามารถสื่อสารเรื่องราวได้	ทักษะการวิเคราะห์	รายงานเรื่องเสียงดนตรีสามารถใช้ในการสื่อสารเรื่องราว	๑. ศึกษาและทำความเข้าใจเนื้อร้องของบทเพลง ๒. ฟังเสียงดนตรี ดัง-เบา ช้า-เร็ว ๓. แยกแยะเสียงเครื่องดนตรีที่ต่างกันมีผลต่ออารมณ์ และการสื่อสารเรื่องราว ๔. หาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ และความสัมพันธ์ของเนื้อหาในบทเพลงแต่ละองค์ประกอบ ๕. นำผลการวิเคราะห์มาสรุปเขียนรายงานเกี่ยวกับความหมายของเนื้อหาในบทเพลงสามารถใช้ในการสื่อสารเรื่องราว

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิต-ไทยที่สะท้อนในดนตรีและเพลงท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร ความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทยกับผลงานดนตรีเกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องราวในบทเพลงกับวิถีชีวิตและโอกาสในการบรรเลงดนตรี ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทยที่สะท้อนในดนตรีและเพลงท้องถิ่น	๑. ทักษะการเขียน ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล	เขียนบรรยายเกี่ยวกับดนตรีและเพลงในท้องถิ่นที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ของวิถีชีวิต	๑. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลดนตรีและเพลงในท้องถิ่นว่ามีแหล่งที่มาและมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตในท้องถิ่น ๒. จัดกลุ่มข้อมูลตามที่ศึกษา ๓. กำหนดและอธิบายหลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มข้อมูล ๔. นำเสนอข้อมูลโดยการเขียนบรรยายแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทยที่สะท้อนในดนตรีและเพลงในท้องถิ่น
๒. ระบุความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี	ผู้เรียนรู้อะไร การอนุรักษ์วัฒนธรรมทางดนตรีเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์และแนวทางในการอนุรักษ์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรีที่ดำรงมามีคุณค่า	๑. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๒. ทักษะการให้เหตุผล	เขียนบรรยายและให้เหตุผลการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี	๑. รวบรวมข้อมูลการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี ๒. สร้างความตระหนักในคุณค่าการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี ๓. เรียงลำดับความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี ๔. อธิบายหลักเกณฑ์ในการเรียงลำดับความสำคัญให้เห็นความสอดคล้องของเหตุและผลในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี ๕. เขียนบรรยายและให้เหตุผลการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุพื้นฐาน ทางนาฏศิลป์ และการละคร ที่ใช้สื่อ ความหมาย และอารมณ์	ผู้เรียนรู้อะไร หลักและวิธีการปฏิบัติ นาฏศิลป์ ได้แก่ การฝึก ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ฝึกและแสดงท่าพื้นฐาน ทางนาฏศิลป์และการละคร ที่สามารถสื่ออารมณ์และ ความหมายได้	๑. ทักษะ การตั้งคำถาม ๒. ทักษะการ ทำให้กระจ่าง	การแสดงภาษาท่า สื่อความหมายทาง อารมณ์ และ นาฏยศัพท์	๑. ทบทวนความรู้พื้นฐานทาง นาฏศิลป์ คือนาฏยศัพท์ และ ภาษาท่าสื่อความหมายแทน อารมณ์ ๒. รับความรู้ใหม่จากการ อธิบายและสาธิตหรือจากสื่อ เรื่องความรู้พื้นฐานทาง นาฏศิลป์ คือนาฏยศัพท์ และ ภาษาท่าสื่อความหมายแทน อารมณ์จากนั้นฝึกปฏิบัติ พร้อมกัน ๓. แต่ละกลุ่มช่วยกัน ประมวลองค์ความรู้ พร้อมทั้ง ระบุสิ่งที่สงสัยในการฝึก ปฏิบัติภาษาท่าและนาฏยศัพท์ จากนั้นกำหนดคำถามซักถาม กัน พร้อมทั้งช่วยกันหา วิธีการต่าง ๆ มาทำให้เกิด ความชัดเจน เพื่อตอบคำถาม นั้น โดยการยกตัวอย่าง และ สาธิตจนเกิดความเข้าใจ ๔. ผลัดกันนำเสนอและ ชื่นชมผลงานการแสดงท่า พื้นฐานทางนาฏศิลป์ คือ นาฏยศัพท์ และภาษาท่า สื่อความหมายแทนอารมณ์ แล้วร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะการ ทำท่าพื้นฐานทางนาฏศิลป์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๕. ร่วมกันสรุปความรู้ด้วย การจัดทำผังมโนทัศน์ความรู้ พื้นฐานทางนาฏศิลป์ คือ นาฏยศัพท์ และภาษาท่าสื่อ ความหมายแทนอารมณ์ และ นาฏยศัพท์
๒. ใช้ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ หรือศัพท์ ทางการละคร ง่าย ๆ ในการ ถ่ายทอด เรื่องราว	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการนำภาษาท่าและ นาฏยศัพท์ หรือศัพท์ ทางการละครมาช่วยในการ ถ่ายทอดเรื่องราว ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกวิธีการนำภาษาท่า และนาฏยศัพท์ หรือศัพท์ ทางการละครมาช่วยในการ รำประกอบเพลงหรือ ถ่ายทอดเรื่องราว พร้อมทั้ง ฝึกปฏิบัติภาษาท่า นาฏยศัพท์ประกอบเพลง ปลุกใจ หรือฝึกแสดงละคร โดยใช้ศัพท์ทางการละคร ถ่ายทอดเรื่องราว	ทักษะ การประยุกต์ ใช้ความรู้	การรำประกอบ เพลงปลุกใจ เพลงพระราชนิพนธ์ หรือละครที่ใช้ศัพท์ ทางการละคร ถ่ายทอดเรื่องราว	๑. ศึกษาสำรวจความรู้ใหม่ เรื่องภาษาท่านาฏยศัพท์หรือ ศัพท์ทางการละคร ๒. ทบทวนความรู้เดิมเพื่อ นำมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ในการรำประกอบเพลงหรือ ละคร โดยการร้องเพลงและ บอกความหมายของเพลง หรือตีความบทละคร ๓. คัดเลือกข้อมูลภาษาท่า นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการ ละครมาใช้ในการรำประกอบ เพลง หรือละครดังกล่าว จากนั้นแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติ รำประกอบเพลง หรือละครแล้ว นำเสนอผลงานแลกเปลี่ยนกัน ๔. ตรวจสอบความ สอดคล้องของภาษาท่า นาฏยศัพท์ หรือศัพท์ทางการ ละครที่ใช้ในการรำประกอบ เพลง หรือละครดังกล่าว ๕. ชื่นชมและสรุปหลักการนำ ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ หรือ ศัพท์ทางการละครมาช่วย ในการถ่ายทอดเรื่องราว ต่าง ๆ ซึ่งทุกคนต้อง เตรียมพร้อมในการนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ ใหม่ต่าง ๆ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. แสดงการ เคลื่อนไหว ในจังหวะ ต่าง ๆ ตาม ความคิดเห็น ของตน	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการประดิษฐ์ทำทาง หรือทำรำประกอบการ เคลื่อนไหวในจังหวะ พื้นเมืองต่าง ๆ ตาม ความคิดเห็นของตน ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกหลักการ และฝึก ปฏิบัติการประดิษฐ์ทำทาง หรือทำรำประกอบการ เคลื่อนไหวในจังหวะ พื้นเมืองต่าง ๆ ตามความ คิดเห็นของตน	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	แสดงการ เคลื่อนไหวทำทาง ประกอบจังหวะ เพลงพื้นเมือง	๑. ทบทวนความรู้เรื่อง นาฏยศัพท์ ภาษาท่า และ จังหวะพื้นเมืองต่างๆ เพื่อ นำมาเชื่อมโยงในการประดิษฐ์ ท่ารำ พร้อมทั้งบอกหลักการ ประดิษฐ์ท่ารำ ๒. กำหนดจังหวะของเพลง พื้นเมืองของท้องถิ่นเพื่อนำ ข้อมูลความรู้เรื่องนาฏยศัพท์ และภาษาท่ามาใช้ในการ ประดิษฐ์ทำทางหรือท่ารำ ประกอบจังหวะเพลงดังกล่าว ๓. แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผน การประดิษฐ์ทำทาง หรือท่ารำ ประกอบการเคลื่อนไหว จังหวะเพลงพื้นเมือง ที่กำหนด ๔. ฝึกและนำเสนอผลงาน การประดิษฐ์ทำทาง หรือท่ารำ ประกอบการเคลื่อนไหว ตามจังหวะของเพลงพื้นเมือง
๔. แสดง นาฏศิลป์เป็น คู่และเป็นหมู่	ผู้เรียนรู้อะไร การแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และเป็นหมู่ ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และเป็นหมู่ เช่น รำวง มาตรฐาน และระบำ	ทักษะการ หาแบบแผน	๑. ฟังความคิด ประเภทและ ลักษณะของการ แสดงหมู่และคู่ ๒. การแสดงรำวง มาตรฐาน ๓. การแสดงระบำ	๑. สำรวจข้อมูลความรู้ ประเภทการแสดงหมู่และคู่ เพื่อวิเคราะห์หารูปแบบ การแสดง โดยเฉพาะรำวง มาตรฐาน และระบำ ๒. แต่ละกลุ่มร่วมกันจัดเรียง ความคิดรูปแบบของการ แสดงคู่และเป็นหมู่ จากนั้น นำมาเชื่อมโยงกับการฝึก ปฏิบัติรำวงมาตรฐาน และ ระบำตามรูปแบบแล้ว นำเสนอ ผลงานแลกเปลี่ยนกัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๓. จัดทำแผนผังความคิด ลักษณะรูปแบบของการ แสดงคู่ และหมู่ เพื่อบันทึก ไว้เป็นร่องรอยของการเรียนรู้ ๔. สรุปความรู้เรื่องรูปแบบ การแสดงนาฏศิลป์ประเภทคู่ และหมู่
๕. เล่าสิ่งที่ ชื่นชอบ ในการแสดง โดยเน้น จุดสำคัญของ เรื่อง และ ลักษณะเด่น ของตัวละคร	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการเล่าสิ่งที่ชื่นชอบ ในการแสดง โดยเน้นจุด สำคัญของเรื่อง และ ลักษณะเด่นของตัวละคร ผู้เรียนทำอะไรได้ เล่าสิ่งที่ชื่นชอบในการ แสดง โดยเน้นจุดสำคัญ ของเรื่องและลักษณะเด่น ของตัวละคร	ทักษะ การสรุปย่อ	๑. เล่าสิ่งที่ชื่นชอบ ในการแสดง โดย เน้นจุดสำคัญของ เรื่องและลักษณะ เด่นของตัวละคร ๒. ผังความคิดการ เล่าสิ่งที่ชอบจาก การแสดง	๑. ให้ชมการแสดงละคร จากนั้นซักถามหรือให้เล่าเรื่อง ย่อ ๆ เพื่อโยงเข้าสู่การรับ ความรู้ใหม่ในเรื่องหลักของ การเล่าสิ่งที่ชื่นชอบในการ แสดง โดยเน้นจุดสำคัญของ เรื่องและลักษณะเด่นของ ตัวละคร ๒. สรุปย่อและทำความเข้าใจ ในเรื่องราวและสาระ โดยเน้น จุดสำคัญและลักษณะเด่น ของตัวละคร ๓. จับคู่แลกเปลี่ยนชื่นชม ผลงานการแสดงและออกมา เล่าสิ่งที่ชื่นชอบในการแสดง โดยเน้นจุดสำคัญของเรื่อง และลักษณะเด่นของตัวละคร จากนั้นจัดทำเป็นผังความคิด ไว้เป็นหลักฐานของร่องรอย การเรียนรู้

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. อธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์หรือชุดการแสดงอย่างง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร ประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และที่มาของชุดการแสดงอย่างง่าย ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และที่มาของชุดการแสดงอย่างง่าย	ทักษะการให้เหตุผล	รายงานประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์	๑. ศึกษารวบรวมข้อมูลความรู้เรื่องประวัติ ความเป็นมาของนาฏศิลป์ และที่มาของชุดการแสดง ๒. วิเคราะห์ อภิปรายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ และที่มาของชุดการแสดง เพื่อค้นหาสาเหตุของการแสดงนาฏศิลป์ และที่มาของชุดการแสดง โดยอาศัยข้อมูลหลักฐานมาสนับสนุนให้เห็นเหตุผลเชิงประจักษ์ จนสามารถอธิบายประวัติความเป็นมาดังกล่าวให้ผู้อื่นเข้าใจได้ พร้อมทั้งจัดทำรายงานเพื่อเป็นหลักฐานร่องรอยของการเรียนรู้ ๓. อธิบายให้เห็นความสำคัญ สอดคล้องของเหตุและผล ในประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และชุดการแสดงนั้น ๆ
๒. เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์กับการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมอื่น	ผู้เรียนรู้อะไร ลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ และลักษณะการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมท้องถิ่นอื่น เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง	ทักษะการเปรียบเทียบ	แผนผังการเปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์กับการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมท้องถิ่นอื่น	๑. กำหนดการแสดงนาฏศิลป์ และการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมพื้นเมืองของท้องถิ่นให้ผู้เรียนชม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ไว้เป็นประเด็นทั้ง ๒ รายการ จากนั้นคัดเลือกข้อมูลที่มี

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
	ผู้เรียนทำอะไรได้ เปรียบเทียบการแสดง นาฏศิลป์กับการแสดงที่มา จากวัฒนธรรมท้องถิ่นอื่น ๆ			ประเด็นเดียวกันมา เปรียบเทียบให้เห็นความ เหมือน และความแตกต่าง ๒. นำความเหมือนและ ความต่างของการแสดง นาฏศิลป์และการแสดง พื้นเมืองมาวิเคราะห์อภิปราย เพื่อเชื่อมโยงให้เห็นเหตุผล และความจำเป็น จากนั้น ผลัดกันนำเสนอแลกเปลี่ยน กัน พร้อมทั้งแสดง ความคิดเห็นประกอบ ๓. สรุปเป็นผังความรู้เรื่อง ลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ และลักษณะการแสดงที่มา จากวัฒนธรรมท้องถิ่นอื่น ที่นำมาเปรียบเทียบความเหมือน และความต่าง พร้อมทั้ง เชื่อมโยงเหตุผลให้สอดคล้อง
๓. อธิบายความ สำคัญของ การแสดง ความเคารพ ในการเรียน และการแสดง นาฏศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร ความสำคัญของการแสดง ความเคารพก่อนการเรียน และการแสดงนาฏศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายความสำคัญและ ปฏิบัติการแสดงความ เคารพก่อนการเรียนและ การแสดงนาฏศิลป์	ทักษะ การให้เหตุผล	๑. ผังความคิด ความสำคัญของ การแสดงความ เคารพในการเรียน นาฏศิลป์ทั้งก่อน เรียนและหลังเรียน ๒. การแสดงความ เคารพก่อนเรียน และแสดงนาฏศิลป์	๑. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติของนาฏศิลป์ไทย และที่มาของการแสดง ความเคารพในการเรียนและ การแสดงนาฏศิลป์ จากนั้น จัดทำผังความคิดความสำคัญ ของการแสดงความเคารพ ก่อนการเรียนนาฏศิลป์ ๒. วิเคราะห์ และอภิปราย ความสำคัญหรือความจำเป็น ของการแสดงความเคารพ ก่อนการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อ ค้นหาสาเหตุหรือที่มาของ การแสดงนาฏศิลป์ และที่มา ของการแสดงความเคารพ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				ในการเรียนนาฏศิลป์ โดยอาศัยข้อมูลหลักฐานมาสนับสนุนเพื่อให้เห็นเหตุผลเชิงประจักษ์ จากนั้นนำเสนอผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนกัน ๓. ฝึกและปฏิบัติวิธีการแสดงความเคารพก่อนการเรียนและแสดงนาฏศิลป์
๔. ระบุเหตุผลที่ควรรักษาและสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร คุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ที่ควรรักษาและสืบทอด ผู้เรียนทำอะไรได้ วิเคราะห์อภิปรายเพื่อระบุเหตุผลคุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ที่ควรรักษาและสืบทอด	ทักษะการให้เหตุผล	๑. ผังความคิดคุณค่าของนาฏศิลป์ ๒. ผังความคิดวิธีการรักษาและสืบทอดนาฏศิลป์	๑. ทบทวนความเป็นมาของนาฏศิลป์ไทย ๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณค่าของนาฏศิลป์ไทยและร่วมกันวิเคราะห์อภิปรายเพื่อระบุเหตุผลคุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ที่ควรรักษาและสืบทอด จากนั้นจัดทำผังความคิดคุณค่าของนาฏศิลป์ ๓. วิเคราะห์อภิปรายเพื่อระบุเหตุผลคุณค่าของการแสดงนาฏศิลป์ที่ควรรักษาและสืบทอด จากนั้นร่วมกันหาวิธีการอนุรักษ์ไว้ซึ่งการแสดงนาฏศิลป์ โดยอาศัยข้อมูลหลักฐานและสภาพสังคมไทยในปัจจุบันมาสนับสนุนเพื่อให้เห็นเหตุผลเชิงประจักษ์ พร้อมทั้งจัดทำผังความคิดวิธีการรักษาและสืบทอดนาฏศิลป์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๔. สรุปและเน้นย้ำให้นำวิธีการรักษาสืบทอดนาฏศิลป์ไปใช้ให้ได้ผล

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ
อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๑. เปรียบเทียบ รูปแบบของ รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ งานทัศนศิลป์ ๓. จำแนกทัศนธาตุ ของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงาน ทัศนศิลป์ โดยเน้นเรื่อง เส้น สี รูปทรง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง	ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ ประกอบด้วย ทัศนธาตุ เช่น เส้น สี รูปทรง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง ที่แตกต่างกัน	๑. รูปร่างรูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ งานทัศนศิลป์ ๒. เส้น สี รูปทรง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ งานทัศนศิลป์	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การเปรียบเทียบ ๓. ทักษะ การจำแนกประเภท	การเขียนบรรยาย จำแนกทัศนธาตุ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ งานทัศนศิลป์	๑. สังเกต ลักษณะ รูปร่าง รูปทรงใน ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ ๒. เปรียบเทียบ รูปแบบ รูปทรง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ๓. สังเกตลักษณะ คุณสมบัติของ เส้น สี รูปทรงรูปทรง พื้นผิว พื้นที่ว่างในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ๔. จำแนกประเภท เส้น สี รูปทรง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่าง เพื่อนำไปใช้ในงาน ทัศนศิลป์ ๕. เขียนบรรยาย จำแนกทัศนธาตุ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ งานทัศนศิลป์
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๒. อธิบาย เกี่ยวกับ อิทธิพลของ สีวรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็น ที่มีต่อ	วรรณะสีมีผลต่อ อารมณ์ความรู้สึก จินตนาการและ การสร้างงาน ทัศนศิลป์ ของมนุษย์ สามารถถ่ายทอด	๑. อิทธิพลของ สีวรรณะอุ่น และ สีวรรณะเย็น ๒. การใช้ สีวรรณะอุ่น และ สีวรรณะเย็น วาดภาพถ่ายทอด	๑. ทักษะการเขียน ๒. ทักษะการ ให้คำจำกัดความ ๓. ทักษะ การนำความรู้ไปใช้	๑. การเขียน บรรยายเกี่ยวกับ อิทธิพลของ สีวรรณะอุ่นและ สีวรรณะเย็น ๒. การวาดภาพ ระบายสี	๑. ศึกษาองค์ประกอบ/ ลักษณะ/คุณสมบัติ ของสีวรรณะอุ่นและ สีวรรณะเย็น ๒. สังเกตภาพต่าง ๆ ดูความเหมือน ความแตกต่างของภาพ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
อารมณ์ของ มนุษย์ ๗. วาดภาพระบาย สีโดยใช้สี วรรณะอุ่น และสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความ รู้สึกและ จินตนาการ ๙. เลือกใช้วรรณะสี เพื่อถ่ายทอด อารมณ์ ความรู้สึก ในการสร้างงาน ทัศนศิลป์	ความคิด ความ รู้สึกของตนเอง และบุคคลอื่น	ความรู้สึกละ จินตนาการ ๓. การเลือกใช้ วรรณะสี เพื่อถ่ายทอด อารมณ์ ความรู้สึก		สีวรรณะอุ่นและ สีวรรณะเย็น	การใช้สีแต่ละวรรณะ ๓. หาข้อมูลคุณสมบัติ ของวรรณะสี ๔. จำแนกประเภท จัดกลุ่มวรรณะสี ๕. เลือกใช้สีวรรณะ อุ่น สีวรรณะเย็นให้ เหมาะสมกับงาน ๖. เขียนบรรยาย คุณสมบัติของวรรณะสี ๗. เปรียบเทียบ ผลงานทัศนศิลป์ ๘. นำความรู้เกี่ยวกับ. วรรณะสี มาสร้าง สรรค์งานวาดภาพ ระบายสี
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๔. มีทักษะพื้นฐาน ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์ งานพิมพ์ภาพ ๕. มีทักษะ พื้นฐานในการ ใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์ งานวาดภาพ ระบายสี ๖. บรรยาย ลักษณะของ ภาพโดยเน้น เรื่อง การจัด ระยะ ความลึก น้ำหนัก แสง เงาในภาพและ	การจัดระยะ ความลึก น้ำหนัก และแสง เงา ในภาพ รวมทั้ง การใช้วัสดุ อุปกรณ์ มีผลต่อทักษะ พื้นฐานในการ สร้างสรรค์งาน พิมพ์ภาพและการ วาดภาพ ระบายสี ทำให้ผลงานมี ความรู้สึกที่แตก ต่างกัน	๑. การใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงาน พิมพ์ภาพ ๒. การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการ วาดภาพและ ระบายสี ๓. การจัดระยะ ความลึก น้ำหนัก และแสง เงา ในการวาดภาพ ระบายสี และการพิมพ์ภาพ	๑. ทักษะการ เปรียบเทียบ ๒. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. งานพิมพ์ภาพ ๒. วาดภาพ ระบายสี	๑. การทบทวนความรู้ เดิมเกี่ยวกับการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ สร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์ ๒. นำภาพพิมพ์ ภาพวาดระบายสีมาให้ สังเกตความเหมือน ความต่างกันของ ภาพวาดโดยเน้นเรื่อง การจัดระยะความลึกน้ำ หนักและแสงเงาเพื่อ สังเกตดูความเหมือน และความแตกต่าง ๓. ทดลองพิมพ์ภาพ และวาดภาพระบายสี โดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ๔. เปรียบเทียบ ผลงานการพิมพ์ภาพ และการวาดภาพ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ระบายสี โดยเน้น เรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนัก และแสงเงา ๕. นำเสนอ ผลงานการพิมพ์ภาพ หรือการวาดภาพ ระบายสี เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๘. เปรียบเทียบ ความคิด ความรู้สึกที่ ถ่ายทอดผ่าน งานทัศนศิลป์ ของตนเองและ บุคคลอื่น	งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ที่ต่างกันของ บุคคล	ความเหมือน และความแตกต่าง ในงานทัศนศิลป์ ความคิด ความ รู้สึก ที่ถ่ายทอด ในงานทัศนศิลป์	ทักษะ การเปรียบเทียบ	งานวาดภาพหรือ งานปั้นและ การเขียนบรรยาย	๑. นำงานทัศนศิลป์ รูปแบบต่าง ๆ มาอภิปราย ดูความเหมือน ความแตกต่าง ๒. เปรียบเทียบชิ้นงาน บอกความเหมือน ความแตกต่าง ๓. ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกในการ สร้างงานทัศนศิลป์ (งานวาดภาพระบายสี หรืองานปั้น) ๔. เขียนบรรยาย เปรียบเทียบความคิด ความรู้สึกถ่ายทอด ผ่านงานทัศนศิลป์ ของตนเองและผู้อื่น

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๒ ๑. ระบุและอธิบายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์และงานเฉลิมฉลองของในท้องถิ่น ๒. บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	งานทัศนศิลป์เป็นงานที่สะท้อนเหตุการณ์ วัฒนธรรม ในท้องถิ่น และวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑. งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น ๒. งานทัศนศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑. ทักษะการเขียน ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการรวบรวมข้อมูล	๑. การนำเสนอเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น ๒. เขียนบรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑. ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเหตุการณ์ วัฒนธรรมในท้องถิ่น ๒. สังเกตภาพเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองวัฒนธรรมในท้องถิ่น ๓. ระบุข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นและวัฒนธรรมต่าง ๆ ๔. อธิบายนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์กับเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมท้องถิ่น ๕. นำเสนอภาพเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองในวัฒนธรรมท้องถิ่น ๖. บรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบที่มาของงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรีถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๑. บอกประโยค เพลงอย่างง่าย	ประโยคเพลง เป็นส่วนประกอบ สำคัญของเพลง	โครงสร้างของ บทเพลง - ความหมาย ของประโยค - การแบ่ง ประโยคเพลง	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท	บอกประโยค เพลงง่าย ๆ และวรรคเพลง ที่เหมือนกันและ ต่างกัน	๑. สนทนาซักถาม เกี่ยวกับประโยคเพลง อย่างง่าย ๆ ๒. อธิบายให้ความรู้ เกี่ยวกับวรรคเพลงที่ เหมือนกันและต่างกัน ๓. ให้สังเกตประโยค เพลงอย่างง่าย ๆ และวรรคเพลงที่ เหมือนกันและต่างกัน ๔. บอกวรรคเพลง ที่เหมือนกันและ แตกต่างกัน ๕. ร่วมกันสรุปบอก ความหมายของ ประโยคเพลงและ การแบ่งประโยคเพลง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๒. จำแนก ประเภทของ เครื่องดนตรีที่ใช้ ในเพลงที่ฟัง	การจำแนกเสียง และประเภทของ เครื่องดนตรี ในบทเพลงที่ฟัง เป็นการนำความรู้ ด้านดนตรีมาใช้	๑. ประเภทของ เครื่องดนตรี ๒. เสียงของ เครื่องดนตรี แต่ละประเภท	๑. ทักษะ การฟัง ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท	เขียนผังมโนทัศน์ ประเภทของ เครื่องดนตรี	๑. ฟังเสียงจากเครื่อง ดนตรีแต่ละประเภท ๒. อธิบายให้ความรู้ เรื่องประเภทของ เครื่องดนตรีและเสียง ที่เกิดจากเครื่องดนตรี แต่ละประเภท ๓. ร่วมกันกำหนด เกณฑ์ในการแยกแยะ ประเภทของเครื่อง ดนตรีและเสียงของ เครื่องดนตรีแต่ละ ประเภท ๔. จัดกลุ่มเครื่องดนตรี แต่ละประเภทที่ใช้ ในเพลงที่ฟัง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๕. สรุปผลการจำแนกประเภทเครื่องดนตรีและเสียงของเครื่องดนตรีแต่ละประเภทเป็นผังมโนทัศน์
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๓. ระบุนิสทางการเคลื่อนที่ขึ้น-ลงง่าย ๆ ของทำนอง รูปแบบจังหวะและความเร็วของจังหวะในเพลงที่ฟัง ๔. อ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล	การระบุนิสทางการเคลื่อนที่ขึ้น-ลงของทำนอง รูปแบบ จังหวะและความเร็วของจังหวะการอ่านเขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล เป็นทักษะพื้นฐาน ทฤษฎีดนตรีไทยและดนตรีสากล	๑. การเคลื่อนที่ขึ้น-ลงของทำนอง ๒. รูปแบบจังหวะของทำนองจังหวะ ๓. รูปแบบจังหวะ ๔. ความช้า-เร็วของจังหวะ ๕. เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - กุญแจประจำหลัก - บรรทัดห้าเส้น - โน้ตและเครื่องหมายหยุด - เส้นกันห้อง ๖. โครงสร้างโน้ตเพลงไทย - การแบ่งห้อง - การแบ่งจังหวะ	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการระบุ ๓. ทักษะการสรุป ๔. ความเห็น	๑. เขียนแผนผังทิศทางการเคลื่อนที่ขึ้น-ลงของทำนองและความช้า เร็วของจังหวะ ๒. อ่านและเขียนโน้ตดนตรีไทย ๓. อ่านและเขียนโน้ตดนตรีสากล	๑. อธิบายให้ความรู้เกี่ยวกับจังหวะที่ดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอ ขึ้น-ลงช้า-เร็ว และหนักเบา ๒. สังเกตจากเพลงที่ฟังเกี่ยวกับจังหวะ ๓. ร่วมกันเขียนแผนผังทิศทางการเคลื่อนที่ขึ้น-ลงของทำนองและความช้า-เร็วของจังหวะ ๔. เชื่อมโยงมโนทัศน์ทางดนตรี เช่น จังหวะกับโน้ตดนตรี ๕. อธิบายให้ความรู้เรื่องบรรทัดห้าเส้นและการแบ่งห้องเป็นจังหวะในเพลงไทย ๖. เล่าประสบการณ์ในการอ่านโน้ตโดยการเล่ดนตรีหรือฟังดนตรีจากการดูโน้ต ยึดหลักการสอนเสียงก่อนสัญลักษณ์ ๗. นำเสนอผลงานการอ่านและเขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๕. ร้องเพลงโดย ใช้ช่วงเสียง ที่เหมาะสม กับตนเอง	การร้องเพลงให้ ตรงกับระดับเสียง ในช่วงเสียงที่จำกัด และเหมาะสม กับตนเอง เป็นการร้องเพลง ที่ถูกต้อง ตามหลักการ ร้องเพลง	การขับร้อง เพลงในบันได เสียงที่เหมาะสม กับตนเอง	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	ร้องเพลงโดยใช้ ช่วงเสียงที่ เหมาะสมกับ ตนเอง	๑. ทบทวนความรู้ เกี่ยวกับการร้องเพลง ๒. ทดลองเปล่งเสียงฮัม ตามทำนองเพลงที่ฟัง เช่น ลา ลา ลา ลา... ๓. ฝึกการอ่านบทเพลง เป็นวรรคสั้น ๆ ๔. ทดลองเปล่ง เสียงร้องทีละวรรค สั้น ๆ ให้สอดคล้อง กับทำนองและจังหวะ ของบทเพลงตาม ช่วงเสียงที่เหมาะสม กับตัวเอง ๕. ฝึกร้องเพลง ทีละท่อนจนจบเพลง เป็นกลุ่มด้วย ช่วงเสียงที่เหมาะสม ๖. ฝึกร้องเพลงราย กลุ่มและรายบุคคล ด้วยช่วงเสียงที่ เหมาะสม
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๖. ใช้และเก็บ เครื่องดนตรี อย่างถูกต้อง และปลอดภัย	การดูแลและ เก็บรักษา เครื่องดนตรี ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เป็นการถนอม เครื่องดนตรี ให้ใช้ได้นาน และปลอดภัย	การใช้และ การดูแลรักษา เครื่องดนตรี ของตน	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	รายงานการใช้ และเก็บเครื่อง ดนตรีอย่าง ถูกต้องและ ปลอดภัย	๑. ทบทวนความรู้ เกี่ยวกับการใช้ เครื่องดนตรี ๒. แนะนำให้รับรู้ การดูแลและเก็บรักษา เครื่องดนตรีที่ถูกต้อง เหมาะสมและปลอดภัย ๓. รับผิดชอบ ดูแล และเก็บรักษา เครื่องดนตรีรายกลุ่ม และรายบุคคล ๔. เขียนรายงาน บรรยายการใช้และ เก็บเครื่องดนตรีอย่าง ถูกต้องและปลอดภัย

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๑. ระบุว่าดนตรี สามารถใช้ ในการสื่อ เรื่องราว	ดนตรีและ บทเพลง มีเนื้อหา ความหมาย ในการสื่อ เรื่องราวจาก เนื้อร้อง ทำนอง และจังหวะ	ความหมาย ของเนื้อหาใน บทเพลง	ทักษะ การวิเคราะห์	รายงานเรื่อง ดนตรีสามารถ ใช้ในการสื่อ เรื่องราว	๑. ศึกษาทำความเข้าใจเนื้อร้องของ บทเพลงที่ได้ฟัง ๒. ให้รับรู้เสียงดนตรี เพื่อแยกเสียง ดัง-เบา ช้า-เร็ว/ อารมณ์เพลง ๓. แยกแยะเสียง เครื่องดนตรีที่ต่างกัน มีผลต่ออารมณ์และ การสื่อสารเรื่องราว ๔. หาความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบ ต่าง ๆ และความ สัมพันธ์ของเนื้อหา ในบทเพลง แต่ละองค์ประกอบ ๕. นำผลการ วิเคราะห์มาสรุป เขียนรายงาน เกี่ยวกับความหมาย ของเนื้อหาใน บทเพลง สามารถใช้ในการ สื่อเรื่องราวจาก เนื้อร้อง ทำนอง และจังหวะ

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๒ ๑. บอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทยที่สะท้อนในดนตรีและเพลงท้องถิ่น ๒. ระบุความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี	ดนตรีและบทเพลงท้องถิ่นสะท้อนความสัมพันธ์ของชีวิตไทยเป็นการบอกเล่าวิถีชีวิตผ่านบทเพลงและดนตรีซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่งดงามมีคุณค่าในการอนุรักษ์	๑. ความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตกับผลงานดนตรี - เนื้อหาเรื่องราวในบทเพลงกับวิถีชีวิต - โอกาสในการบรรเลงดนตรี ๒. การอนุรักษ์วัฒนธรรมทางดนตรี - ความสำคัญและความจำเป็นในการอนุรักษ์ - แนวทางในการอนุรักษ์	๑. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๒. ทักษะการเขียน ๓. ทักษะการให้เหตุผล	๑. เขียนบรรยายเกี่ยวกับดนตรีและเพลงในท้องถิ่นสะท้อนถึงความสัมพันธ์ของวิถีชีวิต ๒. เขียนบรรยายการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี	๑. ศึกษารวบรวมข้อมูล - แหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทยที่สะท้อนในดนตรีและเพลงท้องถิ่น - ความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรี ๒. จัดกลุ่มดนตรีและบทเพลงในท้องถิ่น ๓. กำหนดดนตรีและบทเพลงในท้องถิ่นโดยอธิบายหลักเกณฑ์การจัดประเภทและความสัมพันธ์ต่อวิถีชีวิตไทยพร้อมระบุความสำคัญของวัฒนธรรมทางดนตรีที่ควรส่งเสริมและอนุรักษ์ ๔. เขียนบรรยายเกี่ยวกับดนตรีและเพลงในท้องถิ่นโดยบอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ที่สะท้อนวิถีชีวิตไทย ๕. เขียนบรรยายความสำคัญของวัฒนธรรมทางดนตรีที่ควรส่งเสริมและอนุรักษ์

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๑. ระบุพื้นฐาน ทางนาฏศิลป์ และการละคร ที่ใช้สื่อ ความหมาย และอารมณ์ ๒. ใช้ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ หรือศัพท์ ทางการละคร ง่าย ๆ ในการ ถ่ายทอด เรื่องราว ๓. แสดงการ เคลื่อนไหวใน จังหวะต่าง ๆ ตามความคิด ของตน	ภาษาท่า นาฏยศัพท์ และศัพท์ทางการ ละครเป็นพื้นฐาน การแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ สามารถสื่อ ความหมาย และ ถ่ายทอดอารมณ์ ออกมาเป็นเรื่อง ราวได้ตาม ความคิดเห็น ของตน	๑. หลักและ วิธีการปฏิบัติ นาฏศิลป์ - การฝึกภาษาท่า - การฝึก นาฏยศัพท์ ๒. การใช้ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ ประกอบเพลง ปลุกใจและเพลง พระราชนิพนธ์ ๓. การประดิษฐ์ ท่าทางหรือท่ารำ ประกอบจังหวะ พื้นเมือง ๔. การประดิษฐ์ ท่าทางหรือท่ารำ ประกอบจังหวะ พื้นเมือง	๑. ทักษะ การตั้งคำถาม ๒. ทักษะ การทำให้กระจ่าง ๓. ทักษะ การประยุกต์ ใช้ความรู้ ๔. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. แสดงท่า นาฏยศัพท์ ๒. แสดง ภาษาท่าสื่อ ความหมาย ๓. ฟังมโนทัศน์ นาฏยศัพท์ ๔. ฟังมโนทัศน์ ภาษาท่า ๕. แสดงการรำ ประกอบเพลง ปลุกใจและเพลง พระราชนิพนธ์ โดยใช้นาฏยศัพท์ และภาษาท่ามาใช้ ๖. แสดงละคร โดยใช้ศัพท์ ทางการละครเพื่อ ถ่ายทอดเรื่องราว ๗. แสดงการ เคลื่อนไหว ท่าทางประกอบ จังหวะเพลง พื้นเมือง	๑. ฝึกนาฏยศัพท์ ภาษาท่าสื่อความ หมายแทนอารมณ์ และศัพท์ทางการ ละครพร้อมทั้งบอก หลักการสร้างสรรค์ ท่ารำประกอบเพลง และการเคลื่อนไหว จังหวะเพลงพื้นเมือง ๒. แสดงนาฏยศัพท์ และภาษาท่าสื่อ ความหมายแทน อารมณ์พร้อมทั้ง ศัพท์ทางการละคร และการเคลื่อนไหว จังหวะพื้นเมือง ๓. แบ่งกลุ่มฝึกท่า ประกอบเพลงปลุกใจ เพลงพระราชนิพนธ์ และการเคลื่อนไหว จังหวะเพลงพื้นเมือง ที่กำหนดโดยนำ นาฏยศัพท์และภาษาท่า มาใช้ประกอบการรำ ๔. ผลัดกันแสดง การรำประกอบ เพลงปลุกใจ เพลง พระราชนิพนธ์ และการเคลื่อนไหว เพลงพื้นเมือง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๕. ฝึกการแสดงละคร โดยใช้ศัพท์ทางการละครเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว ๖. ผลัดกันแสดงละครจากการใช้ศัพท์ทางการละครเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว ๗. ร่วมกันระบุสิ่งที่สงสัยจากการนำเสนอและชื่นชมผลงานการแสดงทั้งนาฏยศัพท์ ภาษาท่าการแสดงการรำ ประกอบเพลงปลุกใจ เพลงพระราชนิพนธ์ และการเคลื่อนไหว จังหวะเพลงพื้นเมือง รวมทั้งการแสดงละคร โดยการตั้งคำถามเป็นประเด็นต่าง ๆ ๘. ใช้วิธีการต่าง ๆ ทำให้เกิดความชัดเจนในการตอบคำถาม โดยการยกตัวอย่างและสาธิตจนทำให้เกิดความเข้าใจ ๙. อธิบายสิ่งที่คลุมเครือให้กระจ่างอย่างชัดเจน โดยเน้นนาฏยศัพท์

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ภาษาท่าและศัพท์ ทางการละครที่นำมา ใช้ในการแสดงรำ ประกอบเพลงปลุกใจ เพลงพระราชนิพนธ์ และการเคลื่อนไหว จังหวะเพลงพื้นเมือง และละคร ๑๐. สรุปความรู้ โดยการจัดทำ ผังมโนทัศน์ นาฏยศัพท์ ภาษาท่า และศัพท์ที่ใช้ ทางละคร
มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๔. แสดง นาฏศิลป์เป็น คู่และเป็นหมู่	การแสดง นาฏศิลป์ทั้งคู่ และหมู่ เป็นรูป แบบมาตรฐาน ที่ต้องยึดถือเป็น แบบอย่าง	การแสดง นาฏศิลป์ ประเภทคู่ และ หมู่ - รำวงมาตรฐาน - ระบำ	ทักษะการหา แบบแผน	๑. ฟังความคิด ประเภทและ ลักษณะของการ แสดงหมู่และคู่ ๒. การแสดงรำวง มาตรฐาน ๓. การแสดง ระบำ	๑. สืบหาข้อมูล ความรู้ประเภท การแสดงหมู่ และคู่ เพื่อวิเคราะห์หา รูปแบบการแสดง และระบำ ๒. แต่ละกลุ่ม ร่วมกันจัดเรียง ความคิดรูปแบบของ การคู่และหมู่ จากนั้น นำมาเชื่อมโยงกับ การฝึกปฏิบัติรำวง มาตรฐาน และระบำ ตามรูปแบบ แล้ว นำเสนอผลงานแลกเปลี่ยนกัน ๓. จัดทำแผนผัง ความคิดลักษณะ รูปแบบของการ แสดงคู่ และหมู่

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					เพื่อบันทึกไว้เป็น ร่องรอยของการเรียนรู้ ๕. สรุปความรู้เรื่อง รูปแบบการแสดง นาฏศิลป์ประเภทคู่ และหมู่
มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๕. เล่าสิ่งที่ชื่นชอบ ในการแสดง โดยเน้นจุด สำคัญของ เรื่อง และ ลักษณะเด่น ของตัวละคร	การเล่าสิ่งที่ชื่นชอบในการ แสดงโดยเน้น จุดสำคัญของ เรื่องและ ลักษณะเด่นของ ตัวละครเป็นการ ถ่ายทอดที่ดี	การเล่าเรื่อง - จุดสำคัญ - ลักษณะเด่น ของตัวละคร	ทักษะ การสรุปย่อ	๑. เล่าสิ่งที่ชื่นชอบ ในการแสดงโดย เน้นจุดสำคัญของ เรื่องและ ลักษณะเด่นของ ตัวละคร ๒. ฟังความคิด การเล่าสิ่งที่ชอบ จากการแสดง	๑. ให้ชมการแสดง ละคร จากนั้น ซักถามหรือให้เล่า เรื่องย่อ ๆ เพื่อโยง เข้าสู่การรับความรู้ ใหม่ในเรื่องหลักของ การเล่าสิ่งที่ชื่นชอบ ในการแสดง โดย เน้นจุดสำคัญของ เรื่อง และลักษณะ เด่นของตัวละคร ๒. สรุปย่อและ ทำความเข้าใจใน เรื่องราวและสาระ โดยเน้นจุดสำคัญ และลักษณะเด่น ของตัวละคร ๓. จับคู่แลกเปลี่ยน ชื่นชมผลงาน การแสดงและเล่าสิ่ง ที่ชื่นชอบในการแสดง โดยเน้นจุดสำคัญ ของเรื่องและ ลักษณะเด่นของตัว ละคร จากนั้นเป็น ฟังความคิดไว้เป็น หลักฐานของร่องรอย การเรียนรู้

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๒ ๑. อธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์หรือชุดการแสดงอย่างง่าย ๆ ๒. เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์กับการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมอื่น ๓. อธิบายความสำคัญของการแสดงละครพหุในการเรียนและการแสดงนาฏศิลป์ ๔. ระบุเหตุผลที่ควรรักษาและสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์	การแสดงนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์พื้นบ้าน แสดงให้เห็นคุณค่าความสำคัญประวัติความเป็นมาของภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. ความเป็นมาของนาฏศิลป์ ๒. ที่มาของชุดการแสดง ๓. การชมการแสดง - นาฏศิลป์ - การแสดงของท้องถิ่น ๔. ความเป็นมาของนาฏศิลป์ - การทำความเข้าใจ - การทำความเข้าใจ ๕. ความเป็นมาของนาฏศิลป์ - คุณค่า	๑. ทักษะการเปรียบเทียบ ๒. ทักษะการให้เหตุผล	๑. รายงานประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และที่มาของชุดการแสดง ๒. แผนผังการเปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์กับการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมท้องถิ่นอื่น ๓. ผังความคิดความสำคัญของการแสดงละครพหุในการเรียนและการแสดงนาฏศิลป์ ๔. การแสดงละครพหุในการเรียนและการแสดงนาฏศิลป์ ๕. ผังความคิดคุณค่าของนาฏศิลป์ ๖. ผังความคิดวิธีการรักษาและสืบทอดนาฏศิลป์	๑. รวบรวมความรู้เรื่องประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นเมือง และที่มาของชุดการแสดงต่าง ๆ ๒. วิเคราะห์อภิปรายเพื่ออธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และที่มาของชุดการแสดง พร้อมทั้งจัดทำรายงานเป็นหลักฐานร่องรอยของการเรียนรู้ ๓. อธิบายความสำคัญสอดคล้องของเหตุและผลในประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และชุดการแสดง ๔. ชมการแสดงนาฏศิลป์ และการแสดงท้องถิ่นเพื่อเก็บข้อมูลประเด็นเดียวกันมาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างจากนั้นแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๕. ศึกษา อภิปราย สาเหตุและความสำคัญของการแสดง ความเคารพ นาฏศิลป์ไทย และ นาฏศิลป์พื้นเมือง ก่อนเรียนและก่อนแสดง จากนั้นจัดทำผังความคิดแลกเปลี่ยน พร้อมทั้ง ฝึกและ ปฏิบัติวิธีการแสดง ความเคารพก่อนเรียนและก่อนแสดง ๖. รวบรวมและ อภิปรายคุณค่าของ นาฏศิลป์เพื่อระบุ เหตุผลที่ควรรักษา และสืบทอด จากนั้น จัดทำผังความคิด คุณค่าของนาฏศิลป์ ๗. ร่วมกันหาวิธีการ อนุรักษ์นาฏศิลป์ไว้ โดยอาศัยข้อมูล หลักฐานและสภาพ สังคมไทยในปัจจุบัน มาสนับสนุนเพื่อให้ เห็นเหตุผล เชิงประจักษ์ พร้อมทั้ง จัดทำผังความคิด วิธีการรักษาและ สืบทอดนาฏศิลป์ ๘. สรุปและเน้นย้ำ ให้หาวิธีการรักษา สืบทอดนาฏศิลป์ ไปใช้ให้ได้ผล

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จาก ๓ สาระ ๖ มาตรฐาน จำนวน ๒๖ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัว ผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ
อย่างอิสระชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บรรยาย เกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่งของ สิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏใน สิ่งแวดล้อม และงาน ทัศนศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร จังหวะ ตำแหน่งของ สิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏ ในสิ่งแวดล้อมและงาน ทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายเกี่ยวกับจังหวะ และตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	บรรยายความรู้ เกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่งของ สิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏ ในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	๑. ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับ สิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏใน สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ๒. เชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับจังหวะและตำแหน่ง ของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏใน สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ๓. นำความรู้เรื่องจังหวะ ตำแหน่งไปพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในงานทัศนศิลป์ ๔. เขียนบรรยายความรู้ เกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่ง ของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏใน สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
๒. เปรียบเทียบ ความแตกต่าง ระหว่างงาน ทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ ด้วยวัสดุ อุปกรณ์และ วิธีการที่ต่างกัน	ผู้เรียนรู้อะไร ความแตกต่างในงาน ทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ด้วย วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ที่ต่างกัน ผู้เรียนทำอะไรได้ เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างงานทัศนศิลป์ที่ สร้างสรรค์ด้วยวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ต่างกัน	ทักษะการ เปรียบเทียบ	เปรียบเทียบ ความแตกต่าง ระหว่างงานทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ด้วย วัสดุ อุปกรณ์ และ วิธีการที่ต่างกัน	๑. สังเกตงานทัศนศิลป์ ที่สร้างด้วยวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ต่างกััน ๒. เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ โดยภาพรวมและสังเกตสิ่งที่ เหมือนกันและแตกต่างกัน ๓. ระบุความเหมือน ความต่างของงานทัศนศิลป์ ๔. เขียนบรรยายผลการ เปรียบเทียบความต่างกัันของ งานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ด้วย วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน
๓. วาดภาพ โดยใช้เทคนิค ของแสง เงา น้ำหนัก และ วรรณะสี	ผู้เรียนรู้อะไร การวาดภาพโดยใช้เทคนิค แสง เงา น้ำหนัก และ วรรณะสี	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	วาดภาพโดยใช้ เทคนิคของแสง เงา น้ำหนัก และ วรรณะสี	๑. ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับ การวาดภาพที่ใช้เทคนิค ๒. นำเสนอแนะนำ สังเกต ภาพวาดที่เน้นแสง เงา น้ำหนักและวรรณะสี

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
	ผู้เรียนทำอะไรได้ วาดภาพโดยใช้เทคนิค ของแสง เงา น้ำหนักและ วรรณะสีได้อย่างเหมาะสม			๓. จำแนกภาพวาดและจัด หมวดหมู่ของภาพที่ใช้ เทคนิคของแสง เงา น้ำหนัก และวรรณะสี ๔. นำความรู้เกี่ยวกับแสง เงา น้ำหนัก และวรรณะสี มาวาดภาพระบายสี
๔. สร้างสรรค์ งานปั้นจาก ดินน้ำมัน หรือดินเหนียว โดยเน้นการ ถ่ายทอด จินตนาการ	ผู้เรียนรู้อะไร การสร้างสรรค์งานปั้น จากดินน้ำมันหรือ ดินเหนียวสามารถถ่ายทอด จินตนาการ ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างสรรค์งานปั้นจาก ดินน้ำมันหรือดินเหนียวโดย เน้นการถ่ายทอดจินตนาการ	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	งานปั้นตาม จินตนาการ	๑. ทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับการใช้วัสดุและอุปกรณ์ ในการสร้างสรรค์งานปั้น ๒. นำเสนองานปั้นจาก ดินน้ำมันหรือดินเหนียว ๓. แสวงหาความรู้ใหม่ เกี่ยวกับงานปั้นด้วยดินน้ำมัน หรือดินเหนียว ๔. นำความรู้เกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์มาสร้างสรรค์งานปั้น ตามจินตนาการ
๕. สร้างสรรค์ งานพิมพ์ภาพ โดยเน้น การจัดวาง ตำแหน่ง ของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ	ผู้เรียนรู้อะไร การจัดภาพในงาน พิมพ์ภาพ ควรจัดวาง ตำแหน่งที่เหมาะสม ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้นการจัดวางตำแหน่ง ของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	งานพิมพ์ภาพ ตามจินตนาการ	๑. ทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับงานพิมพ์ภาพ ๒. เปรียบเทียบผลงาน พิมพ์ภาพต่าง ๆ ๓. นำความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการจัดวางตำแหน่ง ของสิ่งต่าง ๆ ในภาพมาจัด ภาพในงานพิมพ์ภาพ
๖. ระบุปัญหา ในการจัด องค์ประกอบ- ศิลป์ และการ สื่อความหมาย ในงานทัศนศิลป์ ของตนเอง และบอก วิธีการปรับปรุง งานให้ดีขึ้น	ผู้เรียนรู้อะไร ปัญหาในการการจัด องค์ประกอบศิลป์และ การสื่อความหมาย ในงานทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุปัญหาในการจัด องค์ประกอบศิลป์และบอก วิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	๑. ทักษะ การรวบรวม ข้อมูล ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	เขียนรายงาน บอกปัญหาในการ จัดองค์ประกอบศิลป์ และการสื่อ ความหมายในงาน ทัศนศิลป์และบอก วิธีการปรับปรุงงาน ให้ดีขึ้น	๑. ทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ๒. เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับ ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัด องค์ประกอบศิลป์และการ สื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ ๓. นำผลงานทัศนศิลป์ ที่เคยสร้างเสร็จไว้แล้ว มาสังเกตศึกษา

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๔. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสังเกตผลงานปัญหาเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบศิลป์และปัญหาเกี่ยวกับการสื่อความหมาย ๕. อธิบายเชื่อมโยงข้อมูลจากการสังเกต ๖. สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ข้อมูลที่ได้มาเขียนรายงานเกี่ยวกับปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเองและบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น
๑. บรรยายประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม	ผู้เรียนรู้อะไร ประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม	ทักษะการให้เหตุผล	วาดภาพระบายสีพร้อมเขียนบรรยายประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม	๑. รับรู้และรวบรวมข้อมูลประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่เกี่ยวกับชีวิตของคนในสังคม ๒. ศึกษา ค้นหาการกระทำและการยอมรับของคนในสังคมที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ ๓. ตรวจสอบค้นหาเหตุผลเชิงประจักษ์ ๔. อธิบายให้เห็นความสอดคล้องของเหตุและผลที่แสดงให้เห็นประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม ๕. บอกประโยชน์ และคุณค่าของงานที่ทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม ๖. วาดภาพระบายสีพร้อมเขียนบรรยายได้ภาพเกี่ยวกับประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ	ผู้เรียนรู้อะไร ลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งการเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะได้	ทักษะการระบุ	การเขียนบรรยายทัศนศิลป์ในแหล่งการเรียนรู้ หรือนิทรรศการศิลปะ	๑. สังเกตลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งการเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ ๒. บอกข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ตามที่สังเกต ๓. เชื่อมโยงข้อมูลจากการสังเกตกับประสบการณ์ที่มี ๔. ระบุและเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ
๒. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ อภิปรายงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	๑. ทักษะการสำรวจ ๒. ทักษะการตีความ	วาดภาพและเขียนบรรยายภาพ	๑. ศึกษางานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้เข้าใจ ๒. รวบรวมข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นต่องานทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น ๓. เชื่อมโยงหาความหมายของข้อมูลวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ ๔. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น ๕. นำเสนอผลงานการวาดภาพและเขียนบรรยายภาพ

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุองค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์	ผู้เรียนรู้อะไร การสื่ออารมณ์ของบทเพลงด้วยองค์ประกอบดนตรีเบื้องต้นเป็นการสื่อด้วยจังหวะและทำนอง ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุองค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. วิเคราะห์และอภิปรายองค์ประกอบของดนตรี ๒. แผนภูมิองค์ประกอบของดนตรีที่สื่ออารมณ์ประเภทต่าง ๆ	๑. ทบทวนความรู้เรื่ององค์ประกอบดนตรี ๒. สังเกตและวิเคราะห์องค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์ ๓. บอกข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะขององค์ประกอบดนตรีตามที่วิเคราะห์ให้ได้มากที่สุด ๔. เชื่อมโยงข้อมูลจากการสังเกตและวิเคราะห์ไว้กับความรู้และประสบการณ์ ๕. สรุปเป็นแผนภูมิองค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้สื่ออารมณ์
๒. จำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร ลักษณะของเสียงขับร้องและเสียงของวงดนตรีประเภทต่าง ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ จำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	ทักษะการจำแนกประเภท	แผนภูมิการจำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	๑. ฟังเพลงพร้อมทั้งสังเกตเสียงขับร้องและเสียงเครื่องดนตรี ๒. กำหนดเกณฑ์ในการแยกเสียงขับร้องและเครื่องดนตรี ๓. จำแนกเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ในบทเพลงที่ฟัง ๔. จัดกลุ่มลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรี ๕. อธิบายและสรุปผลการจำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ เป็นแผนภูมิ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทย และสากล ๕ ระดับเสียง	ผู้เรียนรู้อะไร การอ่าน เขียนโน้ตดนตรี ไทยและสากลเบื้องต้น ควรเริ่มจากเครื่องหมาย และสัญลักษณ์ทางดนตรี ในบรรทัดเสียง ๕ เสียง ผู้เรียนทำอะไรได้ อ่าน เขียนเครื่องหมาย และสัญลักษณ์ทางดนตรี ได้แก่ บันได ๕ เสียง และ โน้ตเพลงในบันได ๕ เสียง	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การเชื่อมโยง	ทำแบบฝึกการอ่าน เขียน โน้ตดนตรี ไทยและสากล ๕ ระดับเสียง	๑. ฟังเพลงและอ่านโน้ต เพื่อทำความเข้าใจทำนอง และจังหวะ ๒. สังเกตเครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี ๓. ให้ความรู้และพิจารณา ข้อมูลเกี่ยวกับสัญลักษณ์ ดนตรีและเครื่องหมายต่าง ๆ ๔. ฝึกอ่านโน้ตตามบทเพลงที่ฟัง ๕. เชื่อมโยงจากเสียงใน บทเพลงสู่การอ่าน เขียนโน้ต ดนตรีไทยและสากล ๕ ระดับเสียง
๔. ใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง จังหวะและ ทำนอง	ผู้เรียนรู้อะไร การบรรเลงดนตรี ประกอบจังหวะและทำนอง โดยใช้เครื่องดนตรีเป็น การนำทฤษฎีดนตรี ลงสู่การปฏิบัติ ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้เครื่องดนตรีบรรเลง เพลงตามจังหวะและทำนอง	ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	เล่นเครื่องดนตรี ตามจังหวะและ ทำนอง	๑. ทบทวนความรู้ในการใช้ เครื่องดนตรี ๒. เลือกเครื่องดนตรีที่ชอบ อย่างน้อย ๑ ชนิด ๓. เล่นเครื่องดนตรีที่เลือก ให้เป็นเพลงตามจังหวะและ ทำนอง ๔. นำเสนอโดยเล่นเครื่อง ดนตรีตามจังหวะและทำนอง
๕. ร้องเพลงไทย หรือเพลงสากล หรือเพลง ไทยสากล ที่เหมาะสม กับวัย	ผู้เรียนรู้อะไร การร้องเพลงไทยในอัตรา จังหวะสองชั้น การร้อง เพลงสากลหรือไทยสากล และการร้องเพลงประสาน เสียง ผู้เรียนทำอะไรได้ ร้องเพลงไทยหรือเพลง สากลหรือเพลงไทยสากล ได้เหมาะสมกับวัย	๑. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้ ๒. ทักษะการ ประยุกต์ใช้ ความรู้	การร้องเพลงกลุ่ม และรายบุคคล	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับ การร้องเพลง ๒. ร่วมกันฟังบทเพลงว่ามี องค์ประกอบดนตรีที่สำคัญ อะไรบ้าง ๓. อภิปรายเกี่ยวกับบทเพลง ว่ามีองค์ประกอบดนตรีอย่างไร และสื่ออารมณ์อะไรบ้าง ๔. ฝึกร้องเพลงกลุ่ม และรายบุคคล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๕. นำเสนอการร้องเพลง รายกลุ่มและรายบุคคล
๖. ด้นสดง่าย ๆ โดยใช้ ประโยคเพลง แบบ ถาม-ตอบ	ผู้เรียนรู้อะไร การด้นสดเป็นพื้นฐาน ในการสร้างสรรค์บทเพลง ถาม-ตอบ ผู้เรียนทำอะไรได้ ด้นสดประโยคเพลง ง่าย ๆ แบบถาม-ตอบอย่าง ทันทีทันควันโดยมีการ ฝึกซ้อม	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	การร้องประโยค เพลงถาม-ตอบ โดยไม่มีการ ฝึกซ้อม	๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการ การด้นสด ๒. ฝึกเขียนประโยคเพลง อย่างสั้น ๆ และง่าย ๓. สร้างสรรค์ประโยคเพลง แบบถาม-ตอบ ๔. ด้นสดง่าย ๆ โดยใช้ ประโยคเพลงแบบถาม-ตอบ
๗. ใช้ดนตรี ร่วมกับ กิจกรรม ในการ แสดงออก ตาม จินตนาการ	ผู้เรียนรู้อะไร การบรรเลงดนตรี ประกอบกิจกรรมนาฏศิลป์ และการสร้างสรรค์เสียง ประกอบการเล่าเรื่อง เป็นการสื่ออารมณ์ตาม จินตนาการ ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้ดนตรีร่วมกับกิจกรรม ในการแสดงออกตาม จินตนาการ	๑. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้ ๒. ทักษะ การประยุกต์ใช้ ความรู้	การบรรเลงดนตรี จินตนาการร่วมกับ กิจกรรมนาฏศิลป์ และการเล่าเรื่อง	๑. ศึกษาเครื่องดนตรี แต่ละประเภท สื่ออารมณ์ อะไรบ้าง ๒. สนทนาซักถามการสื่อ อารมณ์ของดนตรีจาก กิจกรรมที่แสดงออก ๓. เลือกเครื่องดนตรีที่จะ บรรเลงร่วมกับกิจกรรม การแสดงออก ๔. นำเสนอการบรรเลงดนตรี ตามจินตนาการร่วมกับ กิจกรรมนาฏศิลป์และ การเล่าเรื่อง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร บทเพลงและดนตรีมีบทบาทและสัมพันธ์กับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่า ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้	๑. ทักษะการสำรวจ ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล	รายงานเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	๑. กำหนดประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างงานดนตรีกับประเพณีในท้องถิ่น ๒. สำรวจและรวบรวมข้อมูลบทเพลงและดนตรีที่มีบทบาทสำคัญและสัมพันธ์กับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ ๓. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีโดยใช้เหตุผล ๔. นำเสนอข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ๕. สรุปและจัดทำรายงานอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ
๒. อธิบายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	ผู้เรียนรู้อะไร ดนตรีมีคุณค่าในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรแก่การอนุรักษ์ ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	๑. ทักษะการสำรวจ ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล	การนำเสนอผลงาน เช่น จัดบอร์ดหรือนิทรรศการ ฯลฯ เรื่องคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	๑. กำหนดประเด็นเกี่ยวกับคุณค่าของ ดนตรีในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรแก่การอนุรักษ์ ๒. รวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ๓. อภิปรายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ๔. นำเสนอการจัดบอร์ดหรือนิทรรศการ เพื่ออธิบายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์
ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บรรยาย องค์ประกอบ นาฏศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร องค์ประกอบของ นาฏศิลป์ อันประกอบด้วย จังหวะ ทำนอง คำร้อง ภาษาท่า นาฏยศัพท์และ อุปกรณ์ ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายองค์ประกอบของ นาฏศิลป์อันประกอบด้วย จังหวะทำนอง คำร้อง ภาษาท่า นาฏยศัพท์ และ อุปกรณ์	ทักษะการ สรุปลงความ เห็น	๑. ฟังมโนทัศน์ แสดงองค์ประกอบ ของนาฏศิลป์ ๒. การบรรยาย ความสำคัญและ ลักษณะองค์ประกอบ ของนาฏศิลป์ อันประกอบด้วย จังหวะ ทำนอง คำร้อง ภาษาท่า นาฏยศัพท์ และ อุปกรณ์	๑. ชมการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อเก็บข้อมูลการสังเกต และพิจารณาองค์ประกอบ ของนาฏศิลป์ แล้วจัดทำ ฟังมโนทัศน์ แสดงองค์ประกอบ ของนาฏศิลป์ ได้แก่ จังหวะ ทำนอง คำร้อง ภาษาท่า นาฏยศัพท์ และอุปกรณ์ ๒. แบ่งกลุ่มผู้เรียนตาม ลักษณะขององค์ประกอบ ต่าง ๆ ทางนาฏศิลป์ เพื่อวิเคราะห์อภิปรายความ สำคัญและลักษณะของ องค์ประกอบนั้น ๆ แล้ว ส่งตัวแทนกลุ่มออกไป นำเสนอ โดยการบรรยาย องค์ประกอบของนาฏศิลป์ ๓. สรุปและลงความเห็นเรื่อง ความสำคัญและลักษณะหรือ รูปแบบขององค์ประกอบทาง นาฏศิลป์ พร้อมทั้งเน้นย้ำให้ นำองค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ไปใช้ในการจัดการแสดงเพื่อ ให้การแสดงนั้น ๆ สมบูรณ์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๒. แสดงท่าทางประกอบเพลงหรือเรื่องราวตามความคิดของตน	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการประดิษฐ์ท่าทางหรือเรื่องราวตามความคิดของตนเอง ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงท่าทางประกอบเพลงหรือเรื่องราวตามความคิดของตนได้อย่างเหมาะสม	๑. ทักษะการแปลความ ๒. ทักษะการตีความ ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. แสดงท่าทางประกอบเพลงหรือท่าทางประกอบเรื่องราวตามจินตนาการ ๒. แสดงผลงานการประดิษฐ์ท่าทางประกอบเพลงและเรื่องราวตามความคิดของตน	๑. สร้างความตระหนักและความพร้อมให้ผู้เรียน โดยผู้สอนใช้เทคนิคในการกระตุ้นเร้า เรียกร้องความสนใจของผู้เรียน เช่น เกม เพลง นิทาน ลีลาท่าทางที่ทำให้เกิดจินตนาการ ๒. กำหนดเพลงและเรื่องราวให้ร้องเพลงพร้อมกัน และแบ่งกลุ่มระดมพลังความคิดร่วมกันแปลความหมายของเพลงและตีความจากเรื่องราวที่กำหนด ให้เกิดความรู้ความเข้าใจเพื่อนำมาใช้ในการประดิษฐ์ท่าทาง ๓. แต่ละกลุ่มร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานการประดิษฐ์ท่าทางประกอบเรื่องราว โดยใช้ทักษะความรู้ความสามารถจากประสบการณ์ทางนาฏศิลป์ที่เรียนมา และความรู้ใหม่ในขั้นตอนที่ ๒ มาประยุกต์ใช้ไปใช้ ๔. ร่วมกันชื่นชมและวิพากษ์วิจารณ์ผลงานการแสดงของกลุ่มตนเองและกลุ่มเพื่อน ๆ
๓. แสดงนาฏศิลป์โดยเน้นการใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ในการสื่อความหมายและการแสดงออก	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการแสดงนาฏศิลป์ไทย ประเภทรบรำ ฟ้อน และรำวงมาตรฐานที่เน้นการใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ในการสื่อความหมายและการแสดงออก	ทักษะการทำให้กระจ่าง	การแสดงนาฏศิลป์ประเภทระบำ ฟ้อน และรำวงมาตรฐานที่เน้นการใช้ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ในการสื่อความหมายและการแสดงออก	๑. ทบทวนภาษาทำนาฏยศัพท์ และประเภทของการแสดงนาฏศิลป์ จากนั้นกำหนดชื่อการแสดงประเภทระบำ ฟ้อน และรำวงมาตรฐาน เพื่อให้ผู้เรียนระบุสิ่งที่สงสัยในการแสดงทั้ง ๓ ประเภท

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
	ผู้เรียนทำอะไรได้ ปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์ ไทย ประเภทระบำ ฟ้อน และรำวงมาตรฐานที่เน้น การใช้ภาษาท่าและ นาฏยศัพท์ในการสื่อความ หมายและการแสดงออก			๒. แต่ละกลุ่มร่วมกัน วิเคราะห์อภิปรายสิ่งที่สงสัย ในประเภทของการแสดง แต่ละประเภท โดยการศึกษา สืบค้น ทำทุกวิธีการเพื่อ คลี่คลายสิ่งที่สงสัยให้กระจ่าง เมื่อชัดเจนแล้วนำเสนอ แลกเปลี่ยนกันให้ทุกคน เข้าใจอย่างกระจ่างชัดเจน ๓. นำความรู้ที่ได้จากการ วิเคราะห์และอภิปรายให้ กระจ่างมาเชื่อมโยงกับ ความรู้ใหม่ โดยการอธิบาย และสาธิตวิธีการนำเอา นาฏยศัพท์และภาษาท่า มาใช้สื่อความหมายและ การแสดงออกในชุดการแสดง ประเภทดังกล่าว จากนั้น ฝึกปฏิบัติระบำ ฟ้อน และ รำวงมาตรฐานอย่างละ ๑ ชุด ๔. ร่วมกันแสดงนาฏศิลป์ โดยเน้นการใช้ภาษาท่าและ นาฏยศัพท์ในการสื่อความ หมายและการแสดงออก ๕. สรุปความรู้ร่วมกัน โดย การเน้นย้ำความรู้จากเรื่อง ภาษาท่าและนาฏยศัพท์ ไปใช้ในการสื่อความหมาย การแสดงให้เหมาะสม ชัดเจน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๔. มีส่วนร่วมในกลุ่มกับการเขียนเค้าโครงเรื่องหรือบทละครสั้น ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร วิธีการเขียนเค้าโครงเรื่องหรือบทละครสั้น ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ ร่วมกันเขียนเค้าโครงหรือบทละครสั้น ๆ	๑. ทักษะการทำให้ กระจำ ๒. ทักษะกระบวนการ การคิดสร้างสรรค์	การเขียนเค้าโครงเรื่องหรือบทละครสั้น ๆ	๑. ทบทวนความรู้เรื่องการแสดงละคร โดยให้ผู้เรียนดูวิดีโอทัศน์การแสดงละคร เพื่อเชื่อมโยงไปสู่องค์ประกอบของละคร โดยเฉพาะเรื่องของบทละคร จากนั้นศึกษาความรู้เรื่องวิธีการเขียนเค้าโครงเรื่อง หรือบทละครสั้น ๆ ๒. แบ่งกลุ่มระดมพลังความคิดช่วยกันสร้างสรรค์ละครขึ้น โดยการกำหนดชื่อละคร วางแผนและเขียนเค้าโครงเรื่อง บทละครสั้น ๆ ๓. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานการเขียนเค้าโครงเรื่องหรือบทละครสั้น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนกัน โดยการพิจารณาจุดเด่น และความเชื่อมโยงสอดคล้องของเรื่อง พร้อมทั้งช่วยกันวิพากษ์วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์เรียบร้อย ๔. แต่ละกลุ่มร่วมกันประเมินผลงานทั้งของตนเองและผู้อื่น พร้อมทั้งสรุปความรู้เรื่องวิธีการเขียนเค้าโครงเรื่อง หรือบทละครสั้นที่ดีและส่งเสริมให้ผลงานได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ได้ต่อไป

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๕. เปรียบเทียบ การแสดง นาฏศิลป์ ชุดต่าง ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการเปรียบเทียบ และที่มาของชุดการแสดง นาฏศิลป์ชุดต่าง ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ เปรียบเทียบการแสดง นาฏศิลป์ชุดต่าง ๆ ซึ่งมี ที่มาแตกต่างกัน	ทักษะการ เปรียบเทียบ	๑. เปรียบเทียบ การแสดงชุดต่าง ๆ ๒. ตารางแสดงการ เปรียบเทียบที่มา ของการแสดง นาฏศิลป์ชุดต่าง ๆ ๓. นำเสนอผลงาน การเปรียบเทียบ	๑. ทบทวนความรู้เดิม ในเรื่องการแสดงนาฏศิลป์ ชุดต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ ประวัติที่มาของการแสดง แต่ละชุดที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งจะต้องได้นำประวัติที่มา ดังกล่าวมาเปรียบเทียบ ๒. กำหนดชุดการแสดงขึ้น ตามจำนวนที่เหมาะสม พร้อมกันประเด็นของชุด การแสดงที่จะเปรียบเทียบ ทั้งความเหมือนและ ความแตกต่าง โดยเฉพาะ อย่างยิ่งประเด็นประวัติ ความเป็นมาของการแสดง นาฏศิลป์ไทยชุดต่าง ๆ ๓. พิจารณาการแสดง ชุดต่าง ๆ ตามประเด็นที่ กำหนดบนพื้นฐานของเกณฑ์ เดียวกัน โดยบอกความ เหมือนและความต่าง จากนั้น เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการ บันทึกเป็นตารางเปรียบเทียบ ๔. นำเสนอผลงานการเปรียบเทียบ การแสดงนาฏศิลป์ชุด ต่าง ๆ เพื่อชี้ให้เห็นความ เหมือนและความแตกต่าง อย่างชัดเจน ๕. สรุปความรู้เรื่องหลักของ การเปรียบเทียบและที่มา ของการแสดงชุดต่าง ๆ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๖. บอก ประโยชน์ที่ ได้รับจากการ ชมการแสดง	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการชมการแสดง และวิธีการถ่ายทอด ความรู้สึกและคุณค่าจาก การชมการแสดง รวมทั้ง ประโยชน์ที่ได้รับจาก การชมการแสดง ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกหลักการชมการแสดง และถ่ายทอดความรู้สึกและ คุณค่าจากการชม	ทักษะ กระบวนการ การคิดอย่างมี วิจารณญาณ	๑. ผังมโนทัศน์ บอกหลักการชม การแสดง ๒. ชมการแสดง และบันทึกคุณค่า และประโยชน์ของ การชมการแสดง ๓. เสนอผลงาน การถ่ายทอด ความรู้สึก และ คุณค่าจากการชม การแสดง	๑. เก็บรวบรวมความรู้เรื่อง หลักการชมการแสดง โดย ทำความเข้าใจให้ชัดเจน แล้ว บันทึกเป็นผังมโนทัศน์ไว้เป็น หลักฐานร่องรอยการเรียนรู้ ๒. ชมการแสดง โดยนำ ความรู้จากหลักการชม การแสดงดังกล่าว ๓. สันทนาสอบถามและ บอกเล่าความรู้สึกจากการชม การแสดงพร้อมทั้งวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าหรือ ประโยชน์ที่ได้รับจาก การแสดง ๔. วางแผนการถ่ายทอด ความรู้สึกและคุณค่าจาก การชมการแสดงรวมทั้ง ประโยชน์ที่ได้รับจากการชม การแสดง แล้วบันทึกเป็น หลักฐาน ๕. ร่วมกันหาเทคนิควิธีการ และการถ่ายทอดความรู้สึก จากการชมการแสดง พร้อม ทั้งนำเสนอแลกเปลี่ยนกัน ๖. สรุปความรู้เรื่องหลักการ ชมการแสดง และวิธีการ ถ่ายทอดความรู้สึกและ คุณค่าจากการชมการแสดง รวมทั้งประโยชน์ที่ได้รับจาก การชมการแสดง

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. เปรียบเทียบ การแสดง ประเภทต่าง ๆ ของไทย ใน แต่ละท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร ข้อมูลการแสดงนาฏศิลป์ ประเภทการแสดงพื้นบ้าน ของไทยในแต่ละท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ เปรียบเทียบการแสดง นาฏศิลป์ประเภทการแสดง พื้นบ้านของไทยในแต่ละ ท้องถิ่น	ทักษะการ เปรียบเทียบ	๑. ผังมโนทัศน์ ข้อมูลการแสดง นาฏศิลป์พื้นบ้าน ๒. ตารางแสดงการ เปรียบเทียบการ แสดง	๑. ทบทวนความรู้เดิม เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ประเภท ต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ การแสดงนาฏศิลป์ประเภท การแสดงพื้นบ้านของไทย ในแต่ละท้องถิ่น โดยการให้ ชมตัวอย่างการแสดงดังกล่าว ๒. ศึกษารวบรวมข้อมูล การแสดงพื้นบ้านทั้ง ๔ ภาค พร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลไว้ ในลักษณะของผังมโนทัศน์ ๓. นำข้อมูลการแสดงพื้นบ้าน ที่รวบรวมไว้แต่ละภาค มาเปรียบเทียบในประเด็น เดียวกันโดยชี้ให้เห็นความ เหมือนและความแตกต่าง จากนั้นบันทึกข้อมูลผลของ การเปรียบเทียบไว้ในตาราง ๔. นำเสนอผลงานการเปรียบเทียบ การแสดงนาฏศิลป์ พื้นบ้านแต่ละท้องถิ่น โดยชี้ให้เห็นทั้งความเหมือน และความแตกต่าง ๕. สรุปความรู้เรื่องการแสดง นาฏศิลป์ประเภทการแสดง พื้นบ้านต่าง ๆ ของไทย ในแต่ละท้องถิ่น พร้อมทั้ง เน้นย้ำให้ช่วยกันอนุรักษ์ไว้

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๒. ระบุหรือแสดง นาฏศิลป์ นาฏศิลป์ พื้นที่ สะท้อนถึง วัฒนธรรม และประเพณี	ผู้เรียนรู้อะไร ข้อมูล หรือแสดง นาฏศิลป์พื้นบ้านในแต่ละ ท้องถิ่น ที่สะท้อนถึง วัฒนธรรมประเพณี ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อน ถึงวัฒนธรรมและประเพณี	ทักษะการคิด ลึกซึ้ง	๑. ผังมโนทัศน์ แสดงการระบุการ แสดงนาฏศิลป์ พื้นที่สะท้อน ถึงวัฒนธรรม ประเพณี ๒. แสดงนาฏศิลป์ พื้นที่สะท้อน วัฒนธรรมและ ประเพณี	๑. สนทนาลงถึงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึง วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ๒. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ ของวัฒนธรรมประเพณี ท้องถิ่น สู่การแสดงนาฏศิลป์ พื้นบ้าน พร้อมทั้งระบุไว้ให้ ชัดเจน โดยการบันทึกไว้เป็น ผังมโนทัศน์ด้วยเหตุผลที่ เชื่อมโยงกันเพื่อให้เห็น โครงสร้างของการแสดง นาฏศิลป์พื้นบ้าน ๓. หาส่วนประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการแสดง นาฏศิลป์พื้นบ้าน ๔. วิเคราะห์ความจำเป็นของ การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ๕. ฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์ท้องถิ่น แล้วนำเสนอและชื่นชม ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ ที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณี

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๑. บรรยายเกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ๒. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน	สิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมเป็นแรงดลใจในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ต่างกัน ด้วยการจัดวางจังหวะ ตำแหน่งอย่างเหมาะสม ทำให้งานทัศนศิลป์มีความแตกต่างกัน และเกิดความงาม	๑. จังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ๒. ความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์	๑. ทักษะการเปรียบเทียบ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	วาดภาพระบายสี โดยจัดองค์ประกอบภาพที่เน้นจังหวะ ตำแหน่งด้วยวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน ในการสร้างงานทัศนศิลป์	๑. สังเกตงานทัศนศิลป์ที่สร้างด้วยวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน ๒. เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ โดยภาพรวมและสังเกตสิ่งที่เหมาะสมกันและแตกต่างกัน ๓. ระบุความเหมือน ความต่างของงานทัศนศิลป์เกี่ยวกับจังหวะตำแหน่งด้วยวัสดุ อุปกรณ์ที่ต่างกันในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๔. เชื่อมโยงความรู้ใหม่และประสบการณ์เกี่ยวกับจังหวะและตำแหน่งจังหวะของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ ๕. วาดภาพระบายสี โดยจัดองค์ประกอบของภาพที่เน้นจังหวะ ตำแหน่งไปพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ในสิ่งแวดล้อม ในงานทัศนศิลป์ ๖. เขียนบรรยาย แนวคิดเกี่ยวกับ จังหวะ ตำแหน่งของ สิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏ ในสิ่งแวดล้อม และ งานทัศนศิลป์
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๓. วาดภาพโดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนักและวรรณะสี ๕. สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพโดยเน้นการจัดวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ	การจัดวางตำแหน่งและการเลือกใช้เทคนิคแสง เงา น้ำหนักและวรรณะสีที่เหมาะสมมีผลต่อทัศนศิลป์	๑. แสงเงา น้ำหนักและวรรณะสี ๒. การจัดภาพในงานพิมพ์ภาพ	๑. ทักษะการสังเกต ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. วาดภาพโดยใช้เทคนิคแสง เงา น้ำหนักและวรรณะสี ๒. งานพิมพ์ภาพ	๑. นำเสนอภาพวาดที่เน้นแสง เงา น้ำหนักและวรรณะสี และภาพพิมพ์แบบต่าง ๆ สันทนาเกี่ยวกับการจัดวางตำแหน่ง ๒. จำแนกภาพวาดและจัดหมวดหมู่ ๓. เลือกวาดภาพระบายสี โดยใช้เทคนิค แสง เงา น้ำหนักและวรรณะสีตามความสนใจ ๔. นำความรู้เดิมเรื่องการพิมพ์ภาพและความรู้ใหม่เกี่ยวกับการจัดวางตำแหน่ง ผนวกเข้าด้วยกัน ๕. นำความรู้ไปใช้ในการพิมพ์ภาพและการวาดภาพระบายสี โดยใช้แสง เงา น้ำหนักและวรรณะสี

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๔. สร้างสรรค์งาน ปั้นจากดิน น้ำมันหรือดิน เหนียวโดย เน้นการ ถ่ายทอด จินตนาการ ๖. ระบุปัญหาใน การจัดองค์ ประกอบศิลป์ และการสื่อ ความหมายใน งานทัศนศิลป์ ของตนเอง และบอกวิธี การปรับปรุง งานให้ดีขึ้น	การสร้างงานปั้น จากดินน้ำมัน หรือดินเหนียว โดยถ่ายทอด จินตนาการตาม หลักในการจัด องค์ประกอบ ศิลป์และการสื่อ ความหมาย ในงานทัศนศิลป์ ที่ถูกต้อง จะสามารถช่วย ปรับปรุงงาน ให้ดีขึ้น	๑. การสร้างงาน ปั้น เพื่อถ่ายทอด จินตนาการด้วย การใช้ดินน้ำมัน หรือดินเหนียว ๒. การจัดองค์ ประกอบศิลป์ และการสื่อ ความหมายใน งานทัศนศิลป์	๑. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้ ๒. ทักษะ กระบวนการคิด สร้างสรรค์ ๓. ทักษะการ รวบรวมข้อมูล	๑. งานปั้นตาม จินตนาการ ๒. นำเสนอ ข้อคิดเห็นในการ ปรับปรุงผลงาน	๑. ทบทวนความรู้ เกี่ยวกับ งานทัศนศิลป์ ๒. เชื่อมโยงความรู้ ใหม่กับประสบการณ์ เกี่ยวกับการจัด องค์ประกอบ และ การสื่อความหมาย ๓. นำความรู้เกี่ยวกับ หลักการจัด องค์ประกอบ มาสร้างสรรค์งานปั้น ตามจินตนาการ ๔. นำเสนอแนวคิด การสร้างสรรค์ งานปั้นตามจินตนาการ จากดินน้ำมันหรือ ดินเหนียวของ ตนเองหน้าชั้นเรียน ๕. อภิปราย สรุป วิธีการปรับปรุง ผลงานให้ดีขึ้น
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๗. บรรยาย ประโยชน์และ คุณค่าของ งานทัศนศิลป์ ที่มีผลต่อชีวิต ของคนใน สังคม	งานทัศนศิลป์ ที่มีคุณภาพ ประโยชน์และ คุณค่าต่อชีวิต คนในสังคม	ประโยชน์และ คุณค่าของ งานทัศนศิลป์	ทักษะการ ให้เหตุผล	วาดภาพและ เขียนบรรยาย ได้ภาพเกี่ยวกับ ประโยชน์และ คุณค่าของงาน ทัศนศิลป์ที่มีผล ต่อชีวิตของคน ในสังคม	๑. รับรู้และรวบรวม ข้อมูลประโยชน์ และคุณค่าของงาน ทัศนศิลป์เกี่ยวกับ ชีวิตของคนในสังคม ๒. ศึกษาค้นหาการกระทำ และการยอมรับของ คนในสังคมที่มีผล ต่องานทัศนศิลป์ ๓. ตรวจสอบค้นหา เหตุผลเชิงประจักษ์

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๔. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสอดคล้อง ของเหตุและผล ที่แสดงให้เห็นประโยชน์ และคุณค่าของงาน ทัศนศิลป์ที่มีผลต่อ ชีวิตของคนในสังคม ๕. บอกประโยชน์ และคุณค่าของงาน ทัศนศิลป์ที่มีผลต่อ ชีวิตของคนในสังคม ๖. วาดภาพระบายสี พร้อมทั้งเขียนอธิบาย ได้ภาพเกี่ยวกับ ประโยชน์และคุณค่า ของงานทัศนศิลป์ ที่มีผลต่อชีวิตของ คนในสังคม

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๒ ๑. ระบุและ บรรยาย เกี่ยวกับ ลักษณะ รูปแบบของ งานทัศนศิลป์ ในแหล่ง เรียนรู้ หรือ นิทรรศการ ศิลปะ ๒. อภิปราย เกี่ยวกับงาน ทัศนศิลป์ ที่สะท้อน วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ในท้องถิ่น	ลักษณะรูปแบบ ของงานทัศนศิลป์ ในแหล่งเรียนรู้ หรือนิทรรศการ ศิลปะมีความ แตกต่างกันและ สามารถสะท้อน วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ในท้องถิ่นและ มีคุณค่าต่อชีวิต ของคนในสังคม	๑. ลักษณะ รูปแบบของ งานทัศนศิลป์ ที่สะท้อน วัฒนธรรม และภูมิปัญญา ในท้องถิ่น ๒. ประโยชน์ และคุณค่าของ งานทัศนศิลป์	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะ การสำรวจ ๓. ทักษะ การตีความ	วาดภาพระบายสี และเขียน บรรยายเกี่ยวกับ งานทัศนศิลป์ ที่สะท้อน วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. สังเกตและศึกษา ลักษณะ รูปแบบ ของงานทัศนศิลป์ ในแหล่งเรียนรู้ หรือ นิทรรศการศิลปะ ๒. บอกข้อมูลและ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะและรูปแบบ ของงานทัศนศิลป์ ให้ได้มากที่สุด ๓. ระบุและบรรยาย เกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบ พร้อมทั้ง ประโยชน์และคุณค่า ของงานทัศนศิลป์ ที่มีผลต่อสังคม ๔. วาดภาพระบายสี และเขียนบรรยาย ถึงลักษณะและ รูปแบบของงาน ทัศนศิลป์ใน วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕. นำเสนอในรูปแบบ เขียนอธิบายได้ภาพ เกี่ยวกับแนวคิด/ ประโยชน์/คุณค่า ของงานทัศนศิลป์ ที่มีผลงานชีวิตของ คนในสังคม

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๑. ระบุองค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่อสารอารมณ์ ๒. จำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	จังหวะ ทำนอง เสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่นำมาประกอบในการบรรเลงบทเพลงของดนตรีประเภทต่าง ๆ จะต้องมีความสอดคล้องกับอารมณ์ในบทเพลง	๑. การสื่อสารอารมณ์ของบทเพลงด้วยองค์ประกอบดนตรี - จังหวะกับอารมณ์ของบทเพลง - ทำนองกับอารมณ์ของบทเพลง ๒. ลักษณะของเสียงนักร้องกลุ่มต่าง ๆ ๓. ลักษณะเสียงของวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ๓. ทักษะการจำแนกประเภท	๑. เขียนแผนภูมิองค์ประกอบของดนตรีที่สื่อสารอารมณ์ประเภทต่าง ๆ ๒. เขียนแผนภูมิแบบจำแนกลักษณะของเสียงร้องเสียงดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ	๑. ฟังเพลงตามที่กำหนด ๒. วิเคราะห์องค์ประกอบของดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่อสารอารมณ์ ๓. อภิปรายจัดหมวดหมู่ ๔. สรุปเป็นแผนภูมิองค์ประกอบของดนตรีในเพลงที่สื่อสารอารมณ์ประเภทต่าง ๆ จากเพลงที่ฟัง ๕. ฟังเพลงจากวงดนตรีประเภทต่าง ๆ ๖. จำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเสียงเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ ในบทเพลงที่ฟัง ๗. นำเพลงที่ตนเองสนใจมานำเสนอและวิเคราะห์ลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรี ๘. สรุปเป็นแผนภูมิจำแนกลักษณะของเสียงขับร้องและเครื่องดนตรีที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๓. อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทย และสากล ๕ ระดับเสียง ๔. ใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง จังหวะ และ ทำนอง	การอ่านเขียน โน้ตดนตรีไทย และสากล การบรรเลงดนตรี เบื้องต้น ควรเริ่ม จากเครื่องหมาย และสัญลักษณ์ ทางทฤษฎี ในบันไดเสียง ๕ เสียง	๑. เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ ทางดนตรี - บันไดเสียง ๕ เสียง Pentatonic scale - โน้ตเพลง ในบันไดเสียง ๕ เสียง Pentatonic scale ๒. การบรรเลง เครื่องประกอบ จังหวะ ๓. การบรรเลง ทำนองด้วย เครื่องดนตรี	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะ การเชื่อมโยง ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. การอ่าน เขียน โน้ต ดนตรีไทย และสากล ๒. การเล่น เครื่องดนตรี บรรเลงประกอบ จังหวะและ ทำนอง	๑. ฟังเพลงที่กำหนด และอ่านโน้ตเพลงเพื่อ ทำความเข้าใจและใช้ เครื่องดนตรีบรรเลง จังหวะและทำนอง ๒. ศึกษาสัญลักษณ์ ดนตรีและ เครื่องหมายต่าง ๆ ๓. ฝึกอ่านโน้ตและ ปฏิบัติดนตรี ตามบทเพลงที่ฟัง ๔. เชื่อมโยงจาก เสียงในบทเพลง สู่การเขียนโน้ต ๕. นำเสนอโดยเล่น เครื่องดนตรีตาม จังหวะ และทำนอง ที่กำหนดให้หรือให้ เลือกเพลงที่ตนชอบ มาเอง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๕. ร้องเพลงไทย หรือเพลง สากลหรือ เพลงไทยสากล ที่เหมาะสม กับวัย ๖. ด้นสดง่าย ๆ โดยใช้ ประโยคเพลง แบบถาม-ตอบ	การด้นสด การขับร้องเพลง ไทยหรือเพลง สากลควรเลือก เพลงให้เหมาะสม กับวัยและ ช่วงเสียง	๑. การร้อง เพลงไทยในอัตรา จังหวะสองชั้น ๒. การร้องเพลง สากล หรือไทย สากล ๓. การร้องเพลง ประสานเสียง แบบ Canon Round ๔. การสร้างสรรค์ ประโยคเพลง แบบถาม-ตอบ	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. การร้องเพลง กลุ่มและราย บุคคล ๒. การขับร้อง ประโยคเพลง ถาม-ตอบ โดย ไม่มีการฝึกซ้อม	๑. ร่วมกันฟังบทเพลง และการด้นสดว่ามี องค์ประกอบอะไรบ้าง ๒. อภิปรายเกี่ยวกับ บทเพลงและการด้นสด ว่ามีองค์ประกอบและ สื่ออารมณ์อะไรบ้าง ๓. ฝึกร้องเพลงกลุ่ม และรายบุคคล ๔. ร้องเพลงรายบุคคล ๕. ฝึกเขียนประโยค เพลงอย่างสั้น ๆ และง่าย

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๑. ใช้ดนตรีร่วม กับกิจกรรมใน การแสดงออก ตามจินตนาการ	การใช้ดนตรี ประกอบกิจกรรม นาฏศิลป์ และการเล่าทาน เป็นการสื่อ อารมณ์ตาม จินตนาการ	๑. การบรรเลง ดนตรีประกอบ กิจกรรม นาฏศิลป์ ๒. การสร้างสรรค์ เสียงประกอบ การเล่าเรื่อง	๑. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้ ๒. ทักษะ การประยุกต์ ใช้ความรู้	๑. การบรรเลง ดนตรีร่วม กิจกรรมการ แสดงนาฏศิลป์ ๒. การแสดง ดนตรีประกอบ การเล่าเรื่อง	๑. ศึกษาเครื่องดนตรี แต่ละประเภทสื่อ อารมณ์อะไรบ้าง ๒. สนทนาซักถาม การสื่ออารมณ์ของ ดนตรีจากกิจกรรม ที่แสดงออกทาง นาฏศิลป์และ การเล่าเรื่อง ๓. เลือกเครื่อง ดนตรีที่จะบรรเลง ร่วมกับกิจกรรม การแสดงออกทาง นาฏศิลป์และเลือก ใช้เสียงประกอบการ เล่าเรื่อง ๔. นำเสนอการ บรรเลงดนตรีตาม จินตนาการร่วมกับ กิจกรรมนาฏศิลป์ และการเล่าเรื่อง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๒ ๑. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ ๒. อธิบายคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	บทเพลงและดนตรี มีบทบาทและสัมพันธ์กับประเพณีในวัฒนธรรมต่าง ๆ เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์	๑. ดนตรีกับงานประเพณี - บทเพลงในงานประเพณีในท้องถิ่น - บทบาทของดนตรีในแต่ละประเพณี ๒. คุณค่าของดนตรีจากแหล่งวัฒนธรรม - คุณค่าทางสังคม - คุณค่าทางประวัติศาสตร์	๑. ทักษะการสำรวจ ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล	๑. รายงานความสัมพันธ์ระหว่างงานดนตรีกับประเพณี ๒. จัดนิทรรศการคุณค่าของดนตรีทางสังคมและประวัติศาสตร์	๑. กำหนดประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างงานดนตรีกับประเพณีในท้องถิ่น ๒. สำรวจและรวบรวมข้อมูลบทเพลงและดนตรีที่มีบทบาทสำคัญและสัมพันธ์กับประเพณีในวัฒนธรรมในท้องถิ่น ๓. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีและบทบาทของดนตรีในแต่ละประเพณี ๔. สรุปเป็นรายงานเรื่องดนตรีกับงานประเพณี ๕. กำหนดประเด็นเกี่ยวกับคุณค่าของดนตรีในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรแก่การอนุรักษ์ ๖. นำเสนอผลงานเป็นการจัดบอร์ดหรือนิทรรศการเกี่ยวกับคุณค่าของดนตรีทางสังคมและประวัติศาสตร์

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๑. บรรยาย องค์ประกอบ นาฏศิลป์ ๒. แสดงท่าทาง ประกอบเพลง หรือเรื่องราว ตามความคิด ของตน	จังหวะ ทำนอง คำร้อง ภาษาท่า นาฏยศัพท์ และ อุปกรณ์เป็น องค์ประกอบ ทางนาฏศิลป์ ที่สามารถนำมา ประดิษฐ์ท่าทาง ประกอบเพลง หรือท่าทาง ประกอบเรื่องราว ได้	๑. องค์ประกอบ ของนาฏศิลป์ - จังหวะ ทำนอง คำร้อง - ภาษาท่า นาฏยศัพท์ - อุปกรณ์ ๒. การประดิษฐ์ ท่าทางประกอบ เพลงหรือท่าทาง ประกอบ เรื่องราว	๑. ทักษะการสรุป ลงความเห็น ๒. ทักษะ การแปลความ ๓. ทักษะ การตีความ ๔. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. ฟังมโนทัศน์ แสดงองค์ประกอบ ของนาฏศิลป์ ๒. การประดิษฐ์ ท่าทางประกอบ เพลงและ เรื่องราว ๓. แสดงท่าทาง ประกอบเพลง หรือเรื่องราว ตามจินตนาการ	๑. ชมการแสดง นาฏศิลป์เพื่อเก็บ ข้อมูลองค์ประกอบ ของนาฏศิลป์ แล้ว จัดทำผังมโนทัศน์ ๒. แบ่งกลุ่มผู้เรียน ตามประเด็นของ องค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ อภิปรายความสำคัญ และลักษณะของ องค์ประกอบนั้น ๆ แล้วส่งตัวแทนกลุ่ม นำเสนอ ๓. สรุปและลงความ เห็นเรื่องความสำคัญ และลักษณะหรือ รูปแบบของ องค์ประกอบ ทางนาฏศิลป์และ การนำองค์ประกอบ ทางนาฏศิลป์ไปใช้ ในการจัดการแสดง ๔. กำหนดเพลงและ เรื่องราวให้ผู้เรียน ร้องเพลงให้ได้ แล้ว แบ่งกลุ่มระดม ความคิดแปล ความหมายของเพลง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					และตีความจาก เรื่องราวที่กำหนด เพื่อนำศักยภาพ ความรู้ความเข้าใจ ของผู้เรียนมาใช้ ในการประดิษฐ์ทำทาง ๕. แต่ละกลุ่ม ประยุกต์ใช้ความรู้ โดยการสร้างสรรค์ ผลงานการประดิษฐ์ ทำทางประกอบ เพลงและเรื่องราว ๖. ชื่นชมผลงาน การแสดงของตนเอง และผู้อื่น ๗. สรุปความรู้ ร่วมกัน
มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๓. แสดงนาฏศิลป์ โดยเน้นการใช้ ภาษาท่าและ นาฏยศัพท์ ในการสื่อ ความหมายและ การแสดงออก ๕. เปรียบเทียบ การแสดง นาฏศิลป์ชุด ต่าง ๆ ๖. บอกประโยชน์ ที่ได้รับจาก การชม การแสดง	การแสดง นาฏศิลป์ โดย การใช้ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ ในทั้งในรูปแบบ ของระบำ รำ และฟ้อน มีที่มา ต่างกันสามารถ เปรียบเทียบเห็น ความแตกต่าง กันได้ ซึ่งจะ ทำให้ผู้ชมได้รับ ประโยชน์จาก การแสดงเป็น อย่างยิ่ง	๑. การแสดงนาฏ ศิลป์ - ระบำ - ฟ้อน - รำวงมาตรฐาน ๒. ที่มาของการ แสดงนาฏศิลป์ ชุดต่าง ๆ ๓. หลักการชม การแสดง ๔. การถ่ายทอด ความรู้สึกลง คุณค่าของการ แสดง	๑. ทักษะการทำให้ กระจ่าง ๒. ทักษะการ เปรียบเทียบ ๓. ทักษะกระบวนการ คิดอย่างมี วิจารณญาณ	๑. แสดงนาฏศิลป์ ประเภทระบำ ฟ้อน และรำวง มาตรฐานที่เน้น การใช้ภาษาท่า และนาฏยศัพท์ ในการสื่อความ หมายและการ แสดงออก ๒. ตารางแสดง ผลงานการ เปรียบเทียบที่มา ของการแสดง นาฏศิลป์ ชุดต่าง ๆ	๑. ทบทวนภาษาท่า นาฏศัพท์และ ประเภทของ การแสดงนาฏศิลป์ จากนั้นกำหนดชื่อ การแสดงประเภท ระบำ ฟ้อน และ รำวงมาตรฐาน เพื่อให้ ผู้เรียนระบุสิ่งที่สงสัย ในการแสดงทั้ง ๓ ประเภท ๒. วิเคราะห์ และ อภิปรายสิ่งที่สงสัย ในประเภทของการ แสดงแต่ละประเภท โดยการศึกษาสืบค้น

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
				๓. ผังมโนทัศน์ บอกหลักการชม การแสดง ๔. บันทึกคุณค่า และประโยชน์ ของการชม การแสดง	เพื่อคลี่คลายสิ่งที่ สงสัยให้กระจ่าง และนำเสนอ แลกเปลี่ยนกัน ๓. นำความรู้ที่ได้ มาเชื่อมโยงกับ ความรู้ใหม่ โดยการ อธิบายและสาธิต วิธีการนำเอา นาฏยศัพท์และ ภาษาท่ามาใช้สื่อ ความหมายและ การแสดงออกในชุด การแสดงประเภท ดังกล่าว จากนั้น ฝึกปฏิบัติระบำ ฟ้อน และรำวงมาตรฐาน อย่างละ ๑ ชุด ๔. ร่วมกันแสดง นาฏศิลป์โดยเน้น การใช้ภาษาท่าและ นาฏยศัพท์ในการ สื่อความหมายและ การแสดงออก ๕. สนทนาเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ ชุดต่าง ๆ เพื่อ เชื่อมโยงเข้าสู่ ประวัติที่มาของ การแสดงแต่ละชุด ที่มีความแตกต่างกัน ๖. กำหนดชุดการ แสดงขึ้นพร้อมกับ ประเด็นบนพื้นฐาน ของเกณฑ์เดียวกัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ที่จะเปรียบเทียบทั้งความเหมือนและความแตกต่าง จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการบันทึกเป็นตารางเปรียบเทียบและนำเสนอผลงานให้ชัดเจน ๗. รวบรวมความรู้เรื่องหลักการชมการแสดง โดยทำความเข้าใจให้ชัดเจน แล้วบันทึกเป็นผังโน้ตส์ไว้เป็นหลักฐาน ร่องรอยการเรียนรู้ ๘. ชมการแสดง โดยนำความรู้จากหลักการชมการแสดงมาใช้ในขณะชมการแสดงดังกล่าว ๙. สนทนาสอบถามและบอกเล่าความรู้สึจากการชมการแสดง พร้อมทั้งวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดง ๑๐. วางแผนการถ่ายทอดความรู้สึกและคุณค่าจากการชมการแสดง รวมทั้งประโยชน์ที่ได้รับจากการชมการแสดงแล้วบันทึกเป็นหลักฐาน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๑๑. ร่วมกันหา เทคนิควิธีการและ การถ่ายทอดความ รู้สู่ผู้ชมจากการชม การแสดง พร้อมทั้ง นำเสนอแลกเปลี่ยนกัน ๑๒. สรุปความรู้เรื่อง หลักการชมการแสดง และวิธีการถ่ายทอด ความรู้สู่ผู้ชมและคุณค่า จากการชมการแสดง รวมทั้งประโยชน์ ที่ได้รับจากการชม การแสดง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๔. มีส่วนร่วม ในกลุ่มกับ การเขียน เค้าโครงเรื่อง หรือบทละคร สั้น ๆ	เค้าโครงเรื่อง หรือบทละครสั้น มีความสำคัญใน การแสดงละคร มาก ดังนั้นการมี ส่วนร่วมเลือก และเขียน เค้าโครงเรื่อง บทละครสั้น ๆ ได้นำความภาค ภูมิใจมาสู่ตนเอง และหมู่คณะ	๑. องค์ประกอบ ของละคร - การเลือกและ เขียนเค้าโครง เรื่อง - บทละครสั้น ๆ	๑. ทักษะ กระบวนการคิด สร้างสรรค์ ๒. ทักษะ การทำให้กระจ่าง	การเขียน เค้าโครงเรื่องหรือ บทละครสั้น ๆ	๑. ทบทวนความรู้ เรื่องการแสดงละคร จากวิดีโอทัศน์การแสดง ละคร เพื่อเชื่อมโยง ไปสู่องค์ประกอบ ของละคร โดยเฉพาะ บทละคร จากนั้น ศึกษาวิธีการเขียน เค้าโครงเรื่อง หรือ บทละครสั้น ๆ ๒. แบ่งกลุ่มระดม ความคิดสร้างสรรค์ ละครขึ้น โดยการ กำหนดชื่อละคร วางแผนและเขียน เค้าโครงเรื่อง บทละครสั้น

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๓. นำเสนอผลงาน การเขียนเค้าโครง เรื่อง หรือบท ละครสั้น เพื่อ แลกเปลี่ยนกัน โดย เน้นจุดเด่น และ ความเชื่อมโยง ของเรื่อง พร้อมทั้ง วิพากษ์วิจารณ์และ ให้ข้อเสนอแนะ ๔. ประเมินผลงาน ทั้งของตนเองและ ผู้อื่น พร้อมทั้งสรุป ความรู้เรื่องวิธีการ เขียนเค้าโครงเรื่อง หรือบทละครสั้นที่ดี และส่งเสริมให้ ผลงานได้รับการ เผยแพร่นำไปใช้ได้ ต่อไป

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๒ ๑. เปรียบเทียบการแสดงประเภทต่าง ๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่น ๒. ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์นาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและประเพณี	การเปรียบเทียบและระบุการแสดงประเภทต่าง ๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่นที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมและประเพณีจะทำให้เข้าใจในการแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น	๑. การแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่าง ๆ - การแสดงพื้นบ้าน ๒. การแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่าง ๆ - การแสดงพื้นบ้าน	๑. ทักษะการเปรียบเทียบ ๒. ทักษะการคิดลึกซึ้ง	๑. ผังมโนทัศน์ข้อมูลการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ๒. ตารางแสดงการเปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ๓. แสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมประเพณี	๑. ทบทวนความรู้เรื่องการแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่าง ๆ และการแสดงพื้นบ้านของไทยในแต่ละท้องถิ่น โดยการให้ชมตัวอย่างการแสดงดังกล่าว ๒. ศึกษารวบรวมข้อมูลการแสดงพื้นบ้านทั้ง ๔ ภาคพร้อมกับรวบรวมข้อมูลไว้ในลักษณะของผังมโนทัศน์ ๓. นำข้อมูลการแสดงพื้นบ้านที่รวบรวมไว้แต่ละภาคมาเปรียบเทียบในประเด็นเดียวกันโดยชี้ให้เห็นความเหมือนและความแตกต่าง จากนั้นบันทึกข้อมูลผลของการเปรียบเทียบไว้ในตาราง ๔. นำเสนอผลงานการเปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านแต่ละท้องถิ่น

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					โดยชี้ให้เห็นทั้งความเหมือนและความแตกต่าง ๕. สนทนาถึงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์ที่บ้านที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมประเพณี ๖. เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่การแสดงนาฏศิลป์ที่บ้าน พร้อมทั้งระบุไว้ให้ชัดเจนโดยการบันทึกไว้เป็นผังมโนทัศน์ ๗. หาส่วนประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการแสดงนาฏศิลป์ที่บ้าน ๘. วิเคราะห์ความจำเป็นของการแสดงนาฏศิลป์ที่บ้าน ๙. ฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์ท้องถิ่นแล้วนำเสนอและชื่นชมผลงานการแสดงนาฏศิลป์ที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมประเพณี ๑๐. สรุปและเน้นย้ำให้รักษาสืบทอดไว้เป็นสมบัติของชาติต่อไป

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- ♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด
- ♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

♦ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิด

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดสู่การพัฒนาทักษะการคิดเป็นการนำตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จาก ๓ สาระ ๖ มาตรฐาน จำนวน ๒๗ ตัวชี้วัด มาวิเคราะห์รายตัวชี้วัดใน ๔ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดแต่ละตัว ผู้เรียนควรมีความรู้อะไรและทำอะไรได้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ในแต่ละประเด็นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์
วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกันศิลปะ
อย่างอิสระชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. ระบุสีคู่ ตรงข้าม และ อภิปราย เกี่ยวกับ การใช้สีคู่ ตรงข้ามในการ ถ่ายทอด ความคิด และอารมณ์	ผู้เรียนรู้อะไร วงจรสีธรรมชาติและการใช้ สีคู่ตรงข้ามมีผลในการ ถ่ายทอดความคิดและ อารมณ์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุสีคู่ตรงข้ามและ อภิปรายเกี่ยวกับการใช้สีคู่ ตรงข้ามในการถ่ายทอด ความคิดและอารมณ์	๑. ทักษะ การระบุ ๒. ทักษะการ เชื่อมโยง	วาดภาพระบายสี ตามจินตนาการ พร้อมเขียนระบุ เกี่ยวกับการใช้สี คู่ตรงข้าม	๑. สังเกตสีที่มีอยู่ในธรรมชาติ ๒. บอกข้อมูลเกี่ยวกับสีต่าง ๆ ในธรรมชาติ ๓. อธิบายเชื่อมโยงข้อมูล เกี่ยวกับการใช้ สีคู่ตรงข้าม ๔. วาดภาพ ระบายสี และเขียนอธิบายเกี่ยวกับ การใช้สีคู่ตรงข้ามในการ ถ่ายทอดความคิดและ อารมณ์
๒. อธิบาย หลักการจัด ขนาด สัดส่วน ความสมดุล ในการสร้าง งานทัศนศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุลในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ที่ถูกต้อง ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้ หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุลได้อย่าง สมบูรณ์	๑. ทักษะ การเขียน ๒. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. เขียนรายงานเรื่อง หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล ในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ ๒. วาดภาพระบายสี ตามจินตนาการ โดยใช้ความรู้เรื่อง ของการจัดขนาด สัดส่วนและความ สมดุล	๑. ทบทวนความรู้และ สนทนากับการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒. ชักถาม พูดและเขียน อธิบายหลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุลของงาน ทัศนศิลป์ ๓. สรุปและเขียนรายงาน อธิบายหลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุลของ งานทัศนศิลป์ ๔. วาดภาพระบายสีตาม จินตนาการโดยอาศัยความรู้ เรื่องหลักของการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. สร้างงาน ทัศนศิลป์จาก รูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ โดยใช้ หลักการ ของแสง เงา และน้ำหนัก	ผู้เรียนรู้อะไร การสร้างงานทัศนศิลป์จาก รูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ ต้องอาศัยหลักการของแสง เงา และน้ำหนัก ผู้เรียนทำอะไรได้ การสร้างงานทัศนศิลป์ จากรูปแบบ ๒ มิติเป็น ๓ มิติ ต้องอาศัยหลักการของแสง เงา และน้ำหนัก	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	งานปั้น เช่น การปั้นลอยตัว	๑. ทบทวนความรู้เรื่อง การสร้างงานทัศนศิลป์จาก รูปแบบ ๓ มิติ ๒. เปรียบเทียบผลงาน ทัศนศิลป์ในมิติต่าง ๆ ๓. นำความรู้เกี่ยวกับหลักการ ของแสง เงา และน้ำหนักมา สร้างงานวาดภาพ หรืองานปั้น
๔. สร้างสรรค์ งานปั้นโดยใช้ หลักการเพิ่ม และลด	ผู้เรียนรู้อะไร การสร้างสรรค์งานปั้น โดยใช้หลักการเพิ่มและลด ที่ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้ งานสมบูรณ์ได้สัดส่วนและ สวยงาม ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้ หลักการเพิ่มและลด ได้อย่างเหมาะสม สวยงาม	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	งานปั้น รูปแบบ ๓ มิติ	๑. ทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานปั้น ๒. แสวงหาความรู้ใหม่ เกี่ยวกับงานปั้น ๓. ผนวกความรู้เดิมกับ ความรู้ใหม่ ๔. เปรียบเทียบผลงานปั้น ในมิติต่าง ๆ ๕. นำความรู้เกี่ยวกับหลักการ เพิ่มและลดมาสร้างสรรค์งานปั้น
๕. สร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์ โดยใช้ หลักการของ รูปและ พื้นที่ว่าง	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการของรูปและพื้นที่ ว่างที่ถูกต้องเหมาะสม ช่วยสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยใช้หลักการของรูปและ พื้นที่ว่างได้เหมาะสม	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	วาดภาพระบายสี ตามจินตนาการ โดยใช้ความรู้เรื่อง หลักการของ รูปแบบพื้นที่ว่าง	๑. ทบทวนความรู้เดิม เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ๒. แสวงหาความรู้ใหม่ เกี่ยวกับเรื่องการใช้หลักการ ของรูปและพื้นที่ว่างในการ สร้างงานทัศนศิลป์ ๓. เชื่อมโยงความรู้เดิม กับความรู้ใหม่ ๔. เปรียบเทียบผลงาน ทัศนศิลป์ในมิติต่าง ๆ ๕. นำความรู้เกี่ยวกับ หลักการของรูป และพื้นที่ว่าง มาสร้างงานทัศนศิลป์

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๖. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาดสัดส่วน และความสมดุล	ผู้เรียนรู้อะไร การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ที่ดีต้องใช้หลักการจัดขนาดสัดส่วนและความสมดุล โดยใช้สีคู่ตรงข้ามที่เหมาะสม ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	วาดภาพตามจินตนาการโดยใช้ความรู้เรื่องการใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล	๑. ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการใช้สี ๒. แสวงหาความรู้ใหม่เกี่ยวกับเรื่องการใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล ๓. เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ๔. เปรียบเทียบผลงานทัศนศิลป์ในมิติต่าง ๆ ๕. นำความรู้เกี่ยวกับหลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุลโดยใช้สีคู่ตรงข้ามมาสร้างงานทัศนศิลป์
๗. สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร แผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบเป็นงานทัศนศิลป์ที่ถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผังและภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ	ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	๑. งานทัศนศิลป์ที่เป็นแผนภาพหรือแผนผัง ๒. วาดภาพตามจินตนาการเพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวของเหตุการณ์ที่พบเห็น	๑. ดำรงงานทัศนศิลป์ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ๒. อธิบายและซักถามความรู้เกี่ยวกับแผนผัง แผนภาพ และการวาดภาพประกอบเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดความคิดความรู้สึก ๓. คัดเลือกข้อมูลที่สอดคล้องกับภาระงาน ๔. ตรวจสอบความเหมาะสม ๕. สร้างชิ้นงานเป็นแผนภาพหรือแผนผังและภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ

สาระที่ ๑ กศศศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บรรยาย บทบาทของงาน ทัศนศิลป์ที่ สะท้อนชีวิต และสังคม	ผู้เรียนรู้อะไร บทบาทของงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนชีวิตและสังคม ผู้เรียนทำอะไรได้ เขียนบรรยายบทบาท ของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อน ชีวิตและสังคมได้อย่าง เหมาะสม	ทักษะการ รวบรวมข้อมูล	เขียนบรรยายบทบาท ของงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อน ชีวิตและสังคม	๑. อธิบายบทบาทความรู้เดิมเกี่ยวกับ งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม ๒. เชื่อมโยง เกี่ยวกับผลงาน ทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม พร้อมเขียนบรรยาย ๓. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับงาน ทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม ๔. นำเสนอโดยการเขียนบรรยาย บทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อน ชีวิตและสังคม
๒. อภิปราย เกี่ยวกับ อิทธิพลของ ความเชื่อ ความศรัทธาใน ศาสนา ที่มีผลต่องาน ทัศนศิลป์ ในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร อิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนา ที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ ในท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพล ของเชื่อ ความศรัทธา ในศาสนาที่มีผลต่อ งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น อย่างมีเหตุผล	๑. ทักษะการ รวบรวมข้อมูล ๒. ทักษะการ สรุปอ้างอิง	การอภิปราย เกี่ยวกับอิทธิพล ของความเชื่อ ความศรัทธาใน ศาสนาที่มีผลต่อ งานทัศนศิลป์ ในท้องถิ่น	๑. สังเกต และรวบรวมข้อมูลในเรื่อง ความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาที่มี ผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ๒. จำแนกข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็นออกจากกัน ๓. พิจารณาความน่าเชื่อถือของ ข้อเท็จจริง โดยอ้างอิงจากความรู้เดิม และความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องาน ทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ๔. สรุปความคิดเห็นจากการอ้างอิง เรื่องที่คิดโดยใช้เหตุผลแบบนิรนัย และ/หรืออุปนัยบนฐานของข้อมูล ที่เชื่อถือได้ ๕. ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพล ของความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนา ที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น อย่างมีเหตุผล
๓. ระบุ และ บรรยาย อิทธิพลทาง วัฒนธรรมใน ท้องถิ่นที่มีผล ต่อการ สร้างงาน ทัศนศิลป์ ของบุคคล	ผู้เรียนรู้อะไร อิทธิพลของวัฒนธรรมใน ท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของบุคคล ผู้เรียนทำอะไรได้ ระบุและบรรยายอิทธิพล ทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น ที่มีผลต่อการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของบุคคลได้	ทักษะ การระบุ	รายงานเกี่ยวกับ อิทธิพลทาง วัฒนธรรมใน ท้องถิ่นที่มีผลต่อการ สร้างงานทัศนศิลป์ ของบุคคล	๑. สังเกตอิทธิพลของวัฒนธรรม ในท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของบุคคล ๒. อภิปรายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ อิทธิพลของวัฒนธรรมในท้องถิ่นตาม ที่สังเกตโดยเชื่อมโยงลักษณะจากการ สังเกตกับลักษณะที่เคยรู้มาก่อนหรือ จากประสบการณ์เดิม ๓. สรุปเขียนเป็นรายงานเกี่ยวกับ อิทธิพลของวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มี ผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ของบุคคล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. บรรยายเพลง ที่ฟังโดยอาศัย องค์ประกอบ ดนตรี และ ศัพท์สังคีต	ผู้เรียนรู้อะไร การบรรยายเพลงที่ฟัง ควรวาดองค์ประกอบ ดนตรีและศัพท์สังคีต ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายเพลงที่ฟังโดย อาศัยองค์ประกอบดนตรี และศัพท์สังคีต	ทักษะการ วิเคราะห์	๑. แผนภูมิ องค์ประกอบของ ดนตรีที่สื่ออารมณ์ ประเภทต่าง ๆ ๒. บรรยาย บทเพลงตาม องค์ประกอบดนตรี ของเพลงที่ได้ฟัง	๑. ฟังเพลงตามที่กำหนด ๒. ร่วมกันวิเคราะห์องค์ประกอบ ของดนตรีและศัพท์สังคีต ๓. อภิปรายจัดหมวดหมู่ ขององค์ประกอบดนตรี และศัพท์สังคีต ๔. แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม สรุปเป็นแผนภูมิ องค์ประกอบของดนตรีและ ใช้ศัพท์สังคีตในเพลงที่สื่อ อารมณ์ประเภทต่าง ๆ ๕. บรรยายบทเพลงตาม องค์ประกอบดนตรีของเพลง ที่ได้ฟัง
๒. จำแนก ประเภทและ บทบาทหน้าที่ เครื่องดนตรี ไทยและ เครื่องดนตรี ที่มาจาก วัฒนธรรม ต่าง ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร เครื่องดนตรีแต่ละประเภท มีหน้าที่และบทบาทตาม ประเภทของเครื่องดนตรี และวงดนตรีที่มาจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ ผู้เรียนทำอะไรได้ จำแนกประเภทและบทบาท หน้าที่เครื่องดนตรีไทย และเครื่องดนตรีที่มาจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ	ทักษะการ จำแนกประเภท	สมุดภาพเครื่อง ดนตรีไทยแต่ละ ประเภท	๑. ฟังเพลงตามที่กำหนด ๒. สังเกตเครื่องดนตรี ในยุคสมัยต่าง ๆ ๓. จำแนกเสียงขับร้อง ประเภทและบทบาทหน้าที่ ของเครื่องดนตรีไทยและ เครื่องดนตรีที่มาจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ ดนตรี ประเภทต่าง ๆ ในบทเพลงที่ฟัง ๔. นำเพลงที่ตนเองสนใจมา นำเสนอและอธิบายลักษณะ ของเสียงเครื่องดนตรีในเพลง ที่นำเสนอ ๕. ทำสมุดภาพเครื่องดนตรีไทย แต่ละประเภท

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. อ่าน เขียน โน้ตไทย และ โน้ตสากล ทำนองง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร การอ่านเขียนโน้ตดนตรีไทย และสากล มีพื้นฐานมาจาก การฟังและจำแนกองค์ประกอบ ของดนตรีจากบทเพลง ผู้เรียนทำอะไรได้ ๑. รู้จักเครื่องหมายและ สัญลักษณ์ทางดนตรี ๒. อ่านและเขียนโน้ต บทเพลงไทยอัตราจังหวะ ๒ ชั้น ๓. อ่านและเขียนโน้ตบทเพลง สากลในบันไดเสียง C Major	ทักษะ การระบุ	อ่านและเขียนโน้ต ไทยและโน้ตสากล ทำนองง่าย ๆ	๑. ฟังเพลงและอ่านโน้ต เพื่อทำความเข้าใจทำนอง อย่างง่าย ๆ ๒. สังเกตโน้ตดนตรีไทย และสากล ๒. ให้ความรู้และพิจารณา ข้อมูลเกี่ยวกับสัญลักษณ์ ดนตรีและเครื่องหมายต่าง ๆ ๓. ฝึกอ่านโน้ตตามบทเพลงที่ฟัง ๔. สรุปความสัมพันธ์ของการ อ่าน เขียนโน้ตดนตรีไทย และโน้ตดนตรีสากล
๔. ใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง ประกอบ การร้องเพลง ดนตรีที่มี จังหวะและ ทำนอง ง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร การใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบ การร้องเพลง ดนตรีที่มีจังหวะ และทำนองง่าย ๆ เป็นพื้นฐาน ในการสร้างสรรค์บทเพลง ผู้เรียนทำอะไรได้ ใช้เครื่องดนตรีบรรเลง ประกอบการร้องเพลงดนตรี ที่มีจังหวะและทำนองง่าย ๆ ได้อย่างเหมาะสม	ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	๑. ขับร้องประโยค เพลงตาม ทบ โดยไม่มีการ ฝึกซ้อม ๒. เล่นเครื่อง ดนตรีตามจังหวะ และทำนอง	๑. ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการ ใช้เครื่องดนตรีบรรเลง ประกอบการร้องเพลง ๒. ฝึกเขียนประโยคเพลง อย่างสั้น ๆ และง่าย ๓. ฝึกนำเสนอประกอบเครื่อง ประกอบจังหวะ ๔. ฝึกแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ๕. แสดงการดนตรี โดยใช้ เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบ
๕. บรรยาย ความรู้สึกที่มี ต่อดนตรี	ผู้เรียนรู้อะไร ความรู้สึกที่มีต่อดนตรีเป็น การรู้ความหมายและอารมณ์ ของดนตรีประกอบกับ จังหวะและทำนองที่สอดคล้อง ประสานสามารถบรรเลง ดนตรีสื่อสารอารมณ์เพลง ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายความรู้สึกและ แสดงความคิดเห็นที่มี ต่อดนตรีได้	ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้	เขียนบรรยาย ถ่ายทอดความรู้สึก ที่มีต่อกิจกรรม ดนตรีที่ได้รับฟัง ตามความถนัด	๑. รับรู้เครื่องดนตรีแต่ละ ประเภทสื่ออารมณ์อะไรบ้าง ๒. บรรยายการสื่ออารมณ์ ของดนตรีจากกิจกรรมที่ แสดงออก ๓. เลือกเครื่องดนตรีที่จะ บรรเลงร่วมกับกิจกรรม การแสดงออก ๔. บรรเลงดนตรีร่วมกับ กิจกรรมการแสดงตาม จินตนาการ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๕. เขียนบรรยายถ่ายทอด ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรม ดนตรีที่ได้รับฟังตาม ความถนัด
๖. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทำนอง จังหวะ การประสาน- เสียง และ คุณภาพเสียง ของเพลง ที่ฟัง	ผู้เรียนรู้อะไร ทำนอง จังหวะการ ประสานเสียงและคุณภาพ เสียงเป็นองค์ประกอบ ในการแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนทำอะไรได้ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับทำนอง จังหวะ การประสานเสียงและ คุณภาพเสียงของเพลง ที่ฟัง	ทักษะ การระบุ	อภิปรายแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับทำนอง จังหวะ การ ประสานเสียง และ คุณภาพเสียงของ เพลงที่ฟัง	๑. สังเกตและศึกษาเกี่ยวกับ ทำนอง จังหวะ การประสาน เสียงและคุณภาพเสียง ของเพลงที่ฟัง ๒. ระบุทำนอง จังหวะ และ คุณภาพเสียงของเพลงที่ฟัง ๓. อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทำนอง จังหวะการประสานเสียงและ คุณภาพเสียงของเพลงที่ฟัง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. อธิบายเรื่องราวของดนตรีไทยในประวัติศาสตร์	ผู้เรียนรู้อะไร ดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ เป็นการศึกษาดนตรีไทยในเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ผู้เรียนทำอะไรได้ อธิบายเรื่องราวของดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง	๑. ทักษะการสำรวจ ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล	รายงานดนตรีไทยในประวัติศาสตร์	๑. กำหนดประเด็นเกี่ยวกับดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ ๒. สำรวจและรวบรวมข้อมูลบทเพลงและดนตรีที่มีบทบาทสำคัญและสัมพันธ์กับประเพณีในวัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย ๓. นำเสนอข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นที่ได้จากการสำรวจเพิ่มเติม ๔. สรุปทำเป็นรายงานเกี่ยวกับดนตรีไทยในประวัติศาสตร์
๒. จำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน	ผู้เรียนรู้อะไร ดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกันเป็นวิวัฒนาการทางดนตรีที่มีคุณค่าในมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรแก่การอนุรักษ์ ผู้เรียนทำอะไรได้ จำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน	๑. ทักษะการจำแนกประเภท ๒. ทักษะการเชื่อมโยง	การนำเสนอผลงาน เช่น การจัดบอร์ดหรือนิทรรศการ ฯลฯ	๑. สังเกตสิ่งๆ ที่เหมือนกันและสิ่งที่ต่างกันของดนตรีที่มาจากยุคสมัยต่าง ๆ ๒. กำหนดประเด็นเกี่ยวกับการจำแนกดนตรีในแต่ละยุคสมัย ๓. พิจารณาและแยกข้อมูลดนตรีที่มาจากยุคสมัยต่าง ๆ ๔. จัดกลุ่มข้อมูลดนตรีที่มาจากยุคสมัยต่าง ๆ ๕. เลือกข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกันมาสัมพันธ์กันให้มีความหมายโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ ๖. สรุปผลการจำแนกและอธิบายความสัมพันธ์ของข้อมูล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				๗. นำเสนอผลงาน เช่น การจัดบอร์ดหรือนิทรรศการ
๓. อภิปราย อิทธิพลของ วัฒนธรรม ต่อดนตรี ในท้องถิ่น	ผู้เรียนรู้อะไร วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อดนตรีในท้องถิ่น ผู้เรียนทำอะไรได้ อภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น	ทักษะการ รวบรวมข้อมูล	การอภิปราย เกี่ยวกับอิทธิพล ของวัฒนธรรม ต่อดนตรีไทย ในท้องถิ่น	๑. ทบทวนความรู้เดิมและกำหนดประเด็นเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อดนตรีไทยในท้องถิ่น ๒. สำรวจและรวบรวมข้อมูลบทเพลงและดนตรีที่มีบทบาทสำคัญและสัมพันธ์กับประเพณีในวัฒนธรรมในท้องถิ่นและภูมิภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย ๓. เชื่อมโยงความสัมพันธ์โดยใช้เหตุผล ๔. อภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้
ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. สร้างสรรค์ การเคลื่อนไหว และการแสดง โดยเน้นการ ถ่ายทอดลีลา หรืออารมณ์	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการสร้างสรรค์การ เคลื่อนไหว และการ ประดิษฐ์ท่าทางประกอบ การแสดงนาฏศิลป์ประเภท เพลงปลุกใจ หรือการแสดง พื้นเมือง โดยเน้นการ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ ผู้เรียนทำอะไรได้ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหว และการประดิษฐ์ท่าทาง ประกอบการแสดงนาฏศิลป์ ประเภทเพลงปลุกใจ หรือ การแสดงพื้นเมือง โดยเน้น การถ่ายทอดลีลาหรือ อารมณ์	ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	ประดิษฐ์ท่าทาง การเคลื่อนไหว ประกอบเพลง ปลุกใจหรือการ แสดงพื้นเมือง โดย เน้นการถ่ายทอด ลีลาหรืออารมณ์	๑. ทบทวนการเคลื่อนไหว ภาษาท่าที่สื่ออารมณ์ ในการแสดงนาฏศิลป์ และ หลักการสร้างสรรค์การ เคลื่อนไหวท่าทางประกอบ การแสดงนาฏศิลป์ ๒. กำหนดเพลงปลุกใจ หรือ เพลงพื้นเมืองของท้องถิ่น เพื่อเลือกนำไปใช้ในการ ประดิษฐ์ท่าทาง ๓. วางแผนการประดิษฐ์ ท่าทางการเคลื่อนไหว ประกอบเพลงปลุกใจหรือ การแสดงพื้นเมือง โดยเน้น การถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ ๔. ฝึกปฏิบัติ และแสดงท่าทาง การเคลื่อนไหวประกอบเพลง ปลุกใจหรือเพลงพื้นเมือง ที่เน้นลีลาหรืออารมณ์ ๕. นำเสนอผลงานการ ประดิษฐ์ท่าทางประกอบเพลง ปลุกใจหรือเพลงพื้นเมือง ที่เน้นการถ่ายทอดลีลาหรือ อารมณ์ พร้อมทั้งประเมิน ผลงานดังกล่าว ๖. เสนอแนะข้อคิดเห็น และ สรุปหลักการสร้างสรรค์การ เคลื่อนไหวและการประดิษฐ์ ท่าทางประกอบการแสดง

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
				นาฏศิลป์ประเภทเพลง ปลุกใจ หรือการแสดง พื้นเมือง โดยเน้นการถ่ายทอด ลีลาหรืออารมณ์
๒. ออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ ประกอบ การแสดง อย่างง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการออกแบบเครื่อง แต่งกาย หรืออุปกรณ์ ฉากประกอบการแสดง อย่างง่าย ผู้เรียนทำอะไรได้ ออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ ฉากประกอบ การแสดงอย่างง่าย	ทักษะ กระบวนการ คิดสร้างสรรค์	๑. ผังมโนทัศน์ หลักการออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ ฉาก ประกอบการแสดง ๒. ออกแบบเครื่อง แต่งกาย หรือ อุปกรณ์ ฉาก ประกอบการแสดง	๑. ทบทวนหลักการ สร้างสรรค์การแสดง จากนั้น รับความรู้ใหม่เรื่องหลักการ ออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ ฉากประกอบ การแสดง แล้วบันทึกไว้ ในรูปแบบผังมโนทัศน์ ๒. กำหนดชุดการแสดง นาฏศิลป์เพื่อให้ผู้เรียน สร้างสรรค์การออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ ฉากประกอบการแสดง ๓. ระดมพลั้งความคิดในการ ออกแบบเครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ ฉากประกอบ การแสดงที่ได้รับมอบหมาย ๔. ฝึกปฏิบัติการสร้างสรรค์ ผลงานการออกแบบเครื่อง แต่งกาย หรืออุปกรณ์ ฉากประกอบการแสดง ๕. นำเสนอผลงานการ ออกแบบ ซึ่งประกอบด้วย ประเด็นของวัตถุประสงค์ วิธีใช้และขั้นตอน การสร้างสรรค์ ๖. สรุปและให้ข้อ เสนอแนะ

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๓. แสดง นาฏศิลป์และ ละครง่าย ๆ	ผู้เรียนรู้อะไร ประเภทของการแสดง นาฏศิลป์และละคร - รำวงมาตรฐาน - ระบำ - ฟ้อน - ละครสร้างสรรค์ ผู้เรียนทำอะไรได้ ฝึกและแสดงนาฏศิลป์ รวมทั้งละคร - รำวงมาตรฐาน - ระบำ - ฟ้อน - ละครสร้างสรรค์	๑. ทักษะ การสรุปอ้างอิง ๒. ทักษะ การหาแบบแผน	๑. แสดงรำวง มาตรฐาน ระบำ รำฟ้อน และละคร สร้างสรรค์ได้ อย่างละ ๑ ชุด ๒. ผลงานการเขียน ความรู้สึจาก การแสดง	๑. ศึกษาสำรวจข้อมูล ประเภทของการแสดง นาฏศิลป์และละคร ประกอบด้วย รำวงมาตรฐาน ระบำ รำ ฟ้อน และละคร สร้างสรรค์ โดยการอ้างอิง จากความรู้ประสบการณ์เดิม และความรู้ใหม่ เพื่อหา แบบแผนของการแสดง ๒. จัดเรียงความคิด โดยการ จัดทำแผนผังความคิด ประเภทของการแสดงนาฏศิลป์ ละคร และลักษณะแบบแผน ของการแสดงรำวงมาตรฐาน ระบำ รำ ฟ้อน และละครสร้างสรรค์ ๓. ฝึกปฏิบัติ และผลัดกัน นำเสนอและชื่นชมผลงาน การแสดงรำวง มาตรฐาน ระบำ รำ ฟ้อน และละคร สร้างสรรค์ จากนั้นร่วมกัน วิพากษ์วิจารณ์ผลงาน การแสดงและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ไขปรับปรุง ๔. ร่วมกันสรุปประเภทของ การแสดงนาฏศิลป์และละคร อันประกอบด้วยรำวง มาตรฐาน ระบำ รำ ฟ้อน และละครสร้างสรรค์
๔. บรรยายความ รู้สึกของ ตนเองที่มีต่อ งานนาฏศิลป์	ผู้เรียนรู้อะไร ความรู้สึกของตนเองที่มี ต่องานนาฏศิลป์และการ ละครอย่างสร้างสรรค์	ทักษะการคิด ลึกซึ้ง	๑. ผังความคิด บทบาทและหน้าที่ ในงานการแสดง นาฏศิลป์ และการละคร	๑. สนทนาและรวบรวม บทบาทหน้าที่ในงานการแสดง นาฏศิลป์และการละคร จากนั้นเชื่อมโยงเข้าสู่บทบาท และหน้าที่ดังกล่าว โดย

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
และการละคร อย่างสร้างสรรค์	ผู้เรียนทำอะไรได้ บรรยายความรู้สึกของ ตนเองที่มีต่อในงาน นาฏศิลป์และการละคร อย่างสร้างสรรค์		๒. ผลงานการ เขียนบรรยาย ความรู้สึกของตน ที่มีต่องาน นาฏศิลป์และ การละคร	จำแนกออกเป็นประเด็น ต่าง ๆ แล้วนำผลการ อภิปรายแลกเปลี่ยนกัน ๒. จัดโครงสร้างของส่วน ประกอบต่าง ๆ ของบทบาท และหน้าที่ของงานนาฏศิลป์ และการละครเป็นผังความคิด ๓. อธิบายความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ ความรู้สึกที่มีต่องานนาฏศิลป์ และการละคร ๔. พิจารณาความรู้สึกของ ตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์ และการละครอย่าง สร้างสรรค์ จากนั้นเขียน บรรยายแลกเปลี่ยนกันให้ผู้ อื่นรับรู้
๕. แสดงความ คิดเห็นในการ ชมการแสดง	ผู้เรียนรู้อะไร หลักการชมการแสดง ผู้เรียนทำอะไรได้ ชมการแสดง วิเคราะห์ และบอกความรู้สึกจาก การแสดง	ทักษะการสรุป ลงความเห็น	๑. ฟังมโนทัศน์ ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลจากการแสดง ๒. ถ่ายทอดความ รู้สึกจากการชม การแสดง	๑. ชมการแสดงเพื่อศึกษา ข้อมูล ๒. วิเคราะห์การแสดง พร้อม กับจัดทำผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเป็นผังความคิด ๓. นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูล โดยเชื่อมโยงการใช้ เหตุผลอ้างอิงจากความรู้ หรือประสบการณ์ พร้อมกับถ่ายทอดความรู้ ที่ได้จากการชมการแสดง
๖. อธิบาย ความสัมพันธ์ ระหว่าง นาฏศิลป์และ	ผู้เรียนรู้อะไร องค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ความสัมพันธ์ระหว่าง นาฏศิลป์และการละครกับ	ทักษะการ สำรวจค้นหา	๑. ฟังมโนทัศน์ องค์ประกอบทาง นาฏศิลป์และ ละคร	๑. ศึกษาองค์ประกอบของ นาฏศิลป์และการละคร พร้อมทั้งจัดทำผังมโนทัศน์ องค์ประกอบดังกล่าว

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
การละครกับ สิ่งที่ประสบ ในชีวิต ประจำวัน	สิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนทำอะไรได้ บอกองค์ประกอบทาง นาฏศิลป์และอธิบายความ สัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ และการละครกับสิ่งที่ ประสบในชีวิตประจำวัน		๒. การสรุปความ สัมพันธ์ระหว่าง นาฏศิลป์และการ ละครกับสิ่งที่ ประสบในชีวิต ประจำวัน	๒. ชมการแสดงนาฏศิลป์ และละคร ๓. นำข้อมูลที่ได้รับจากการ ชมการแสดงนาฏศิลป์และ ละครมาเชื่อมโยงกับสิ่งที่ ประสบในชีวิตประจำวัน เพื่อ วิเคราะห์ห่อภิปรายหาความ สัมพันธ์สอดคล้องกัน ๔. รวบรวมข้อมูลที่ได้จาก การวิเคราะห์มาอธิบายถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง นาฏศิลป์และการละครกับ สิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน ๕. สรุปความสัมพันธ์ระหว่าง นาฏศิลป์และการละครกับ สิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ผู้เรียนรู้อะไร/ทำอะไรได้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
๑. อธิบายสิ่งที่มีความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์และละคร	ผู้เรียนรู้อะไร ความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญ บุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละคร ผู้เรียนทำอะไร อธิบายความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญ บุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละคร	ทักษะการให้เหตุผล	๑. รายงานประวัติและความเป็นมาของนาฏศิลป์และการละคร ๒. การอภิปรายความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญของนาฏศิลป์และการละคร	๑. รวบรวมข้อมูลความรู้เกี่ยวกับความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญ บุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละคร ๒. วิเคราะห์ และอภิปรายความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญบุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละครเพื่อสร้างความเข้าใจให้กระจ่างชัดเจน ๓. อธิบายความหมาย ความเป็นมา ความสำคัญ บุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละคร
๒. ระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร	ผู้เรียนรู้อะไร วิธีการนำประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละครมาปรับประยุกต์ใช้กับการแสดงนาฏศิลป์และละครในวันสำคัญของโรงเรียน ผู้เรียนทำอะไร นำประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละครมาปรับประยุกต์ใช้กับการแสดงนาฏศิลป์และละครในวันสำคัญของโรงเรียน	ทักษะการระบุ	๑. ฟังมโนทัศน์การแสดงในวันสำคัญต่าง ๆ ของโรงเรียน ๒. นำเสนอประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดง หรือชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร	๑. อภิปรายถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละครมาโดยการระบุไว้ในฟังมโนทัศน์ ๒. กำหนดวันสำคัญต่าง ๆ ในโรงเรียน จากนั้นแบ่งกลุ่มให้พอดีกับวันสำคัญดังกล่าว แล้วมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนเพื่อนำประโยชน์จากการแสดง หรือการชมนาฏศิลป์และละครมาปรับประยุกต์ใช้กับการแสดงนาฏศิลป์และละครในวันสำคัญของโรงเรียน ๓. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานแลกเปลี่ยนกัน พร้อมทั้งชื่นชมและให้ข้อเสนอแนะ ๔. สรุปความรู้เกี่ยวกับการนำประโยชน์จากการแสดงและชมการแสดงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

♦ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ ต่อเนื่องจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัด โดยวิเคราะห์ใน ๖ ประเด็น คือ ความสัมพันธ์/ความเชื่อมโยงของตัวชี้วัดแต่ละตัวที่จะนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกันได้ ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๑. ระบุคู่สีตรงและอ้อมเกี่ยวกับการใช้สีคู่ตรงข้ามในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์ ๒. อธิบายการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๖. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยใช้สีคู่ตรงข้ามหลักการจัดขนาด สัดส่วน และความสมดุล	การใช้สีคู่ตรงข้ามหลักการจัดขนาด สัดส่วน และความสมดุล มีผลต่อการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	๑. วงสีธรรมชาติ และสีคู่ตรงข้าม ๒. หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุลในงานทัศนศิลป์ ๓. การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยใช้สีคู่ตรงข้ามหลักการจัดขนาด สัดส่วน และความสมดุล	๑. ทักษะการเขียน ๒. ทักษะการระบุเชื่อมโยง ๓. ทักษะการนำความรู้ไปใช้	๑. วาดภาพและระบายสีตามจินตนาการโดยใช้ความรู้เรื่องการใช้สีคู่ตรงข้ามและหลักการจัดขนาด สัดส่วน และความสมดุล ๒. อภิปรายนำเสนอผลงาน	๑. ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับวรรณะสี การใช้สีคู่ตรงข้ามและหลักการจัดขนาด สัดส่วน และความสมดุล ๒. อธิบายเชื่อมโยงเกี่ยวกับข้อมูลการใช้สีคู่ตรงข้ามและหลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๓. เปรียบเทียบผลงานทัศนศิลป์ในมิติต่าง ๆ ๔. นำความรู้เกี่ยวกับสีคู่ตรงข้ามหลักการจัดขนาด สัดส่วน และความสมดุลสร้างผลงานทัศนศิลป์
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๓. สร้างงานทัศนศิลป์จากรูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ โดยใช้หลักการของแสงเงาและน้ำหนัก	การใช้หลักการของแสงเงา น้ำหนัก รูปและพื้นที่ว่างทำให้งานทัศนศิลป์มีมิติ และสามารถถ่ายทอดความคิด	๑. งานทัศนศิลป์รูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ ๒. รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์ ๓. การสร้างงานทัศนศิลป์เป็น	๑. ทักษะการนำความรู้ไปใช้ ๒. ทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้	๑. การวาดภาพประกอบเรื่องราวตามจินตนาการ ๒. งานปั้นรูปแบบ ๓ มิติ ๓. งานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ	๑. ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์รูปแบบ ๒ มิติ เป็น ๓ มิติ ๒. บอกความเหมือนความต่างเกี่ยวกับการวาดภาพ ๒ มิติ และ ๓ มิติ

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
๕. สร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการของรูปและพื้นที่ว่าง ๖. สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพแผนผังและภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ	หรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้	แผนภาพ แผนผัง และ ภาพประกอบ		แผนผัง และภาพประกอบเรื่องราว	๓. เปรียบเทียบผลงาน รูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ ๔. นำความรู้เกี่ยวกับแสง เงา น้ำหนัก และหลักการของรูปและพื้นที่ว่างมาสร้างงานปั้น รูปแบบ ๓ มิติ ๕. อธิบายและซักถามความรู้เกี่ยวกับแผนผัง แผนภาพ และการวาดภาพประกอบเรื่องราว ๖. คัดเลือกข้อมูลที่สอดคล้องกับภาระงาน ๗. ตรวจสอบความเหมาะสม ๘. สร้างชิ้นงานเป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๔. สร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้หลักการเพิ่มและลด	หลักการเพิ่มและลดเป็นวิธีการหนึ่งของงานปั้น	การใช้หลักการเพิ่มและลดในการสร้างสรรค์งานปั้น	ทักษะการนำความรู้ไปใช้	งานปั้นรูปแบบ ๓ มิติ	๑. ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานปั้น ๒. แสวงหาความรู้ใหม่เกี่ยวกับงานปั้น ๓. ผนวกความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ๔. เปรียบเทียบผลงานปั้นในมิติต่าง ๆ ๕. นำความรู้เกี่ยวกับหลักการเพิ่มและลดมาสร้างสรรค์งานปั้น

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์ มาตรฐาน ศ ๑.๒ ๑. บรรยายบทบาทของทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม ๒. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ๓. ระบุและบรรยายอิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ของบุคคล	ความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนา วัฒนธรรมในท้องถิ่น มีอิทธิพลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ ซึ่งงานทัศนศิลป์จะมีบทบาทในการสะท้อนชีวิตและสังคม	๑. บทบาทของงานทัศนศิลป์ในชีวิตและสังคม ๒. อิทธิพลของศาสนาที่มีต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น ๓. อิทธิพลของวัฒนธรรมในท้องถิ่นที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๓. ทักษะการสรุปอ้างอิง	วาดภาพและเขียนบรรยายเกี่ยวกับ ๑. งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม ๒. อิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	๑. อธิบายบทบาทความรู้เดิม เกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม รวมทั้งความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ ๒. รวบรวมข้อมูล เรื่องความเชื่อในศาสนา/อิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น ๓. จำแนกข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกัน ๔. พิจารณาอิทธิพล ความเชื่อ ความศรัทธาในศาสนา และอิทธิพลทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นของข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น โดยอ้างอิงจากความรู้เดิม ๕. สร้างงานทัศนศิลป์แล้วเขียนบรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม และอิทธิพลของความเชื่อ ความศรัทธาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น โดยมีการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๑. บรรยายเพลง ที่ฟัง โดยอาศัย องค์ประกอบ ดนตรี และ ศัพท์สังคีต ๒. จำแนก ประเภทและ บทบาทหน้าที่ เครื่องดนตรี ไทยและ เครื่องดนตรี ที่มาจาก วัฒนธรรม ต่าง ๆ	เครื่องดนตรี แต่ละประเภท มีหน้าที่และ บทบาทตาม ประเภทของ เครื่องดนตรีและ วงดนตรีที่มาจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ การบรรยายเพลง ที่ฟัง ควรอาศัย องค์ประกอบ ดนตรี และศัพท์ สังคีต	๑. องค์ประกอบ ดนตรีและศัพท์ สังคีต ๒. เครื่องดนตรี ไทยแต่ละภาค ๓. บทบาทและ หน้าที่ของ เครื่องดนตรี ๔. ประเภทของ เครื่องดนตรี สากล	๑. ทักษะการ จำแนกประเภท ๒. ทักษะการ วิเคราะห์	๑. แผนภูมิ องค์ประกอบของ ดนตรีที่สื่อ อารมณ์ ๒. บรรยาย บทเพลงตาม องค์ประกอบ ดนตรีของเพลง ที่ได้ฟัง ๓. สมุดภาพ เครื่องดนตรีไทย แต่ละประเภท	๑. ฟังเพลงที่มาจาก วัฒนธรรมต่าง ๆ ๒. วิเคราะห์และ กำหนดเกณฑ์ของ เพลงตามองค์ประกอบ ของดนตรี ๓. จำแนกเสียง ขั้วร้องและเสียงดนตรี ประเภทต่าง ๆ ใน บทเพลงที่ฟัง ๔. อภิปรายผลการ จำแนกองค์ประกอบ ของดนตรีและศัพท์ สังคีต ๕. สรุปเป็นแผนภูมิ องค์ประกอบของ ดนตรีและใช้ศัพท์ สังคีตในเพลงที่สื่อ อารมณ์ประเภท ต่าง ๆ โดยใช้ศัพท์ สังคีต ๖. ทำสมุดภาพ เครื่องดนตรีไทย แต่ละประเภท ๗. นำเพลงที่ตนเอง สนใจมานำเสนอและ วิเคราะห์ลักษณะ ของเสียงขั้วร้องและ เครื่องดนตรี

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๓. อ่าน เขียน โน้ตไทย และ โน้ตสากล ทำนองง่าย ๆ ๔. ใช้เครื่อง ดนตรีบรรเลง ประกอบการ ร้องเพลง ต้นสด มีจังหวะและ ทำนองง่าย ๆ	การอ่านเขียน โน้ตและใช้ เครื่องดนตรี ดนตรีไทยและ สากลมีพื้นฐาน มาจากการฟัง	๑. เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ ทางดนตรี ๒. โน้ตบทเพลง ไทย อัตรากี่จังหวะ สองชั้น ๓. โน้ตบทเพลง สากลในบันได เสียง C Major ๔. การร้องเพลง ประกอบดนตรี ๕. การสร้างสรรค์ รูปแบบจังหวะ และทำนองด้วย เครื่องดนตรี	๑. ทักษะการอ่าน ๒. ทักษะการ เขียน ๓. ทักษะการระบุ ๔. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้	๑. อ่านเขียน โน้ตไทย และ โน้ตสากล ๒. ร้องประโยค เพลงถามตอบ โดยไม่มีการฝึก ซ้อมประกอบ การเคาะจังหวะ ๓. นำเสนอ การเล่นเครื่อง ดนตรีตามจังหวะ และทำนอง	๑. ฟังเพลงและอ่าน โน้ตเพลงเพื่อทำ ความเข้าใจจังหวะ และทำนองง่าย ๆ ๒. ให้ความรู้เกี่ยวกับ สัญลักษณ์ดนตรี และเครื่องหมายต่าง ๆ ๓. ฝึกอ่านโน้ตตาม บทเพลงที่ฟัง ๔. สรุปความสัมพันธ์ ของการอ่านเขียนโน้ต ดนตรีไทยและโน้ตสากล ๕. ฝึกเขียนประโยค เพลงอย่างสั้น ๆ และง่าย ๖. ฝึกนำเสนอ ประกอบเครื่อง ประกอบจังหวะ ๗. แสดงการต้นสด แบบถาม-ตอบ ประกอบเครื่อง ประกอบจังหวะ
มาตรฐาน ศ ๒.๑ ๕. บรรยาย ความรู้สึกที่มี ต่อดนตรี ๖. แสดงความ คิดเห็น เกี่ยวกับทำนอง จังหวะการ ประสานเสียง และคุณภาพ เสียงของ เพลงที่ฟัง	ทำนอง จังหวะ การประสานเสียง และคุณภาพ เสียงของเพลง เป็นองค์ประกอบ ที่มีผลต่อการ แสดงความคิด เห็นความรู้สึก ที่มีต่อดนตรี	การบรรยาย ความรู้สึกละ แสดงความคิด เห็นที่มีต่อ บทเพลง - เนื้อหาใน บทเพลง - องค์ประกอบ ในบทเพลง - คุณภาพเสียง ในบทเพลง	๑. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้ ๒. ทักษะ การระบุ	๑. เขียนบรรยาย ถ่ายทอดความ รู้สึกที่มีต่อ กิจกรรมดนตรี ที่ได้รับฟังตาม ความถนัด ๒. อภิปราย แสดงความคิด เห็นเกี่ยวกับ ทำนองจังหวะ การประสาน เสียงและ คุณภาพเสียง ของเพลงที่ฟัง	๑. รับรู้เครื่องดนตรี แต่ละประเภทสื่อ อารมณ์อะไรบ้าง ๒. ระบุการสื่อ อารมณ์ของดนตรี จากกิจกรรมที่แสดงออก ๓. เลือกเครื่องดนตรี ที่จะบรรเลงร่วมกับ กิจกรรมการแสดงออก ๔. บรรเลงดนตรีร่วมกับ กิจกรรมการแสดง ตามจินตนาการ ๕. อภิปรายแสดง ความรู้สึก ความคิดเห็น เกี่ยวกับทำนอง จังหวะการประสาน เสียงและคุณภาพ เสียงของเพลงที่ฟัง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๒ ดนตรี มาตรฐาน ศ ๒.๒ ๑. อธิบายเรื่องราวของดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ ๒. จำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน ๓. อภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น	ดนตรีที่มาจากยุคสมัยที่ต่างกัน เป็นวิวัฒนาการทางดนตรีที่มีคุณค่าในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรแก่การอนุรักษ์	๑. ดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ ๒. ดนตรีในเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ๓. ดนตรีในยุคสมัยต่าง ๆ ๔. อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อดนตรี	๑. ทักษะการสำรวจ ๒. ทักษะการรวบรวมข้อมูล ๓. ทักษะการเชื่อมโยง ๔. ทักษะการจำแนกประเภท	๑. รายงานเรื่องดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ ๒. จัดบอร์ดหรือนิทรรศการ ๓. อภิปรายอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น	๑. กำหนดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องราวของดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ ๒. สำรวจและรวบรวมข้อมูลดนตรีไทยในประวัติศาสตร์ที่มาจากยุคสมัยต่าง ๆ รวมถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อดนตรีไทยในท้องถิ่น ๓. กำหนดเกณฑ์ในการจำแนกดนตรีในยุคต่าง ๆ ๔. จำแนกดนตรีที่มาจากยุคสมัยต่าง ๆ ๕. จัดกลุ่มดนตรีที่มาจากยุคต่าง ๆ ๖. เชื่อมโยงเหตุผลที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของเพลงกับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ๗. สรุปผลการจำแนก ๘. อภิปรายอิทธิพลวัฒนธรรมต่อดนตรีในท้องถิ่น ๙. ทำรายงานดนตรีในเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ๑๐. นำเสนอผลงานจัดบอร์ดนิทรรศการ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์
ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๑. สร้างสรรค์ การเคลื่อนไหว และการแสดง โดยเน้นการ ถ่ายทอดลีลา หรืออารมณ์ ๒. ออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ ประกอบ การแสดง อย่างง่าย ๆ	การสร้างสรรค์ งานนาฏศิลป์ ด้วยลีลา อารมณ์ พร้อมทั้งออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ ประกอบการแสดง จะทำให้เห็น คุณค่าของงาน นาฏศิลป์	๑. การประดิษฐ์ ท่าทางประกอบ เพลงปลุกใจ หรือเพลง พื้นเมืองหรือ ท้องถิ่น เน้นลีลา หรืออารมณ์ ๒. ออกแบบ สร้างสรรค์ - เครื่องแต่งกาย - อุปกรณ์ ฉากประกอบ การแสดง	๑. ทักษะการนำ ความรู้ไปใช้ ๒. ทักษะ กระบวนการคิด สร้างสรรค์	๑. ประดิษฐ์ ท่าทาง การเคลื่อนไหว ประกอบเพลง ปลุกใจหรือการ แสดงพื้นเมือง โดยเน้นการ ถ่ายทอดลีลาหรือ อารมณ์ ๒. ฟังมโนทัศน์ หลักการออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ จาก ประกอบการแสดง ๓. ออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ จาก ประกอบการแสดง	๑. ทบทวนการ เคลื่อนไหวภาษาท่า ที่สื่ออารมณ์ใน การแสดงนาฏศิลป์ และหลักการสร้างสรรค์ การเคลื่อนไหว ท่าทางประกอบ การแสดงนาฏศิลป์ ๒. กำหนดเพลง ปลุกใจ หรือเพลง พื้นเมืองของท้องถิ่น เพื่อเลือกนำไปใช้ ในการประดิษฐ์ท่าทาง ๓. วางแผนการ ประดิษฐ์ท่าทางการ เคลื่อนไหวประกอบ เพลงปลุกใจหรือการ แสดงพื้นเมืองโดย เน้นการถ่ายทอด ลีลาหรืออารมณ์ ๔. ฝึกปฏิบัติและ แสดงท่าทางการ เคลื่อนไหวประกอบ เพลงปลุกใจหรือ เพลงพื้นเมืองที่เน้น ลีลาหรืออารมณ์ ๕. นำเสนอ ผลงานการประดิษฐ์ ท่าทางประกอบเพลง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ปลูกใจหรือเพลง พื้นเมืองที่เน้นการ ถ่ายทอดลีลาหรือ อารมณ์พร้อมทั้ง ประเมินผลงานดังกล่าว ๖. เสนอแนะข้อคิดเห็น และสรุปหลักการ สร้างสรรค์การ เคลื่อนไหวและ การประดิษฐ์ทำทาง ประกอบการแสดง นาฏศิลป์ประเภท เพลงปลูกใจหรือ การแสดงพื้นเมือง โดยเน้นการ ถ่ายทอดลีลา หรืออารมณ์ ๗. ศึกษาหลักการ ออกแบบเครื่อง แต่งกาย หรืออุปกรณ์ จากประกอบการแสดง แล้วบันทึกไว้ใน รูปแบบผังมโนทัศน์ ๘. กำหนดชุดการ แสดงนาฏศิลป์ เพื่อ ให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ การออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรือ อุปกรณ์ จาก ประกอบการแสดง ๙. ระดมพลังความ คิดในการออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรืออุปกรณ์ จาก ประกอบการแสดง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					ที่ได้รับมอบหมาย ๑๐. ฝึกปฏิบัติการ สร้างสรรค์ ผลงานการออกแบบ เครื่องแต่งกาย หรือ อุปกรณ์ จาก ประกอบการแสดง ๑๑. นำเสนอ ผลงานการออกแบบ ซึ่งประกอบด้วย ประเด็นของ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และขั้นตอนการ สร้างสรรค์ พร้อม ให้ข้อเสนอแนะ
มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๓. แสดง นาฏศิลป์และ ละครง่าย ๆ	ร่างมาตรฐาน พ็อน และละคร สร้างสรรค์ล้วน เป็นการแสดง นาฏศิลป์ที่ควร ฝึกปฏิบัติเพื่อ คงไว้ซึ่ง เอกลักษณ์ ความเป็นไทย	ประเภทของการ แสดงนาฏศิลป์ และละคร - ร่างมาตรฐาน - ระบาย - พ็อน - ละคร สร้างสรรค์	๑. ทักษะ การสรุปอ้างอิง ๒. ทักษะการ หาแบบแผน	๑. แสดงร่าง มาตรฐาน ระบาย พ็อน และ ละครสร้างสรรค์ ได้อย่างละ ๑ ชุด ๒. ผลงานการ เขียนความรู้สึก จากการแสดง	๑. ศึกษาสำรวจ ข้อมูลประเภทของ การแสดงนาฏศิลป์ และละคร อัน ประกอบด้วย ร่าง มาตรฐาน ระบาย พ็อน และละคร สร้างสรรค์ โดยการ อ้างอิงจากความรู้ เดิม และความรู้ใหม่ เพื่อหาแบบแผนของ การแสดง ๒. จัดเรียงความคิด โดยการจัดทำ แผนผังความคิด ประเภทของการแสดง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					นาฏศิลป์ ละครและลักษณะแบบแผนของการแสดงรำวงมาตรฐานระบำฟ้อน และละครสร้างสรรค์ ๓. ฝึกปฏิบัติ และผลิตกันนำเสนอและชื่นชมผลงาน การแสดงรำวงมาตรฐาน ระบำฟ้อน และละครสร้างสรรค์ จากนั้นร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ผลงานการแสดงและให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุง ๔. ร่วมกันสรุปประเภทของการแสดงนาฏศิลป์และละครอันประกอบด้วย รำวงมาตรฐานระบำ ฟ้อน และละครสร้างสรรค์
มาตรฐาน ศ ๓.๑ ๔. บรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์	นาฏศิลป์และละครมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน การบรรยายและแสดงความคิดเห็นของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์	๑. บทบาทและหน้าที่ในงานนาฏศิลป์และการละคร ๒. หลักการชมการแสดง - การวิเคราะห์ - ความรู้สึกชื่นชม	๑. ทักษะการคิดลึกซึ้ง ๒. ทักษะการสรุป ๓. ทักษะการสังเกต ๓. ทักษะการสำรวจค้นหา	๑. ผังความคิด บทบาทและหน้าที่ในงานการแสดงนาฏศิลป์และการละคร ๒. ผลงานการเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานการแสดงนาฏศิลป์	๑. สนทนารวบรวมบทบาทหน้าที่ในงานการแสดงนาฏศิลป์และการละครแล้วเชื่อมโยงเข้าสู่บทบาทหน้าที่ดังกล่าวโดยจำแนกเป็นประเด็นต่าง ๆ ในรูปแบบผังมโนทัศน์

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
๕. แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง ๖. อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน	ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการแสดง และสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้	๓. องค์ประกอบทางนาฏศิลป์และการละคร		และการละคร ๓. ผังมโนทัศน์องค์ประกอบของนาฏศิลป์และการละคร ๔. การเขียนบรรยายแสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง	๒. วิเคราะห์อภิปรายถึงบทบาทและหน้าที่ในงานนาฏศิลป์และการละครตามประเด็นต่าง ๆ แล้วนำผลการอภิปรายแลกเปลี่ยนกัน ๓. พิจารณาความรู้สึกละเอียดของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์ จากนั้นเขียนบรรยายแลกเปลี่ยนกัน ๔. ชมการแสดงเพื่อศึกษาข้อมูล ๕. วิเคราะห์การแสดง พร้อมกับจัดทำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นผังความคิด ๖. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเชื่อมโยงการใช้เหตุผลอ้างอิงจากความรู้ หรือประสบการณ์เดิม พร้อมกับถ่ายทอดความรู้สึกที่ได้จากการชมการแสดง

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๗. ศึกษาองค์ประกอบ ของนาฏศิลป์ และ การละคร พร้อมทั้ง จัดทำผังมโนทัศน์ ๘. ชมการแสดง นาฏศิลป์และละคร ๙. นำข้อมูลที่ได้รับ จากการชมการแสดง นาฏศิลป์และละคร มาเชื่อมโยง สิ่งที่พบในชีวิต ประจำวัน เพื่อ วิเคราะห์ห่อภิปราย หาความสัมพันธ์ ๑๐. รวบรวมข้อมูล ที่ได้จากการวิเคราะห์ มาอธิบายถึงความ สัมพันธ์ระหว่าง นาฏศิลป์และการ ละครกับสิ่งที่ประสบ ในชีวิตประจำวันและ สรุปความสัมพันธ์ ระหว่างนาฏศิลป์ และการละครกับ สิ่งที่พบในชีวิต ประจำวัน

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ตัวชี้วัด	ความคิดรวบยอด	สาระการเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ภาระงาน	แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ ๓.๒ ๑. อธิบายสิ่งที่มีความสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์และละคร ๒. ระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร	นาฏศิลป์ไทยและการละครเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความเป็นมาอันยาวนาน มีองค์ประกอบเป็นพื้นฐานและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	๑. ความหมายความเป็นมา ความสำคัญของนาฏศิลป์และละคร - บุคคลสำคัญ - คุณค่า ๒. การแสดงนาฏศิลป์และละครในวันสำคัญของโรงเรียน	๑. ทักษะการระบุ ๒. ทักษะการให้เหตุผล	๑. การเขียนรายงานรวบรวมความหมายความเป็นมา ความสำคัญ บุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละคร ๒. การอภิปรายความหมายความเป็นมา ความสำคัญ บุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละคร ๓. นำเสนอประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร	๑. รวบรวมความรู้เกี่ยวกับความหมายความเป็นมา ความสำคัญ บุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละครจัดทำเป็นรายงาน ๒. วิเคราะห์ และอภิปรายความหมายความเป็นมา ความสำคัญ บุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละครเพื่อสร้างความเข้าใจให้กระจ่างชัดเจน ๓. อธิบายความหมายความเป็นมา ความสำคัญ บุคคลสำคัญ คุณค่าของนาฏศิลป์และละคร ๔. อภิปรายถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงหรือการชมการแสดงนาฏศิลป์และละครมาโดยการระบุไว้ในผังมโนทัศน์

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชั้นงาน/ ภาระงาน	แนวการจัด กิจกรรมการเรียนรู้
					๕. กำหนดวันสำคัญต่าง ๆ ในโรงเรียน จากนั้นแบ่งกลุ่มให้พอดีกับวันสำคัญดังกล่าว แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนเพื่อนำประโยชน์จากการแสดงหรือการชมนานาชาติปีและละครมาปรับประยุกต์ใช้กับการแสดงนานาชาติปีและละครในวันสำคัญของโรงเรียน ๖. แต่ละกลุ่มนำเสนอ

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ เป็นการนำผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดใน ๖ ประเด็น คือ ตัวชี้วัดที่นำมาจัดกิจกรรมร่วมกัน ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ ทักษะการคิด ชิ้นงาน/ภาระงาน และแนวการจัดการเรียนรู้นำมาจัดทำ หน่วยการเรียนรู้ใน ๓ ขั้นตอน ดังนี้

- การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้
- การกำหนดหลักฐานการเรียนรู้
- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในทางปฏิบัติ สามารถจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์/ เชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดที่จะนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันได้ภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ เดียวกันด้วยการวิเคราะห์ตัวชี้วัดภายในสาระเดียวกันหรือระหว่างสาระ นอกจากนี้ยังสามารถ วิเคราะห์ความสัมพันธ์/เชื่อมโยงของแต่ละตัวชี้วัดที่จะนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้อีกด้วย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ กศนศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะ อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	การจัดกิจกรรม การเรียนรู้
มาตรฐาน ศ ๑.๑ ๑. อภิปราย เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และ ขนาดของ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวใน ธรรมชาติและ สิ่งที่มีมนุษย์ สร้างขึ้น	รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของ สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในธรรมชาติและ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดความรู้สึก ต่างกัน สามารถ ถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึกลูกเล่นศิลป์ โดยรู้จักเลือกใช้	๑. รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของ สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ในธรรมชาติและ สิ่งที่มีมนุษย์ สร้างขึ้น ๒. ความรู้สึกที่มี ต่อธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม รอบตัว เช่น รู้สึก ประทับใจ ในความงามของ บริเวณรอบอาคาร เรียนหรือรู้สึกถึง ความไม่เป็นระเบียบ ของสภาพภายใน ห้องเรียน	๑. ทักษะ การสังเกต ๒. ทักษะ การจำแนก ประเภท ๓. ทักษะ การนำความรู้ ไปใช้ ๔. ทักษะ การจัดกลุ่ม	๑. อภิปรายแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และ ขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวใน ธรรมชาติและ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ๒. วาดภาพ ระบายสีหรือ งานปั้น	๑. สังเกตเกี่ยวกับ รูปร่างลักษณะและ ขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในธรรมชาติและ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ๒. การอภิปราย แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะและขนาด ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ๓. จำแนกจัดกลุ่ม สิ่งต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ เกิดขึ้นเองและ มนุษย์สร้างขึ้น ๔. จำแนกรูปร่าง ลักษณะและขนาด โดยบอกความ เหมือนความแตกต่าง และบอกความรู้สึก เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่สังเกตและจำแนก ๕. อธิบายความรู้ และซักถาม
๒. บอกความรู้สึก ที่มีต่อ ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม รอบตัว	วัสดุอุปกรณ์ ได้อย่างเหมาะสม				
๓. มีทักษะพื้นฐาน ในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงาน ทัศนศิลป์		๓. การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เช่น ดินเหนียว ดิน น้ำมัน ดินสอ พู่กัน กระดาษ สีเทียน สีน้ำ ดินสอสีสร้างงาน ทัศนศิลป์			

ตัวชี้วัด	ความคิด รวบยอด	สาระ การเรียนรู้	ทักษะการคิด	ชิ้นงาน/ ภาระงาน	การจัดกิจกรรม การเรียนรู้
					ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๖. สรุปความรู้ร่วมกัน ๗. นำความรู้เกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สร้างงานวาดภาพหรืองานปั้น

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

ชื่อหน่วย รอบรู้สู่งานศิลป์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เวลา ๖ ชั่วโมง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๑. เป้าหมายการเรียนรู้

๑.๑ ความเข้าใจที่คงทน

รูปร่าง ลักษณะและขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น มีความแตกต่างกันทำให้เกิดความรู้สึกต่างกัน สามารถถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึกสู่การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยรู้จักเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานได้เหมาะสมและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๑.๒ สาระมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ป.๑/๑ อภิปรายเกี่ยวกับ รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น

ศ ๑.๒ ป.๑/๒ บอกความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

ศ ๑.๓ ป.๑/๓ มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานทัศนศิลป์

๑.๓ ความคิดรวบยอด

รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดความรู้สึกต่างกัน สามารถถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึกสู่งานศิลป์ โดยรู้จักเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม

๑.๔ สารการเรียนรู้

๑.๔.๑ รูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น

๑.๔.๒ ความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น รู้สึกประทับใจในความงามของบริเวณรอบอาคารเรียน หรือรู้สึกถึงความไม่เป็นระเบียบของสภาพภายในห้องเรียน เป็นต้น

๑.๔.๓ การรู้จักเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เช่น ดินเหนียว ดินน้ำมัน ดินสอ พู่กัน กระดาษ สีเทียน สีน้ำ ดินสอสี สร้างงานทัศนศิลป์

๑.๕ ทักษะการคิด

๑.๕.๑ ทักษะการสังเกต

๑.๕.๒ ทักษะการจำแนกประเภท

๑.๕.๓ ทักษะการนำความรู้ไปใช้

๑.๕.๔ ทักษะการจัดกลุ่ม

๑.๖ คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑.๖.๑ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน

๑.๖.๒ มุ่งมั่นในการทำงาน

๒. หลักฐานการเรียนรู้

๒.๑ ชิ้นงาน/ภาระงาน

๑) อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น

๒) เขียนบรรยายความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

๓) การวาดภาพระบายสีหรืองานปั้น

๒.๒ การวัดและประเมินผล

๒.๒.๑ การวัดและประเมินผลระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๑) การซักถามความคิดเห็นต่อรูปร่าง ลักษณะของสิ่งที่มองเห็นในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น

๒) การพูดแสดงความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

๒.๒.๒ การวัดและประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๑) อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น

๒) เขียนบรรยายความรู้สึกที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

๓) การวาดภาพระบายสีหรืองานปั้น

๓. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๓.๑ สังเกตเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น

๓.๒ จำแนกจัดกลุ่มสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น

๓.๓ จำแนกรูปร่าง ลักษณะ และขนาดโดยบอกความเหมือนความแตกต่างและเขียนบรรยาย บอกความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่สังเกตและจำแนก

๓.๔ อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะ และขนาดของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวว่าต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร

๓.๕ อธิบายความรู้และซักถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการสร้างงานทัศนศิลป์

๓.๖ สรุปความรู้ร่วมกัน

๓.๗ นำความรู้เกี่ยวกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์มาใช้ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เช่น วาดภาพ หรืองานปั้นอย่างเหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน ผลงานวาดภาพระบายสี หรืองานปั้นดินเหนียวหรือดินน้ำมัน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน				น้ำหนัก
	๔	๓	๒	๑	
การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์	เลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ได้ถูกต้องเหมาะสม กับงานที่ทำและดูแล เก็บรักษาได้ถูกต้อง	เลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับ งานที่ทำและดูแล เก็บรักษายังไม่ถูกต้อง	เลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ และดูแลเก็บรักษายัง ไม่ถูกต้อง	เลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ยังไม่ถูกต้องกับงาน ที่ทำและไม่เก็บรักษา ให้ถูกต้อง	๑
ผลงานวาดภาพ ระบายสี หรืองานปั้น	วาดภาพระบายสีหรือ งานปั้น สามารถ ถ่ายทอดเรื่องราวความ รู้สึกสิ่งที่อยู่รอบตัวตาม ธรรมชาติหรือสิ่งที่ มนุษย์สร้างขึ้นได้ เหมาะสมเหมือนสภาพ จริงทั้งหมด	วาดภาพระบายสีหรือ งานปั้น สามารถ ถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึกละเอียดรอบ ตัวตามธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้เหมาะสมเหมือน สภาพจริง เป็นส่วนใหญ่	วาดภาพระบายสีหรือ งานปั้น สามารถ ถ่ายทอดเรื่องราวความ รู้สึกสิ่งที่อยู่รอบตัวตาม ธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้เหมาะสมเหมือน สภาพจริงเป็นบางส่วน	วาดภาพระบายสีหรือ งานปั้น สามารถ ถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึกละเอียดรอบ ตัวตามธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้าง ขึ้นได้ยังไม่เหมาะสม เหมือนสภาพจริงเป็น ส่วนน้อย	๒
บุคลิกท่าทาง การนำเสนอผลงาน	อธิบายโดยสื่อ ความหมายได้เข้าใจ ชัดเจน เสียงดัง และมี ความเชื่อมั่น ในตนเอง	อธิบายโดยสื่อ ความหมายได้เข้าใจ ชัดเจน เสียงดัง และมี ความเชื่อมั่น ในตนเอง	อธิบายโดยสื่อ ความหมายได้พอ เข้าใจ แต่ท่าทางยัง ไม่มั่นใจในตนเอง	อธิบายเสียงเบา สื่อ ความหมายไม่ชัดเจน และขาดความเชื่อมั่น ในตนเอง	๑
ความรับผิดชอบ	ปฏิบัติตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายตั้งใจ ทำงานเสร็จทันเวลา ที่กำหนด	ปฏิบัติตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายตั้งใจ ทำงานเสร็จช้ากว่าเวลา ที่กำหนดเล็กน้อย	ปฏิบัติตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายตั้งใจ ทำงานเสร็จช้ากว่าเวลา ที่กำหนดมาก	ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย และงานไม่เสร็จ	๑

สรุปผลการประเมิน

คะแนน ๑๖ - ๒๐ หมายถึง ดีมาก
 คะแนน ๖ - ๑๐ หมายถึง พอใช้
 เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับพอใช้ขึ้นไป

คะแนน ๑๑ - ๑๕ หมายถึง ดี
 คะแนน ๑ - ๕ หมายถึง ปรับปรุง

แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนรายบุคคล

คำชี้แจง กาเครื่องหมาย / ลงในช่องรายการพฤติกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติได้

เลขที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	บอกลักษณะสิ่งต่าง ๆ ตามธรรมชาติ และสิ่งมนุษย์สร้างขึ้นได้	จำแนกสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในธรรมชาติ และสิ่งมนุษย์สร้างขึ้นได้	เปรียบเทียบขนาด รูปร่างสิ่งต่าง ๆ ตามธรรมชาติและสิ่งมนุษย์สร้างขึ้นได้	การอธิบายความรู้สึกให้เหตุผล ชัดเจน	รวม	สรุปผล
๑							
๒							
๓							
๔							
๕							
๖							
๗							
๘							
๙							
๑๐							

ภาคผนวก

ทักษะการคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ทักษะการคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ทักษะการคิดที่นำมาพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้ใช้กรอบด้านกระบวนการในการคิด ประกอบด้วย

๑. ทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการคิดทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน และเป็นทักษะที่เป็นพื้นฐานของการคิดขั้นสูงที่ซับซ้อนขึ้น ทักษะการคิดขั้นพื้นฐานจัดเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร และกลุ่มทักษะการคิดที่เป็นแกน

๒. ทักษะการคิดขั้นสูง จัดเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ ทักษะการคิดที่ซับซ้อน ทักษะพัฒนาทักษะการคิดและทักษะกระบวนการคิด

สำหรับแนวทางการพัฒนาทักษะการคิด มุ่งเน้นการนำกระบวนการที่ใช้ในการคิดบูรณาการเข้ากับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และเพื่อให้ครูผู้สอนได้มีความชัดเจนต่อการนำทักษะการคิดสู่การปฏิบัติ ได้นำเสนอความหมายของทักษะการคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนไว้ดังนี้

ทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน

ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑. การฟัง	การรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยิน การได้ยินเป็นความสามารถ ที่จะได้รับรู้ สิ่งที่ได้ยิน ดีความ และจับใจความสิ่งที่รับรู้นั้นเข้าใจและจดจำไว้
๒. การพูด	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง รวมทั้งกิริยาอาการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้และเกิดการตอบสนอง
๓. การอ่าน	การรับรู้ข้อความในการเขียนของตนเองหรือของผู้อื่น รวมถึงการรับรู้ ความหมายจากเครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น สัญลักษณ์จราจร
๔. การเขียน	การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของบุคคล ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ

ทักษะการคิดที่เป็นแกน

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑. การสังเกต	การรับรู้และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า เพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ ที่ไม่มีการใช้ประสบการณ์ และความคิดเห็นของผู้สังเกตในการเสนอข้อมูล ข้อมูลจากการสังเกต มีทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ
๒. การสำรวจ	การพิจารณาตรวจสอบสิ่งที่สังเกตอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น
๓. การสำรวจค้นหา	การค้นหาลักษณะใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่รู้หรือรู้น้อยมากอย่างมีจุดหมายด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุด
๔. การตั้งคำถาม	การพูดหรือการเขียนสิ่งที่สงสัย หรือสิ่งที่ต้องการรู้
๕. การระบุ	การบ่งชี้สิ่งต่าง ๆ หรือบอกส่วนต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบหรือลักษณะของสิ่งที่ศึกษา
๖. การรวบรวมข้อมูล	การใช้วิธีการต่าง ๆ เก็บข้อมูลที่ต้องการรู้
๗. การเปรียบเทียบ	การจำแนกระบุสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งที่เหมือนกันและสิ่งที่ต่างกัน
๘. การคิดแยก	การแยกสิ่งที่มีลักษณะต่างกันตั้งแต่ ๑ อย่างขึ้นไปออกจากกัน
๙. การจัดกลุ่ม	การนำสิ่งต่าง ๆ ที่มีคุณสมบัติเหมือนกันตามเกณฑ์มาจัดเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่ม มีเกณฑ์ต่างกัน
๑๐. การจำแนกประเภท	การนำสิ่งต่าง ๆ มาแยกเป็นกลุ่มตามเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับทางวิชาการ หรือยอมรับโดยทั่วไป

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑๑. การเรียงลำดับ	การนำสิ่งต่าง ๆ มาจัดเรียงไปในทิศทางเดียวกัน โดยใช้เกณฑ์การจัดเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง
๑๒. การแปลความ	การเรียบเรียงและถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบ/วิธีการใหม่ที่แตกต่างกันไปจากเดิม แต่ยังคงสาระเดิม
๑๓. การตีความ	การบอกความหมายหรือความสัมพันธ์ของข้อมูลหรือสาระที่แฝงอยู่ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน โดยการเชื่อมโยงกับบริบทความรู้/ประสบการณ์เดิม หรือข้อมูลอื่น ๆ
๑๔. การเชื่อมโยง	การบอกความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลอย่างมีความหมาย
๑๕. การสรุปย่อ	การจับเฉพาะใจความสำคัญของเรื่องที่ต้องการสรุปและนำมาเรียบเรียงให้กระชับ
๑๖. การสรุปอ้างอิง	การนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาใช้ในการสรุปลงความเห็นเกี่ยวกับข้อมูล
๑๗. การให้เหตุผล	การอธิบายเหตุการณ์หรือการกระทำต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงให้เห็นถึงสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์หรือการกระทำนั้น ๆ
๑๘. การนำความรู้ไปใช้	การนำความรู้ที่เกิดจากความเข้าใจไปใช้เพื่อให้เกิดความชำนาญ

ทักษะการคิดขั้นสูง

ทักษะการคิดซับซ้อน

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑. การทำให้กระจ่าง	การให้รายละเอียดหรือคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่สงสัยหรือคลุมเครือ เพื่อให้เกิดความชัดเจน
๒. การสรุปลงความเห็น	การให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูล/เรื่องที่ศึกษา โดยการเชื่อมโยง และอ้างอิงจากความรู้ หรือประสบการณ์เดิม หรือจากข้อมูลอื่น ๆ รวมทั้งเหตุผล
๓. การให้คำจำกัดความ	การระบุลักษณะเฉพาะที่สำคัญของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการนิยาม
๔. การวิเคราะห์	การจำแนกแยกแยะสิ่งใดสิ่งหนึ่ง/เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อค้นหาลักษณะประกอบ และความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น
๕. การสังเคราะห์	การนำความรู้ที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์มาผสมผสานสร้างสิ่งใหม่ที่มีลักษณะต่างจากเดิม
๖. การประยุกต์ใช้ความรู้	การนำความรู้ที่มีไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากเดิม
๗. การจัดระเบียบ	การนำข้อมูลหรือสิ่งต่าง ๆ มาจัดให้เป็นระเบียบในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เพื่อให้สะดวกแก่การดำเนินการ
๘. การสร้างความรู้	การสร้างความรู้ของตนเองจากการทำความเข้าใจเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลเดิม
๙. การจัดโครงสร้าง	การนำความรู้มาจัดให้เป็นโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล/ข้อความรู้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของโครงสร้างนั้น ๆ

ทักษะการคิด	ความหมาย
๑๐. การปรับโครงสร้าง	การนำข้อมูลมาปรับ/เปลี่ยน/ขยายโครงสร้างความรู้เดิม
๑๑. การหาแบบแผน	การหาชุดความสัมพันธ์ของลักษณะหรือองค์ประกอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
๑๒. การพยากรณ์	การคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า โดยอาศัยการสังเกต ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ หรือใช้ความรู้ที่เป็นหลักการ กฎ หรือทฤษฎี ในเรื่องนั้นมาช่วยในการทำนาย
๑๓. การหาความเชื่อพื้นฐาน	การใช้หลักเหตุผลค้นหาความเชื่อที่กำหนดการกระทำของบุคคลนั้น
๑๔. การตั้งสมมติฐาน	การคาดคะเนคำตอบที่ยังไม่ได้พิสูจน์ บนฐานข้อมูลจากการสังเกตปรากฏการณ์ ความรู้ และประสบการณ์เดิม
๑๕. การพิสูจน์ความจริง	การหาข้อมูลที่เชื่อถือได้มาสนับสนุนข้อสรุปหรือคำตอบว่าเป็นจริง
๑๖. การทดสอบสมมติฐาน	การหาข้อมูลที่เป็นความรู้เชิงประจักษ์เพื่อใช้สนับสนุนหรือคัดค้านคำตอบล่วงหน้า ที่คาดคะเนไว้ หรือเพื่อยอมรับหรือปฏิเสธคำตอบที่คาดคะเนไว้
๑๗. การตั้งเกณฑ์	การบอกประเด็น/หัวข้อที่ใช้เป็นแนวทางในการประเมิน
๑๘. การประเมิน	การตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยการนำผลจากการวัดไปเทียบกับระดับคุณภาพที่กำหนด

ทักษะพัฒนาทักษะการคิด

ลักษณะการคิด	ความหมาย
๑. คิดคล่อง	การให้ได้ข้อมูลจำนวนมากอย่างรวดเร็ว
๒. คิดหลากหลาย	การให้ได้ข้อมูลหลายประเภท
๓. คิดละเอียด	การให้ได้ข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของสิ่งที่ต้องการคิด
๔. คิดชัดเจน	การคิดที่ผู้คิดรู้ว่าตนรู้แต่ไม่รู้อะไร เข้าใจและไม่เข้าใจอะไร และสงสัยอะไรในเรื่องที่คิด
๕. คิดอย่างมีเหตุผล	การใช้หลักเหตุผลในการคิดพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
๖. คิดถูกทาง	การคิดที่ทำให้ได้ความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและเป็นประโยชน์ระยะยาว
๗. คิดกว้าง	การคิดพิจารณาถึงองค์ประกอบ/แง่มุมต่าง ๆ ของเรื่องที่คิดอย่างครอบคลุม
๘. คิดไกล	การคิดที่ทำให้สามารถอธิบายเหตุการณ์ในอนาคตได้
๙. คิดลึกซึ้ง	การคิดที่ทำให้เข้าใจความซับซ้อนของโครงสร้างและระบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ในโครงสร้างของเรื่องที่คิด

ทักษะกระบวนการคิด

ทักษะกระบวนการคิด	ความหมาย
๑. กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ	การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการคิดเพื่อให้ได้ความคิดที่รอบคอบ สาเหตุที่จะเชื่อหรือจะทำโดยผ่านการพิจารณาปัจจัยรอบด้านอย่างกว้างไกล ลึกซึ้ง และผ่านการพิจารณาถ่วงถ่วง ไตร่ตรอง ทั้งทางด้านคุณ-โทษ และคุณค่าที่แท้จริงของสิ่งนั้นมาแล้ว
๒. กระบวนการคิดตัดสินใจ	การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่ใช้ในการพิจารณาเลือกตัวเลือกที่มีตั้งแต่ ๒ ตัวเลือกขึ้นไป ทางเลือกนั้นอาจจะเป็นวัตถุสิ่งของ หรือแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
๓. กระบวนการคิดแก้ปัญหา	กระบวนการแก้ปัญหาทั่วไป ● การแก้ปัญหาเป็นขั้นตอนการเผชิญฝ่าฟันอุปสรรค และแก้ไขสถานการณ์ เพื่อให้ปัญหานั้นหมดไป กระบวนการแก้ปัญหา (เฉพาะโจทย์ปัญหาตัวเลข) ● การแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ หมายถึง ขั้นตอนในการหาคำตอบของโจทย์ปัญหา
๔. กระบวนการวิจัย	การวิจัย หมายถึง ขั้นตอนที่ใช้หาคำตอบของปัญหาเป็นผลให้พบองค์ความรู้ใหม่ ขั้นตอนที่ใช้แก้ปัญหานั้น มีความเป็นลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ
๕. กระบวนการคิดสร้างสรรค์	ความคิดที่แปลกใหม่ที่จะนำไปสู่สิ่งต่าง ๆ ผลผลิตใหม่ ๆ ทางเทคโนโลยี และความสามารถในการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่
๖. กระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์	การคิดค้นหาปัญหาอย่างแท้จริง ชัดเจน เปิดรับข้อมูล ความคิด พิสูจน์ แยกแยะ ให้ได้ความคิดเห็นที่ดีที่สุด และแปลงความคิดไปสู่การปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์

ที่มาของข้อมูล

เอกสาร

ทิตินา ขวมนมณี และคณะ ๒๕๔๙ : การนำเสนอรูปแบบเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูง ของนิสิตนักศึกษา ครูระดับปริญญาตรีสำหรับหลักสูตรครุศึกษา : รายงานวิจัย. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารเย็บเล่ม)

เว็บไซต์

<http://th.wikipedia.org/wiki>

<http://www.wangnoi-nfe/index.file/Page1181.html>

http://home.kku.ac.th/thai416102/SubjectWeb/Critical-Reading_meaning/htm

<http://www.e-learning.mfu.ac.th/mflu/1001/chapter31.htm>

คณะทำงาน

ที่ปรึกษา

๑. นายชินภัทร ภูมิรัตน	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. นางสาววิณา อัครธรรม	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ

๑. รศ.ดร.ทศนา แชมมณี
๒. ดร.เพ็ญนี หล่อวัฒนพงษ์

ผู้กำหนดกรอบแนวคิด

๑. นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. นางสาวกัญญิกา พราหมณ์พิทักษ์	รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้รับผิดชอบโครงการ

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

๑. นางสาวกัญญิกา พราหมณ์พิทักษ์	รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒. นางสาวศรินทร เศรษฐการุณย์	นักวิชาการศึกษา
๓. นางสาววรรณ ขุนศรี	นักวิชาการศึกษา
๔. นางผาณิต ทวีศักดิ์	นักวิชาการศึกษา
๕. นางบุษริน ประเสริฐรัตน์	นักวิชาการศึกษา
๖. นางสาวเปรมวดี ศรีธนพล	นักวิชาการศึกษา
๗. นางสาวภัทรา สุวรรณบัตร	นักวิชาการศึกษา
๘. นางสาวจรรยาศรี แจบไธสง	นักวิชาการศึกษา

คณะทำงาน ครั้งที่ ๑

บรรณาธิการเอกสารจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑. นายสุทธิ ฐัการนา	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
๒. นายมงคล จันทรงาม	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓
๓. นางนิตยา กนิษฐ์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๕
๔. นางสาวนภา สุขพิทักษ์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๒
๕. นางปรัชญา พรหมวงษ์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑
๖. นายวิรัตน์ คุ่มคำ	โรงเรียนวัดสี่ลูก เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร
๗. นายจิรพันธ์ สมประสงค์	โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑
๘. นายธำรงค์ดี ธำรงเลิศฤทธิ์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๙. นางสาวกิงกาญจน์ สิริสุขนธ์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๑๐. นางจิตรา สิริภูบาล	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๑๑. นางบุษริน ประเสริฐรัตน์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะทำงาน ครั้งที่ ๒

บรรณาธิการเอกสารจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะคิด

๑. นายสุทธิ ฐัการนา	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
๒. นายมงคล จันทรงาม	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓
๓. นางปรัชญา พรหมวงษ์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑
๔. นายวิรัตน์ คุ่มคำ	โรงเรียนวัดสี่ลูก เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร
๕. นายจิรพันธ์ สมประสงค์	โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑
๖. นายวิจิตร ชูช่วย	โรงเรียนประภัสสรรังสิต
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑
๗. นายชื่นใจ นวลยัง	โรงเรียนอนุบาลควนขนุน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑
๘. นางสุภาพ โอภิชากรณ	โรงเรียนวัดดอนศาลา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑

๙. นางพรรษา บัวมะลิ โรงเรียนบ้านลองเหนือ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
๑๐. นายเจร จันทรเปรม โรงเรียนบ้านทรงธรรม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑
๑๑. นางอมร พันชนะ โรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
๑๒. นางณัฏฐา ธรรมธนาคม โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
๑๓. นายธำรงค์ศักดิ์ ธำรงเลิศฤทธิ์ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๑๔. นางบุษริน ประเสริฐรัตน์ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะทำงาน ครั้งที่ ๓

บรรณาธิการเอกสารการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑. นางนิตยา กนิษฐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๕
๒. นายมงคล จันทรังาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓
๓. นายจิรพันธ์ สมประสงค์ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑
๔. นางอมร พันชนะ โรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
๕. นางศมาพร เจนจบ โรงเรียนเกษตรศาสตร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑
๖. นางพรรษา บัวมะลิ โรงเรียนบ้านลองเหนือ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
๗. นางสุภาพ โอภิชากรณ์ โรงเรียนวัดดอนศาลา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๑
๘. นายพิพัฒน์ กรแก้วสกุลเดช โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
๙. นางณัฏฐา ธรรมธนาคม โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
๑๐. นางบุษริน ประเสริฐรัตน์ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะทำงาน ครั้งที่ ๔

บรรณาธิการเอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑. นายสุทธิ ฐัการนา	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
๒. นางนิตยา กนิษฐ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๕
๓. นายมงคล จันทรงาม	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓
๔. นายพิพัฒน์ กรแก้วสกุลเดช	โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
๕. นางณัฏฐา ธรรมธนาคม	โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ
เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
๖. นายประเทศ สุขสถิตย์	ข้าราชการบำนาญ
๗. นางบุษริน ประเสริฐรัตน์	สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะทำงาน ครั้งที่ ๕

บรรณาธิการหลังการทดลองใช้เอกสารแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

๑. นายสุทธิ ฐัการนา	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑
๒. นางนิตยา กนิษฐ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๕
๓. นางมงคล จันทรงาม	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓
๔. นายปัญญา แก้วกล้า	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระทอง
๕. นางรัตนพร จุฑานันท์	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๔
๖. นางปาริชาติ เพ่งแก้ว	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๓
๗. นายไพฑูรย์ อมรประภา	โรงเรียนพุทธชินราชพิทยา จ.พิษณุโลก
๘. นางณัฏฐา ธรรมธนาคม	โรงเรียนศูนย์รวมน้ำใจ กรุงเทพมหานคร
๙. นายนิคม นันทโซ	โรงเรียนพิชัยรัตนาคาร จ.ระนอง
๑๐. นายสมชัย สุวรรณไตร	โรงเรียนบ้านดุงวิทยา จ.อุดรธานี
๑๑. นางเกวลิณ มธุรสาทิส	โรงเรียนวัดแม่แก้วน้อย จ.เชียงใหม่
๑๒. นางพรรมา บัวมะลิ	ข้าราชการบำนาญ

ผู้เรียบเรียง และจัดทำแบบสมบูรณ

นางบุษริน ประเสริฐรัตน์

นักวิชาการศึกษา กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้บรรณาธิการขั้นสุดท้าย

๑. นางสาววิณา อัครธรรม

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

๒. นางสาวกัญญิกา พราหมณ์พิทักษ์

รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ออกแบบปกและรูปเล่ม

๑. นายดุสิต จันทร์ศรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑

๒. นายวิเชียร เชียงว่อง

โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จ.พิษณุโลก

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับประถมศึกษา ฉบับปรับปรุง